รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ครั้งที่ ๖๘
วันพุธที่ ๘ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๒๑
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๙.๐๑ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๑๙๔ คน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : บัดนี้มีสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๗ วันศุกร์ที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๒๑ ซึ่งสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาได้วางไว้เพื่อให้ท่านสมาชิกตรวจดู ตั้งแต่วันศุกร์ที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๒๑ มีท่านผู้ใดจะแก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไขเพิ่มเติม)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านสมาชิกขอแก้ไขเพิ่มเติมแต่ประการใด ก็ถือว่าที่ประชุมได้รับรองรายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๗ วันศุกร์ที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๒๑

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่คณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว คือพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

ใช้เฉพาะภายในห้องสมุด

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

ขอเชิญคณะกรรมาธิการเข้าประจำที่

(คณะกรรมาธิการเข้าประจำที่)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ในการประชุมครั้งที่ ๖๗ เมื่อวันศุกร์ที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๒๑ ที่ประชุมได้พิจารณาจนจบมาตรา ๗๙ ทีนี้เราจะดำเนินการพิจารณากันต่อไปตั้งแต่ลักษณะ ๑๐ ขอเชิญเลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไป

พันเอก สงวน ค่าวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : ลักษณะ ๑๐ รถจักรยาน ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘๑ มีการแก้ไข มาตรา ๘๒ และมาตรา ๘๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘๔ มีการแก้ไข

นายธรรมนูญ ลัดพลี : กระผมสงสัยอยู่นิดเดียวครับ ท่านประธานที่เคารพ กระผมอยากกราบเรียนถามทางคณะกรรมาธิการว่า ที่ตัด (๕) ออก เพราะตัดโดยต้องการจะให้ผู้ขับขี่รถจักรยาน บรรทุกคนอื่นได้ดังนั้นใช่หรือไม่ เพราะเดิมห้ามบรรทุกผู้อื่น อยากจะทราบเหตุผลครับ

นายสานนท์ สายสว่าง (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ เหตุที่ตัด (๕) ออกก็เพราะคณะกรรมาธิการเห็นว่าควรจะให้รถจักรยานสามารถบรรทุกคนอื่นได้ ส่วนการบรรทุกอาจเกิดอันตรายก็อยู่ในข้อบังคับ (๑) อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นถ้าบรรทุกหากเกิดอันตรายก็อยู่ในข้อ (๑) แล้ว ถ้าเราจะตัดเสีย ก็มีอย่างพวกเด็กพ่วงน้องไปโรงเรียน พี่เลี้ยงพ่วงเด็กไปโรงเรียน ถ้าเราไปตัดเสียเลยก็ขี่ได้คนเดียว เจตนาก็เคยเอาข้อเท็จจริงมาพูดกัน แล้วข้อเท็จจริงเห็นทุกวันนี้มักพ่วงเด็กไปส่งโรงเรียน

นายธรรมนูญ ลัดพลี : ขอบพระคุณท่านกรรมาธิการมากที่กรุณาให้ข้อเท็จจริง แต่ถ้าหากว่ามีวัตถุประสงค์ดังกล่าว กระผมก็สงสัยว่าอาจจะไม่ต้องด้วยเจตนารมณ์ของรัฐบาลที่ออกร่างพระราชบัญญัตินี้มาโดยเฉพาะมีข้อความที่กล่าวที่คณะกรรมาธิการตัด กล่าวคือที่เขาห้ามไว้ก็ห้ามบรรทุกเลย เพื่อตัดปัญหา เพราะว่าในต่างจังหวัดเท่าที่กระผมอยากทราบ ก็

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

อย่างที่ท่านกรรมาธิการได้เห็นนั้นก็มุมหนึ่งที่เราจำเป็น จะต้องให้รถจักรยานบรรทุกได้เพื่อช่วยเหลือน้องอะไรต่าง ๆ หรือแม้เอาลูกไปจ่ายตลาดด้วยก็นั่งท้ายรถไป หรือนั่งหน้าไป แต่ในอีกมุมหนึ่งเท่าที่กระผมทราบและประสบด้วยตัวเองบ่อย ๆ จักรยานต่างจังหวัด โดยมากขี่กันไม่ค่อยเป็นอยู่แล้ว ลำพังตัวเองก็ขี่ล้มลุกคลุกคลานไปตลอดทางบ้างก็มี แล้วบางทีถ้าบรรทุกไปนี้ก็อาจจะทำให้เป็นที่หวาดเสียวเป็นที่เกิดอันตรายได้ เพราะว่าขี่ไปแล้วอาจจะแกว่งไปแกว่งมา เพราะตัวก็ไม่สันทัดแล้วคนมาถ่วงข้างหน้าบ้างข้างหลังบ้างก็จะมีอันตราย และยิ่งกว่านั้นถ้าท่านตัดออกไป แสดงว่าบรรทุกได้ อันนี้ไม่มีข้อจำกัดว่าบรรทุกได้กี่คน อย่างรถยนต์นั่งเขายังห้ามเกิน ๗ คน อย่างแท็กซี่ ข้างหน้าห้ามนั่งเกินกว่า ๒ คนที่นั่งกับคนขับเพื่อกันไม่ให้เกิดอันตรายในการขับ เพราะฉะนั้นรถจักรยานนี้ถ้าท่านไปตัดออก จะกลายเป็นตีความไปว่าบรรทุกได้และบรรทุกกี่คนก็ได้ เช่นต่างจังหวัดบางทีข้างหลังคน ข้างหน้าคน บางทีอุ้มไปคนก็ยังมี เพราะฉะนั้นอันนี้อาจจะเกิดอันตราย ที่เราได้พบบ่อย ๆ ว่ารถสิบล้อเฉี่ยวรถจักรยานคนตาย นักเรียนถูกเฉี่ยวตาย อย่างนี้บ่อย ๆ ครับ เพราะฉะนั้นในมุมกลับ กระผมนึกว่าจะเหมาะหรือไม่ครับ ถ้าจะคงร่างของรัฐบาลเพื่อตัดปัญหาเสีย เพราะถ้าท่านตัดออก ท่านก็ต้องแก้อย่างอื่นว่าให้บรรทุกได้คนเดียวเกินกว่านี้ไม่ได้ ถ้าอย่างนั้นกระผมอาจจะอนุโลม เพราะรถจักรยานถ้าเกิน ๒ คน ความสามารถที่จะขี่ให้ตรงเส้นทางยากอย่างแบบรถบ้านนอกผ่านมาบีบแตร คนที่เกาะหลังหันไปดูหน้าแกว่งทันที หรือบางทีตัวเองหันไปดูด้วยก็แว้งเข้ามาหารถ รถก็เฉี่ยวเอาไปกินเสีย ดังนี้ครับเป็นข้อเท็จจริงอีกมุมหนึ่งเหมือนกัน และกระผมก็ไม่ทราบว่าจะเป็นการรบกวนรัฐบาลหรือไม่ กระผมอยากจะกราบเรียนถามผ่านท่านประธานสภาไปยังท่านรองนายกรัฐมนตรีได้หรือไม่ว่าจะติดใจอันนี้หรือเปล่า เพราะว่าก็มีเหตุผลอีกมุมหนึ่ง ซึ่งอยากจะฟังทางด้านรัฐบาลว่าจะขัดข้องด้วยหรือไม่ ที่ตัดข้อที่ว่า "ขับโดยบรรทุกบุคคลอื่น" ออก ขอบพระคุณครับ

นายสมภพ โหตระกิตย์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ สำหรับหลักการที่ห้ามผู้ขับขี่รถจักรยานที่จะบรรทุกคนอื่นร่วมไปด้วยนั้น ทางรัฐบาลได้พิจารณาถึงเหตุที่เกิดขึ้นแล้ว ส่วนมากอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นจากการขับขี่รถจักรยานนั้นมักจะเกิดจากการมี

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

ผู้ซ้อนท้ายหรือนั่งข้างหน้า ทำให้เกิดอันตรายได้ง่าย เวลารถจักรยานล้มลงก็จะมีรถอื่นสวนเข้ามาชน รัฐบาลก็ได้ใคร่ครวญข้อนี้อยู่มาก และในขณะเดียวกัน ก็เห็นใจในบางท้องที่ที่ไม่ค่อยมีการจราจรสัญจรไปมามากมาย อย่างทางชนบทหรือทางหมู่บ้านก็อาจจะไม่มีอุบัติเหตุ แต่เราไม่อาจจะแยกออกไปได้ว่าอย่างไร แต่ลักษณะที่ปรากฏนั้นรถจักรยานมักจะขึ้นมาขี่บนทางหลวงกันเป็นส่วนมากแล้วเกิดอุบัติเหตุมาก รัฐบาลจึงเห็นว่าน่าจะได้ห้ามเสียดีกว่า เพราะเป็นเรื่องเกี่ยวกับอันตรายต่อชีวิตและร่างกายของบุคคล แล้วก็ไม่มีความจำเป็นหรือความสำคัญประการใดที่จะอนุญาตให้มีการนั่งซ้อนกันได้ในรถจักรยาน ฉะนั้นคิดว่าถ้าคงไว้จะได้ประโยชน์ในด้านการที่จะให้ความปลอดภัยแก่บุคคลได้มากขึ้น

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณธรรมนูญติดใจหรือไม่ครับ

นายธรรมนูญ ลัดพลี : ถ้ารัฐบาลเห็นควรคงไว้กระผมก็มีแนวโน้มอยู่แล้ว ว่าเห็นด้วย ก็อยู่ที่ว่าท่านกรรมาธิการท่านจะติดใจยืนร่างที่ท่านแก้มา หรือท่านจะยอมให้กลับไปสู่ร่างของรัฐบาล แต่ว่าในมุมของคณะกรรมาธิการที่อ้างมา กระผมก็เห็นเหตุผลอยู่เหมือนกัน แต่จะมีทางอย่างไรที่จะประนีประนอมกันได้หรือไม่ คือว่าในแง่หนึ่งก็ไม่ควรจะให้บรรทุกในลักษณะที่เกิดอันตราย เพราะว่าจะมีข้อเท็จจริงอย่างที่ กระผมกราบเรียนแล้วบ่อย ๆ รัฐบาลก็ยืนยันด้วย แต่อีกแง่หนึ่งแง่เศรษฐกิจในฐานะที่บ้านนอกเรายังไม่เจริญถึงขนาดที่ทุกคนจะมีรถจักรยานขี่กันและมีพาหนะสาธารณะที่จะรับบรรทุกไปสู่โรงเรียนด้วยราคาถูก ก็ต้องเกาะกันไปบ้าง จะมีทางประนีประนอมได้หรือไม่ คณะกรรมาธิการอาจจะเสนอแก้อย่างไร สมมติว่าจะบรรทุก แต่ว่า ท่านรองนายกรัฐมนตรียืนยันแล้วว่าบรรทุกท้ายเกิดอันตราย กระผมว่าสุดแต่คณะกรรมาธิการจะพิจารณาดีกว่า ขอบพระคุณครับ

นายสานนท์ สายสว่าง (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาถึงข้อเท็จจริงส่วนใหญ่รถจักรยานในกรุงเทพฯ ที่จะบรรทุกพ่วงท้ายเกือบจะไม่มี ข้อเท็จจริงเท่าที่เห็น มีก็น้อยเต็มที แต่ในส่วนภูมิภาคนั้นส่วนมากบรรทุกลูกไปส่งโรงเรียน บรรทุกลูกจากโรงเรียน ถ้าบัญญัติห้ามไว้เช่นนั้น ทีนี้ถ้าพนักงานจราจร

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

พนักงานตำรวจไม่กวดขันก็ถูกกว่าอีกว่า ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ครั้นจับเข้าก็เดือดร้อน เดือดร้อนแน่ ๆ โดยข้อเท็จจริงทุกจังหวัด กรรมาธิการทุกคนก็เห็นว่ายังจำเป็นอยู่ บรรทุกลูกไปส่งโรงเรียน หลานส่งโรงเรียน เย็นไปรับ คณะกรรมาธิการเอาข้อเท็จจริงนี้มาบัญญัติเป็นกฎหมาย แต่เจตนาของรัฐบาลไม่อยากให้บรรทุกเลย ไม่อยากเพราะเหตุว่าป้องกันไม่ให้เกิดความเสียหายหรือเกิดแก่ชีวิตทรัพย์สิน เมื่อคณะกรรมาธิการตัดแล้ว แต่รัฐบาลพึงประสงค์ให้เอาไว้ คณะกรรมาธิการก็ไม่ขัดข้อง แต่ไม่มีทางประนีประนอมต้องยืนตามร่างเดิมของรัฐบาล ไปเขียนว่า บรรทุกเท่านั้นก็ไม่ขัดกับความประสงค์ของรัฐบาล เพราะฉะนั้นก็อยากจะฟังความเห็นสมาชิกส่วนใหญ่จะเอาอย่างไร คณะกรรมาธิการไม่ขัดข้อง แต่เรียนข้อเท็จจริงให้ฟังเป็นดังกล่าวครับ

พลโท กานต์ รัตนวราหะ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมมีความเห็นเป็นแนวสายกลางว่า น่าจะกำหนดไว้ตามร่างของรัฐบาล แต่ให้มีเงื่อนไขว่าอาจจะออกเป็นระเบียบหรือข้อบังคับหรือกฎอะไรก็แล้วแต่ซึ่งทางกฎหมายทำได้ว่าจะให้ในท้องที่ใดบ้าง จังหวัดใดหรือตำบลใดห้ามไม่ให้ซ้อนท้ายหรือไม่ให้บรรทุกคนอื่น กำหนดลงไปเสีย แต่ว่าตามหลักแล้วให้บรรทุกได้เว้นแต่จะมีระเบียบหรือข้อบังคับหรืออะไรซึ่งตามกฎหมายจะให้อำนาจไว้ ถ้าอย่างนั้นเห็นว่าจะไปได้ทั้ง ๒ ทาง

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้อื่นมีความเห็นอย่างไรในมาตรา ๘๔ นี้ เชิญคุณแสวงครับ

นายแสวง พุทธสถิตย์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นว่าการขับขี่รถจักรยานในต่างจังหวัดเราได้ใช้กันมาก และก็มีบุคคลซ้อนท้ายเป็นประโยชน์ในการที่จะเดินทางไปไหนมาไหน และยิ่งกว่านั้นก็ได้มีการซ้อนท้ายกันเกินกว่า ๑ คน ก็เพื่อที่จะประหยัดค่าใช้จ่ายของเขาในการที่จะต้องโดยสารรถประจำทางหรือในระยะที่ไม่ไกลนัก กระผมว่าถ้าหากเราไปกำหนดห้ามเสียเลย กระผมว่าจะไม่ถูกต้อง กระผมจึงมีความเห็นว่า น่าจะกำหนดเป็นแต่เพียงว่า บรรทุกคนอื่นได้ไม่เกิน ๑ คน คือหมายความว่า ควรจะให้บรรทุกได้ ๑ คน ตัด

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

ปัญหาว่าจะบรรทุกกันมากจะเกิดอันตราย และถ้าหากว่าอย่างที่ท่านสมาชิกได้เสนอเมื่อกี้นี้ บอกว่าจะกำหนดเป็นท้องที่ก็รู้สึกว่าจะเป็นการยากลำบาก กระผมว่ากำหนดไว้เสียเลยเพราะว่าโดยปกติเวลานี้ก็บรรทุกกันอยู่แล้ว และเหตุจะเกิดหรือไม่เกิดก็ห้ามกันไม่ได้ เพราะถ้าหากว่าห้ามแล้วเขาก็ยังทำอยู่อย่างนั้นเหตุก็ต้องเกิดวันยังค่ำ เพราะฉะนั้นถ้าไปห้ามก็ยิ่งจะเป็นหนทางที่จะปิดประตู ก่อความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนส่วนใหญ่ในต่างจังหวัดไม่ใช่น้อยนะครับ กระผมจึงเห็นว่าไม่ควรจะเป็นข้อห้าม หรือห้ามก็อาจจะกำหนดบุคคลลงไปว่าจะซ้อนได้ไม่เกิน ๑ คนอย่างเช่นเดียวกับรถจักรยานยนต์ อันนั้นสำคัญยิ่งกว่า บุคคลผู้ซ้อนท้ายโดยมากจะเป็นมือปืน กระผมยังคิดเสียด้วยซ้ำว่ารถจักรยานยนต์ไม่น่าให้ซ้อนท้ายกันเลย เพราะการไปทำผิดทุกสิ่งทุกอย่างใช้รถจักรยานยนต์เป็นส่วนใหญ่ แต่ว่าเขาสร้างที่นั่งมาให้นั่งก็ต้องซ้อนกันได้ แล้วก็ไม่เห็นห้าม แต่รถจักรยานนี้ก็เป็นรถจักรยานที่ใช้ประโยชน์เฉพาะบุคคลที่ยากจนส่วนใหญ่ กระผมจึงเห็นว่าไม่น่าจะห้าม

นายไพศาล ชวัชชัยนันท์ ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นด้วยกับท่านสมาชิกผู้ที่นั่งลงไปเมื่อกี้นี้กับคณะกรรมาธิการที่ตัดเรื่องห้ามการซ้อนท้ายไปด้วยเป็นอย่างมาก เพราะว่าประชาชนชาวไทยส่วนใหญ่นับเป็นจำนวนล้าน ๆ คนที่ใช้รถจักรยานอยู่ในบ้านเมืองของเราอยู่ในขณะนี้จำเป็นต้องพึ่งรถจักรยาน และรถจักรยานนั้นจำเป็นต้องให้มีการนั่งซ้อนท้ายไม่ว่าจะเป็นชาวไร่ ชาวนาซึ่งต้องไปทำไร่ทำนา หรือว่าไปส่งบุตรหลานเข้าโรงเรียนตามชนบทนั้นมีความสำคัญยิ่ง ถึงแม้รัฐบาลมีเจตนาดีก็จริง ในเรื่องความปลอดภัยอันนั้นก็เป็นเจตนาดี แต่ว่าจะทำให้ประชาชนเดือดร้อนเพราะว่าประชาชนมีรถจักรยานใช้เป็นส่วนใหญ่และก็ได้พึ่งรถจักรยาน ถ้าหากว่าจะป้องกันเกี่ยวกับเรื่องความปลอดภัยนั้นกระผมว่าอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นนั้นเพราะความไม่มีมารยาทของผู้ที่ใช้รถยนต์รวมทั้งรถบรรทุกด้วย ซึ่งเป็นผู้ที่ทำให้เกิดอันตรายเหล่านั้น ไม่ใช่เกิดจากคนที่ถีบรถจักรยาน แต่ควรจะกำหนดว่าไม่ควรซ้อนท้ายเกิน ๓ คน เพราะไม่อย่างนั้นแล้วประชาชนจะเดือดร้อนมาก รัฐบาลก็อาจจะถูกตำหนิได้ว่าไปออกกฎหมายบังคับทำให้เขาขาดผลประโยชน์จากการใช้รถจักรยาน เพราะว่าเขาเป็นคนยากจนจำเป็นต้องใช้รถจักรยานราคาคันละไม่กี่ร้อยบาทนั้น กระผมเป็นห่วงครับถ้าหากว่า

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

รัฐบาลจะห้ามไม่ให้ประชาชนซ้อนท้ายจักรยานแล้ว เราจะถูกโจมตีอย่างรุนแรงจากประชาชนผู้ยากจนทั่วประเทศ กระผมเห็นด้วยกับคณะกรรมาธิการที่ให้มีสิทธิซ้อนท้ายอยู่ แต่ควรจะกำหนดว่าไม่ควรให้เกิน ๑ คนครับ ขอบพระคุณ

นางลนงค์ อิศรภักดี : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉันเห็นด้วยว่าควรให้ซ้อนท้าย แต่ขอขัดท่านทั้ง ๒ ที่เพิ่งนั่งลงว่าให้จำกัดเพียง ๑ คน สมมติพ่อขี่รถจักรยาน ลูกกำลังเจ็บแม่ต้องอุ้มลูกไป ถ้าไปจำกัดว่า ๑ คนก็เลยผิด เพราะฉะนั้นเมื่อจะให้ซ้อนท้ายแล้วจะซ้อนกี่คนก็ต้องซ้อนขึ้นไป ไม่ควรจะไปจำกัด เพราะอย่างไรๆ ก็ตาม รถจักรยานธรรมดาซ้อนเกิน ๒ คนก็เห็นจะไม่ค่อยได้ แล้วก็ไม่ค่อยจะมีนอกจากในกรณีจำเป็นที่ดิฉันได้กล่าวไปเมื่อกี้นี้ ดิฉันขอให้ใส่เอาไว้ว่าให้ซ้อนท้ายได้ อย่าไปตัดออก ขอบพระคุณค่ะ

นายพิชญ์ แตนวงศ์ : ท่านประธานที่เคารพ สำหรับประเด็นนี้ กระผมเห็นด้วยว่าเราไม่ควรจะไปจำกัดว่าไม่ให้จักรยานนี้บรรทุกบุคคลอื่น ทั้งนี้ก็เพราะว่าในต่างจังหวัดนั้นเท่าที่กระผมเห็นบางคนเขาจะทำเบาะไว้ข้างหน้าสำหรับจะให้ลูกนั่งข้างหน้าก็มี แม่นั่งข้างหลัง แต่สำหรับในกรณีนี้ กระผมเห็นว่าถ้าหากซ้อน ๑ คนอย่างนี้ อาจจะไม่ทำให้การทรงตัวของรถเสียไป แต่ถ้าหากมากกว่านั้นอันตรายก็อาจจะเกิดขึ้น ถ้าในเมืองอย่างนี้ก็คงจะไม่เป็นอะไรหรอกครับ เรื่องการซ้อนแบบนี้ แต่ถ้าหากว่าซ้อนในไฮเวย์หรือถนนต่างๆ ซึ่งในขณะนี้ชาวไร่ชาวนาเขาก็นิยมซื้อรถจักรยาน แล้วตามถนนหลวงบางทีกลางค่ำกลางคืนก็มีอันตรายมาก บางทีแกซ้อน ๓ คน ๔ คนก็มี นอกจากจะนั่งในตะแกรงท้ายแล้ว อีกคนก็ยังเอาขาเข้าไปเหยียบตรงล้อไว้อย่างนี้ก็มี บางคนอยู่ข้างหน้าก็มี อยู่ข้างหลัง ๕ คนก็ยังมี เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าในกรณีอย่างนี้ตายก็ตายพร้อมกันหมด เพราะว่าบางทีรถสิบล้อ หรือรถเมล์ที่วิ่งกลางคืนก็มองไม่เห็น เพราะไม่ปฏิบัติตามกฎจราจร แต่ถ้าหากจะกำหนดไว้ว่าการซ้อนซ้อนได้ แต่ไม่ควรจะเกิน ๑ คน กระผมเห็นด้วย ขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ตามร่างเดิมของรัฐบาลก็ไม่ให้ซ้อนนะครับ คณะกรรมาธิการตัดออกหมด แต่ว่ามีสมาชิกหลายท่านบอกว่าจะให้ซ้อนได้ แต่ให้มีเงื่อนไข คณะกรรมาธิการจะมีความเห็นว่าอย่างไรครับ

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

นายสานนท์ สายสว่าง (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ คณะกรรมาธิการก็มีความเห็นด้วยควรจะเติมลงไปในข้อ ๕ โดยไม่ตัดออกว่า "ขับโดยบรรทุกบุคคลเกินกว่าหนึ่งคน" เพราะฉะนั้นถ้าจะเกินกว่าละก็ห้าม แล้วก็ข้อยกเว้นสุดท้ายก็เอาไว้ด้วย "เว้นแต่รถจักรยานสามล้อสำหรับบรรทุกคน" ก็อยากจะกราบเรียนถามท่านรองนายกรัฐมนตรีว่าขัดข้องหรือไม่ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กรรมาธิการขอคนหนึ่ง ขัดข้องหรือไม่ครับ

นายสมภพ โหตระกิตย์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ ก่อนอื่นกระผมขอกราบเรียนว่า คำว่า "รถจักรยาน" หมายความว่า รถจักรยานธรรมดานะครับ ไม่ใช่รถจักรยานยนต์ ขอให้เข้าใจอันนี้เสียก่อน ทีนี้ปัญหาว่ารถจักรยานควรจะซ้อนได้หรือไม่ เท่าที่กระผมได้เริ่มร่างร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มาประมาณ ๓ ปี แล้วได้มีโอกาสออกไปต่างจังหวัด ก็ได้สังเกตเห็นแต่ละจังหวัดนั้นการซ้อนท้ายจักรยานธรรมดามีน้อยมากที่จะใช้ทำธุระ ส่วนมากมักจะซ้อนกันในระหว่างเป็นเด็ก ๆ ซึ่งอันนี้เป็นอันตรายมาก แล้วอุบัติเหตุที่เกิดก็เกิดขึ้นจากเด็ก ๆ เหล่านี้ที่นั่งซ้อนท้ายแล้วยังจับไม่เก่ง ก็ลักษณะของรถจักรยานสภาพรถจักรยานปัจจุบันเขาได้ทำลักษณะที่ไม่ให้ซ้อนท้าย ไม่ใช่เป็นรถสมัยก่อน ลักษณะไม่เหมาะที่จะซ้อนท้าย ขาดความทรงตัว แต่อย่างไรก็ตามถ้าหากท่านเห็นอย่างนั้น กระผมก็เห็นด้วยว่าในท้องที่อย่างทางหลวงชนบทในหมู่บ้านก็ไม่มีอันตรายมากถ้าจะซ้อน ถ้าคิดว่าใช้สายกลางอย่างท่านสมาชิกผู้มีเกียรติบางท่านได้เสนอไว้ว่าจะเติมตอนท้ายว่า "ทั้งนี้ตามที่เจ้าพนักงานจราจรประกาศกำหนด" อาจจะบอกว่า "ถ้าในทางหลวงห้ามซ้อนท้ายหรืออย่างอื่นในเขตเทศบาลชุมชนหนาแน่นห้ามซ้อนท้ายจักรยาน" อันนี้จะเหมาะสมกว่าหรือไม่ กระผมขอประทานกราบเรียน แต่ทั้งนี้ขอมอบให้สภาวินิจฉัยครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลขอเงื่อนไขอีกข้อหนึ่งครับ

นายสานนท์ สายสว่าง (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ตามที่รัฐบาลกรุณาให้ความคิดความเห็นนั้น กระผมก็ว่าเป็นการเหมาะสม แต่กฎหมายจะไปยกเว้น

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

บางที่หรือบางท้องถิ่นใช้บังคับประชาชนก็จะไม่ถูกหลัก และอันนี้ใช้คำว่า "ในทางเดินรถไหล่ทางหรือทางที่จัดทำไว้สำหรับรถจักรยาน ห้ามมิให้ผู้ขับขี่รถจักรยาน" (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) นี่เฉพาะในทางเดินรถเท่านั้น ถ้าไม่ใช่ในทางเดินรถ ในทางขนบทออกไปตามเรือกสวนไร่นาตามไร่ก็ไม่ต้องบัญญัติ ถ้าจะไปบอกมีเงื่อนไขแล้วแต่เจ้าพนักงานจะอนุญาตที่หนึ่งที่ใดนั้นตามหลักกฎหมายไม่เหมาะ แต่ว่ารักจะบัญญัติอย่างนั้นกระผมก็ไม่ขัดข้อง ก็อยากจะกราบเรียนทางฝ่ายรัฐบาลว่า รัฐบาลจะบัญญัติไว้อย่างไร ถ้ารัฐบาลจะเอาอย่างไรคณะกรรมาธิการก็ไม่ขัดข้องครับ

นายสมภพ โหตระกิตย์ (รองนายกรัฐมนตรี) : คืออย่างที่ท่านประธานคณะกรรมาธิการได้ว่าไว้ ถ้าจะออกประกาศข้อบังคับไว้ก็ควรจะใช้เฉพาะในทางเดินรถซึ่งเป็นทางที่มีรถยนต์มาก แต่สำหรับทางที่เขาจัดไว้สำหรับรถจักรยานยนต์ไม่มีความจำเป็นที่ต้องบังคับ กระผมเห็นว่าถ้าออกในรูปนั้นจะดีกว่าให้เจ้าพนักงานจราจรเขาพิจารณาดู หลักก็คือว่าในทางที่มีการจราจรพลุกพล่านหรือทางหลวงไม่ควรจะให้รถจักรยานซ้อนท้าย แต่ที่อื่นก็ไม่ควรจำกัด

นายธรรมนูญ ลัดพลี : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นว่าที่รัฐบาลเสนอมาก็ดีแล้ว เพราะว่าน่าจะทำได้ อย่างที่ท่านกรรมาธิการบอก การจะไปออกกฎหมายเป็นบางท้องที่เป็นอะไรจะไม่เหมาะสม วันก่อนก็ลงมติไปเรื่องฟิล์ม กำหนดเงื่อนไข คนบางกลุ่มยังกำหนดได้เลยเฉพาะบางคน เจ้าพนักงานจราจรก็ชี้แจงว่าบางคนสมควรได้รับการยกเว้นอะไรต่าง ๆ ยังกำหนดเพื่อคนบางคนยังได้ เพราะฉะนั้นอันนี้อย่างที่ทางรัฐบาลยืนยันว่าบางท้องที่ก็ได้ และอีกอย่างหนึ่งกระผมขอกราบเรียนตรง ๆ คืออย่างที่รัฐบาลท่านยอมก็ดีแล้ว เพราะว่ารถจักรยาน เวลานี้ถ้าดูตามตัวบทมองดูเหมือนกับว่าไม่น่าห่วงว่าจะมีอันตรายเพราะมีทางที่จัดไว้สำหรับรถจักรยาน แต่ในทางปฏิบัติเรายังไม่เจริญถึงขนาดต่างประเทศที่จะมีทางสำหรับรถจักรยานโดยเฉพาะ หาน้อยมากที่จะมีทาง โดยมากก็มาขี่บนทางเปิดบนผิวทางหลวงทางระหว่างจังหวัด หรือแม้แต่ทางซุปเปอร์ไฮเวย์ด้วยซ้ำ นอกจากบางเส้นทางเท่านั้นเองที่เราห้ามจักรยานเข้ามาวิ่ง กระผมเห็นด้วย แต่ทางปฏิบัติตำรวจก็ไม่ค่อยได้เข้มงวดยังเข้ามาวิ่ง

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

อยู่ได้เรื่อย ๆ เพราะกำลังตำรวจเราไม่พอ กระผมคิดว่าตัดไฟเสียแต่ต้นลมก็อย่างที่รัฐบาลเสนอมาก็ดีให้ไปยืดหยุ่นได้ และก็ให้บรรทุกได้ไม่เกิน ๑ คน และถ้าจะให้ดีกระผมขอกราบเรียนอยากจะให้ศึกษาด้วยทางเทคนิคนะครับว่าเอาไว้ข้างหน้าหรือไว้ข้างหลังจะดี เพราะว่ากำลังคนบางทีล้าขึ้นเนินขึ้นอะไรแกว่ง ถ้าอยู่ข้างหลังบางทีไม่แกว่ง เอานั่งหน้าแกว่ง เพราะฉะนั้นเอาคนไว้ข้างหน้าหรือข้างหลังก็มีปัญหา กระผมอยากให้ไปศึกษาทางด้านเทคนิคจริง ๆ ว่ากำลังขาคนในเมื่อถึงขีดจำกัดแล้ว น้ำหนักที่ถ่วงข้างหน้ากับถ่วงข้างหลังอย่างไหนจะช่วยโมเมนตั้มเวท (Momentum weight) และช่วยไม่ให้เหวี่ยงตัวอย่างนั้น กระผมว่าออกให้รัดกุมไปเลยครับ ๑ คน แล้วก็กำหนดที่จะให้ซ้อนท้ายหรือซ้อนหน้าเอาไว้เลย ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญคณะกรรมาธิการสรุปว่าจะเอาอย่างไรแน่ครับ

นายอักษรทร จุฬารัตน (กรรมาธิการ) : ครับ มีอยู่ ๒ ทาง คือแก้ในมาตรา ๘๔ นี้หรือว่าอีกนัยหนึ่งอยู่ในมาตรา ๑๔๒ ซึ่งเป็นอำนาจของเจ้าพนักงานจราจรในเรื่องของการที่ในทางสายใดหรือทางตอนใดเจ้าพนักงานจราจรเห็นเกี่ยวกับความปลอดภัย และให้อำนาจเจ้าพนักงานจราจรกำหนดเรื่องต่าง ๆ ถ้าเราจะกำหนดเรื่องการบรรทุกผู้โดยสารหรือว่าการบรรทุกเกี่ยวกับรถจักรยานนี้จะได้หรือไม่ครับในมาตรา ๑๔๒ อีกทางหนึ่ง

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดมีความเห็นอย่างไรครับ

นายสานนท์ สายสว่าง (ประธานคณะกรรมาธิการ) : เรียนถามทางท่านรองนายกรัฐมนตรีว่าเอามาตรา ๑๔๒ ไว้จะได้หรือไม่ครับ

นายสมภพ โหตระกิตย์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ได้ครับ

นายสานนท์ สายสว่าง (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพอย่างนั้น (๕) นี้ก็คงไว้ตามเดิม แล้วไปบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๔๒

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : หมายความว่า (๕) นี้คงไว้ตามร่างเดิม

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

นายสานนท์ สายสว่าง (ประธานคณะกรรมาธิการ) : จะตัดออกหรือคงไว้ตามร่างเดิมครับท่านรองนายกฯ

นายสมภพ โหตระกิตย์ (รองนายกรัฐมนตรี) : คงไว้ตามร่างเดิม แล้วไปเขียนระเบียบครับ

นายสานนท์ สายสว่าง (ประธานคณะกรรมาธิการ) : แล้วไปเป็นข้อยกเว้นในมาตรา ๑๔๖ หรือครับ ไม่ขัดกันนะครับ

นายสมภพ โหตระกิตย์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ครับ ไม่ขัดครับ ก็มีอยู่หลายเรื่องในมาตรา ๑๔๒ ก็เขียนยกเว้นไว้แล้ว

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ตกลงมาตรา ๘๔ (๕) นี้คณะกรรมาธิการบอกยอมให้คงไว้ตามร่างเดิม และก็ไปเพิ่มเงื่อนไขอะไรในมาตรา ๑๔๒ ต่อไป มีท่านผู้ใดขัดข้องบ้างครับ

พลโท กานต์ รัตนวราหะ : กระผมเห็นว่าน่าจะขัดนะครับ ถ้าเอาไว้ตามร่างเดิมเพราะหลักบอกว่าห้ามเลย ถ้าห้ามแล้วเราจะไปให้เจ้าพนักงานจราจรไปออกระเบียบข้อบังคับอะไรต่ออะไรได้อย่างไร กระผมเห็นว่าขัดกฎหมาย กระผมคิดว่าพอจะเข้าใจอยู่บ้าง เมื่อห้ามแล้วจะไปออกระเบียบให้บรรทุกได้ให้ซ้อนได้ จะอย่างไรอยู่ เพราะฉะนั้นอย่าห้าม แต่ว่ามีเงื่อนไขอย่างไร เจ้าพนักงานจราจรก็ไปออกระเบียบข้อบังคับได้ ถ้าไม่ห้ามละก็

นายสานนท์ สายสว่าง (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ คณะกรรมาธิการก็เข้าใจในแง่กฎหมายอย่างนั้น แต่ท่านรองนายกรัฐมนตรีซึ่งกระผมนับถือเป็นอาจารย์อยู่ท่านบอกว่าไม่ขัด ถ้าท่านบอกว่าขัด ตัดออกแล้วไปวางระเบียบก็ได้ หรือว่าจะเอา (๕) ไว้ แล้วไปเติมอย่างหนึ่งอย่างใดในมาตรา ๑๔๒ อย่าให้ขัดกันคือกะทันหันก็น่าเห็นใจบางทีอาจจะรวบรัดไป อยากเรียนรบกวนท่านรองนายกรัฐมนตรีอีกครั้งครับ

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

นายสมภพ โหตระกิตย์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ สำหรับปัญหาการบัญญัติในข้อความท่านองนี้ หลักที่ถูกต้องก็ควรจะเขียนใน (๕) ถ้าจะคงไว้ แล้วต่อความอย่างที่กระผมได้กราบเรียนไว้คือบางว่า "ขับรถบรรทุกบุคคลอื่น เว้นแต่รถจักรยานสามล้อสำหรับบรรทุกคน ทั้งนี้ตามเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานจราจรจะประกาศ" นี่แสดงให้เห็นว่าเป็นข้อยกเว้นของหลัก ซึ่งการบัญญัติกฎหมายทำได้ แล้วไปให้อำนาจเจ้าพนักงานจราจรที่จะประกาศในมาตรา ๑๔๒ อีกครั้งหนึ่ง เป็นเรื่องอำนาจที่เขาจะยกเว้นตาม (๕) นี้ นี่เป็นวิธีการบัญญัติที่ถูกต้อง และถ้าจะรวบรัดเอาไปไว้ในมาตรา ๑๔๒ แต่สำคัญอยู่ที่ข้อความที่จะเขียนในมาตรา ๑๔๒ ต้องเขียนให้ชัดเจนว่า เป็นข้อยกเว้นของหลัก ก็ทำได้อีกวิธีหนึ่งครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ใน (๕) นี้ต้องเพิ่มอีกวรรคหนึ่งนะครับ

นายสมภพ โหตระกิตย์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ครับ ถ้าอีกวรรคหนึ่งก็สมบูรณ์เรียบร้อย ไม่มีปัญหา

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คณะกรรมาธิการจะขัดข้องหรือไม่ครับ ที่จะเพิ่มตามนั้น

นายสานนท์ สายสว่าง (ประธานคณะกรรมาธิการ) : คณะกรรมาธิการไม่ขัดข้องครับ เพราะกฎหมายนี้เป็นกฎหมายจะต้องดูกันให้ละเอียดเพราะเกี่ยวกับประชาชนใช้รถใช้ถนนอยู่ ก็อยากจะขอกราบเรียนท่านรองนายกรัฐมนตรีว่า เติมท้ายใน (๕) ว่า "ทั้งนี้ตามเงื่อนไขที่พนักงานจราจรจะกำหนด" ใช่หรือไม่ครับ

นายสมภพ โหตระกิตย์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ใช่ครับ

พลโท กานต์ รัตนวราหะ : ประทานโทษอีกสักครั้งหนึ่งครับ ถ้าว่า "ทั้งนี้ตามเงื่อนไข" อะไร ที่ท่านรองนายกรัฐมนตรีว่า กระผมเกรงว่าจะเป็นเงื่อนไขของเรื่องรถสามล้อไม่ใช่เรื่องของรถสองล้อไป ในข้อเดียวก็ถูกแล้ว แต่เกี่ยวกับเรื่องรถสามล้ออยู่ตอนท้ายแล้วไป "ทั้งนี้" ต่อท้าย กระผมเกรงว่าจะเกี่ยวกับเรื่องรถสามล้อเท่านั้น

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

นายสานนท์ สายสว่าง (ประธานคณะกรรมาธิการ) : วรรคไว้ครับ รวมทั้งรถ ๒ ล้อด้วยสามล้อด้วย.

นายอักขราทร จุฬารัตน (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ เมื่อใช้คำว่า "ทั้งนี้" ต่อท้ายใน (๕) แล้ว ความหมายก็หมายความรวมทุกกรณีที่อยู่ใน (๕) คือทั้งรถจักรยานธรรมดาสองล้อและสามล้อด้วย ไม่ได้หมายความว่าเฉพาะตอนท้ายที่ว่า "เว้นแต่" เท่านั้น

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มาตรา ๘๔ มีปัญหาอะไรอีกหรือไม่ครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ : ท่านประธานที่เคารพ เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาแล้วก็จะไปยกเว้นกันในมาตรา ๑๔๒ นี้ กระผมขอประทานเสนอคณะกรรมาธิการโปรดพิจารณาดูว่า จะเป็นไปได้หรือไม่ที่จะตัดความตอนท้าย "เว้นแต่รถจักรยานสามล้อสำหรับบรรทุกบุคคล" ออกแล้วเติมว่า "เว้นแต่พนักงานจราจรจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น" คงจะมีแต่เพียงว่า "ขับโดยบรรทุกบุคคลอื่น เว้นแต่เจ้าพนักงานจราจรจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น" อย่างนี้เจ้าพนักงานจราจรก็จะไปกำหนดในมาตรา ๑๔๒ จะยกเว้นทั้งรถสามล้อหรือรถสองล้ออย่างไรก็ทำได้ เพื่อจะได้ไม่เกิดปัญหา กรุณาลองพิจารณาดู ขอบคุณครับ

นายสานนท์ สายสว่าง (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ขอขอบพระคุณท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ถ้าอย่างนั้นต้องไปออกประกาศรถสามล้ออีก ทีนี้รถสามล้อต้องบรรทุกอยู่แล้วครับ รถสามล้อต้องบรรทุกคนอยู่แล้ว ๒ คน ถ้าเป็นเด็กด้วยก็ ๓ คน เพราะฉะนั้นที่รัฐบาลร่างมา "เว้นแต่รถจักรยานยนต์สามล้อสำหรับบรรทุกคน" นั่นคือบัญญัติตรงกับความจริง ถ้าไปตัดข้อนี้ออกเสียแล้วต้องไปประกาศยกเว้นรถสามล้ออีก กระผมว่าเอาอย่างที่ท่านรองนายกรัฐมนตรีว่าอาจจะไปได้ต่อท้ายก็รวมหมดทั้งรถจักรยาน หรือรถสามล้อ จะมีเงื่อนไขอย่างไรแล้วก็ไปเพิ่มในมาตรา ๑๔๒ เข้าอีกข้อหนึ่งเพื่อให้รับกัน กระผมว่าเห็นจะไปได้นะครับ

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

นายประเสริฐ ณ นคร : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นว่าเพื่อจะไม่ให้มีปัญหา เราอาจจะรวมวรรคนะครับ ว่า "ขับโดยบรรทุกบุคคลอื่น เว้นแต่มีให้" อยู่ในวรรคเดียวกันเสีย แล้วก็วรรค "ทั้งนี้ตามที่เจ้าพนักงานจราจร" ถ้าเป็นเช่นนี้ก็จะขยายความของวรรคแรกทั้งหมด เพราะฉะนั้นถ้าไม่เว้นวรรคตอน "เว้นแต่" นี้จะไม่กำกวมครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดมีความเห็นอย่างอื่นอีกครับ ขอเชิญคุณแสวง

นายแสวง พุทธสถิตย์ : ท่านประธานที่เคารพ ตามที่ทางรัฐบาล ท่านรองนายกรัฐมนตรีชี้งบอกว่า ให้เติมเงื่อนไขลงไป ตามที่เจ้าพนักงานจราจรจะกำหนด คือหลายท้องที่หมายความว่าจราจรแต่ละจังหวัดหรือว่าแต่ละท้องที่แต่ที่หนึ่งที่ใด ถนนสายไหนจะกำหนดอย่างไร ต้องปิดป้ายกันไว้หรือว่าจะประกาศอย่างไร ราษฎรจะรู้ได้อย่างไรที่เจ้าพนักงานจราจรจะกำหนด อันนี้ก็สงสัย คือหมายความว่าจะกำหนดในท้องที่ใด ในท้องที่จังหวัดหนึ่งจังหวัดใดสมมติว่าจังหวัดไกล ๆ ซึ่งจราจรไม่พลุกพล่าน เจ้าพนักงานจราจรที่นั่นกำหนดหรือว่าในกรุงเทพฯ นี้กำหนดว่าไม่ให้ซ้อนท้าย กระผมสงสัยข้อนี้ครับ

นายสานนท์ สายสว่าง (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ก็เป็นไปตามนั้นแหละครับ แล้วแต่ความเห็นของเจ้าพนักงานจราจร เจ้าพนักงานจราจรนี้ก็มีไม่มาก ในกรุงเทพฯ ก็มีอยู่ ๓-๔ ท่าน ในต่างจังหวัดก็มีอยู่ ๒ ท่าน จังหวัดละท่าน ถ้าจะมีเงื่อนไขอย่างไร ก็แล้วแต่ภูมิประเทศ เหตุการณ์ที่เหมาะสม แล้วแต่ท่านจะกำหนด แล้วแต่ท่านประกาศ เมื่อประกาศแล้วก็ถือว่าประชาชนปฏิบัติได้ สิ่งเหล่านี้ก็เป็นวิธีการที่จะไปประกาศให้ประชาชนรู้ ก็เป็นวิธีการของเจ้าพนักงานอีกอันหนึ่งครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าเป็นไปตามที่คณะกรรมาธิการแก้ตามที่ท่านรองนายกรัฐมนตรีแนะนำให้ต่อท้ายนั้นแล้ว จะมีผู้ใดขัดข้องหรือไม่ครับ

นายไพศาล ธวัชชัยนันท์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมผมยังรู้สึกมีความขัดข้อง เพราะมีความเป็นห่วงสมมติว่าในชนบท จะผ่านอำเภอนี้เจ้าพนักงานจราจรกำหนด

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

ไว้ว่า เขตที่จะเข้าอำเภอนั้นห้ามไม่ให้มีการซ้อนท้าย แต่ราษฎรจากตำบลหนึ่งจะไปสู่อีกตำบลหนึ่งต้องผ่านอำเภอนั้น การซ้อนท้ายจากช่วงตำบลหนึ่งจะเข้าเขตอำเภอต้องไปลงเดิน แล้วก็ถ้าไปลึกตำบลหนึ่งอย่างนี้ จะทำให้เกิดความยุ่งยากกับราษฎรเป็นอย่างมาก แล้วนอกจากนั้นจะทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งเป็นเจ้าพนักงานจราจรหาโอกาสที่จะไปรีดนาทาเน้นประชาชนลึก เพราะว่าคนที่ถูกรีดนาทาเน้นนั้นคือคนยากจนเช่นเดียวกับแท็กซี่หรือสามล้อในกรุงเทพฯ ที่ถูกรีดนาทาเน้นมากที่สุดยิ่งกว่ารถป้ายดำ ผมเป็นห่วงถึงเรื่องนี้ครับ ขอขอบคุณ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คณะกรรมาธิการแก้ข้อข้องใจสักนิดเถอะครับ

นายสานนท์ สายสว่าง (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ก็เห็นจะไม่มีหรอกครับว่าคนขี่รถจักรยานจะไปให้เจ้าพนักงานรีดนาทาเน้น เพราะปกติคนขี่รถจักรยานนี้ก็อยู่ในสภาพที่เรียกว่าใช้รถจักรยานสัญจรไปมา ทีนี้ให้เราสันนิษฐานไว้ก่อนก็แล้วกันว่าเจ้าพนักงานทุกคนสุจริตจนกว่าเรามีหลักฐาน แต่ท่านอภิปรายตั้งข้อสังเกตไว้ก็ดีครับ เป็นการป้องกัน แต่เจ้าพนักงานจราจรเขาก็จะต้องใคร่ครวญว่าแค่ไหนให้บรรทุกได้พ่วงท้ายได้ แค่ไหนไม่ให้พ่วงท้ายได้ แต่โดยข้อเท็จจริงแล้วเจ้าพนักงานจราจรในส่วนภูมิภาคก็ไม่ค่อยจะได้จับรถจักรยานหรอกครับ แต่ทีนี้เป็นเรื่องที่บัญญัติกฎหมายว่าเรากันไว้ดีกว่าเราไปแก้ เพราะฉะนั้นเอาอย่างท่านรองนายกรัฐมนตรีก็เหวี่ยงให้ไปอยู่ในดุลพินิจของเจ้าพนักงาน ในต่างจังหวัดก็มีท่านผู้กำกับฯ เท่านั้นแหละครับ เว้นแต่จังหวัดที่มีผู้บังคับการ ผู้บังคับการก็เป็นพนักงานจราจร นอกนั้นไม่ใช่เจ้าพนักงานจราจร

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : หมดปัญหาหรือยังครับ

นายปลั่ง มีจุล : ขอประทานอนุญาตนิดหน่อย ซึ่งกระผมก็ไม่เห็นด้วย กระผมกลับไปเห็นกับร่างของคณะกรรมาธิการซึ่งตัด (๕) ออก และเห็นกับท่านสมาชิกสุภาพสตรีที่นั่งลงเมื่อก่อนนี้นะครับ ควรจะให้เขาซ้อนได้ตามความเหมาะสมของเขาเอง เขามีความสามารถถีบได้อย่าง เขาอาจจะเก่งซ้อน ๔-๕ คนได้ก็เรื่องของเขา ถ้าเราเขียนอย่างที่เราว่านี้พอออกกฎหมายนี้ไป ตำรวจจราจรจะจับได้ทันทีเลย เพราะอย่างไร ๆ กรมตำรวจก็ออก

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

ประกาศอะไรไม่ทัน แล้วก็ยิ่งท้องที่ต่าง ๆ ตามที่ท่านสมาชิกเมื่อกี้นี้แล้ว จะมีท้องที่บางท้องที่ซ้อนได้ ซ้อนไม่ได้ แล้วก็วุ่นวาย เขียนกฎหมายสำหรับบังคับคนทั่วไป ควรจะเขียนให้เหมือนกันไปเสียทั้งหมด จะเขียนอย่างไรก็เขียนในนี้ เขียนให้ชัดลงไปใน (๕) นี้แหละ จะบรรทุก ๕ คน ๗ คน ๘ คนได้ก็เขียนไว้ที่ตรงนี้ก็จะได้รู้กันไปทั่ว กระผมไม่เชื่อว่า ทางเจ้าพนักงานจราจรจะไปทำให้ความสะดวกแก่ประชาชนได้ แม้แต่ทุกวันนี้ในกรุงเทพฯ เองยังจัดไม่ได้ จอดตรงนั้นบ้างจอดตรงนี้บ้าง ตำรวจวิ่งผ่านไปผ่านมา จอดผิดจอดถูก จับบ้างไม่จับบ้าง บางคนพูดเข้าหูถึงขนาดที่ว่าจอดตรงนี้ได้ซิครับ เพราะว่าเจ้าพนักงานจราจรมีเงินเดือนเท่านั้นเท่านี้ก็เข้าหูกันอยู่ ใคร ๆ ก็รู้ แล้วเราก็แก้ไม่ได้ ถ้าเราเขียนให้มีเงื่อนไขมาก ๆ กระผมไม่แน่ใจว่าเราจะไปทำกันได้ อย่าคิดแต่ว่าเขียน ๆ ลงไป จะเขียนอย่างไรก็เขียนได้ เราควรจะเขียนแนวทางปฏิบัติของเจ้าพนักงานและความสะดวกของประชาชนเขาด้วย อันนี้กระผมขอประทานให้คิดให้มาก ขอบคุณครับ

นายเฉลียว วัชรพุกก์ : กระผมยังเห็นกับทางร่างเดิมของรัฐบาล คือห้ามมิให้บรรทุกบุคคลอื่น เพราะที่กระผมสังเกตดูการบรรทุกบุคคลอื่นในรถจักรยานนั้น อันตรายก็มีอยู่มาก แต่ว่าความจำเป็นในการที่จะบรรทุกบุคคลอื่นนั้นก็มีเกี่ยวกับเรื่องเด็กที่กระผมเห็นอาจจะเอาเด็กบรรทุกไปได้ด้วย ทางตอนหน้าหรือตอนหลังอะไรต่าง ๆ นี้มีพบอยู่บ้าง เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเราจะใช้อย่างเดิม แต่ว่าอำนาจตามเงื่อนไขนี้กระผมก็เห็นด้วยที่จะมีการเติมว่า "ทั้งนี้ตามเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด" คือมอบอำนาจให้ตัวท่านอธิบดีกรมตำรวจเป็นผู้กำหนดเงื่อนไขไปว่าจะบรรทุกได้นั้นโดยอะไรบ้าง กระผมคิดว่าอันนี้จะดีกว่าที่จะให้เจ้าพนักงานจราจรเป็นผู้กำหนดครับ

นายกนต์ธีร์ ศุภมงคล : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นว่าถ้าหากเป็นความประสงค์ของเราที่อยากจะเปิดโอกาสให้มีการบรรทุกซ้อนกันได้ในบางกรณีที่จำเป็นจริง ๆ ก็น่าจะตัด (๕) ของมาตรา ๘๔ นี้ออกเสียตามที่คณะกรรมาธิการเสนอ แล้วเราก็ไปเพิ่มในร่างมาตรา ๑๔๒ ให้กำหนดเกี่ยวกับการบรรทุกซ้อนจะข้างหลังหรือข้างหน้าก็แล้วแต่ หากจะมี (๕) ไว้กระผมเกรงว่าจะขัดกับมาตรา ๘๔ "ห้ามมิให้ผู้ขับขี่รถจักรยานขับโดยบรรทุก

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

บุคคลอื่น" ส่วนที่จะเพิ่มว่า ทั้งนี้ตามเงื่อนไขอะไรต่ออะไร กระผมนึกว่ากฎหมายออกห้ามแล้ว เจ้าหน้าที่จะไปออกข้อบังคับอนุญาตให้ได้อย่างไร เกรงจะขัดกันในตัว เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเราประสงค์จะผ่อนให้มีการบรรทุกข้างหลังหรือข้างหน้าก็ควรจะตัด (๕) ออกเสียตามที่คณะกรรมาธิการเสนอ แล้วก็ไปเพิ่มอำนาจในการที่จะไปออกข้อบังคับวางระเบียบควบคุมให้แก่เจ้าพนักงานในร่างมาตรา ๑๔๒ ขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ดีหรือไม่ครับ ตามที่คุณกนต์ธีร์ว่านี้

นายสานนท์ สายสว่าง (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ คือรัฐบาลเป็นห่วงในมาตรา ๘๔ ท่านขีดออก แล้วบัญญัติในมาตรา ๑๔๒ นี้ไม่ห้ามแล้ว รัฐบาลบัญญัติห้ามเสียก่อน แล้วจะไปมีเงื่อนไขหย่อนก็ไปเขียนในมาตรา ๑๔๒ ให้รับกันกับที่ท่านต่อท้ายว่า "ทั้งนี้ตามเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานจราจรกำหนด" แต่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติก็บอกว่ามอบอำนาจให้อธิบดีเลยดีกว่า จะได้เหมือนกันทั่วประเทศ อย่างนี้ก็แล้วแต่ แต่อย่างที่ท่านสมาชิก ขอประทานโทษ ต้องเอ่ยชื่อคุณกนต์ธีร์ว่าละก็รัฐบาลก็เป็นห่วงว่าไม่ห้าม แล้วตามมาตรา ๘๔ แต่จะไปเขียนเงื่อนไขมาตรา ๑๔๒ ไม่ได้ ท่านก็อยากจะเอาไว้ห้ามเสียควรจะไปผ่อนในมาตรา ๑๔๒ ความประสงค์ของท่านรองนายกรัฐมนตรีเป็นเช่นนั้น ทีนี้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติก็คือท่านเลขาธิการคณะรัฐมนตรีท่านบอกว่าควรจะตัดออกเสียเลยตามร่างนี้ก็เป็นประเด็นขึ้น ซึ่งก็แล้วแต่สภา ก็มีประเด็นเดียวรถจักรยานนี้เราจะให้พ่วงท้ายหรือไม่ ทีนี้มีปัญหาว่าพ่วงนี้ก็มีอันตราย บางท่านบอกก็ต้องรับผิดชอบตัวเอง แต่บางท่านก็บอกในชนบทนั้นต้องพ่วงเพราะมีความจำเป็นอยู่ แต่ว่าฝ่ายรัฐบาลก็เป็นห่วงสวัสดิภาพชีวิตของประชาชนที่พ่วงท้ายรถจักรยานยนต์จะพาให้ผู้พ่วงและผู้ถูกพ่วงเป็นอันตรายและทำให้คนอื่นเขาเดือดร้อนด้วย ท่านจึงเห็นว่าควรจะเข้ายุคเข้าสมัยห้ามเสียเลย ทีนี้ก็มีสมาชิกหลายท่านรวมทั้งคณะกรรมาธิการด้วยเห็นข้อเท็จจริงจำเป็นจะต้องให้เหมาะแก่ภูมิประเทศไทยก็เห็นว่าควรจะให้พ่วง ทีนี้พ่วงท่านรองนายกรัฐมนตรีบอกว่าควรจะเป็นไปตามเงื่อนไขถ้าจะอนุญาต ก็ต่อท้าย (๕) แล้วไปเขียนเติมในมาตรา ๑๔๒ อีกข้อหนึ่ง เป็นเงื่อนไข ทั้งนี้ก็แล้วแต่สภาครับ

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คือมาตรานี้ไม่มีผู้แปรญัตตินะครับ เราจะลงมติได้อย่างเดียวคือว่าจะให้คงไว้ตามร่างเดิมของรัฐบาล หรือเป็นไปตามที่คณะกรรมาธิการแก้ เพราะฉะนั้นคณะกรรมาธิการกรุณาทวนอีกทีเถอะครับว่าจะแก้อย่างไรเป็นไฟนัล (Final) เลยจะแก้ว่าอย่างไร จะได้ขอมติได้ ถ้าหากว่าคงตามร่างเดิมของรัฐบาล ก็ไม่มีการแก้ไขเลย

นายสานนท์ สายสว่าง (ประธานคณะกรรมาธิการ) : มติที่แก้มา โดยไม่ต้องเติมอะไรเลย แล้วแต่สภาครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มิได้ครับ เติมเงื่อนไขอะไรอีกหรือเปล่า หรือจะตัด

นายสานนท์ สายสว่าง (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ประเด็นก็มีคงตามร่างเดิมหรือจะเอาตามที่คณะกรรมาธิการแก้ไข

นายธรรมนูญ ลัดพลี : ท่านประธานที่เคารพ กระผมว่าสภานี้ก็ไม่น่าจะดำเนินขบวนการพิจารณาอะไรแบบนี้ เมื่อกี้นี้เราพูดไปถึงจุดหนึ่งแล้ว รัฐบาลท่านก็ยอมมาตั้งครึ่งทางแล้วตามที่คณะกรรมาธิการต้องการเหมือนกัน แล้วสมาชิกส่วนใหญ่ก็ต้องการว่าตามเงื่อนไขในชนบทก็ควรจะผ่อนผันอะลุ้มอล่วยให้ท่านก็ยอมแล้วว่าให้ซ้อนได้ ๑ คน และทางคณะกรรมาธิการก็เห็นด้วยแล้ว อยู่ที่ถ้อยคำ ทำไมไป ๆ มา ๆ คณะกรรมาธิการเกิดจะน้อยใจอะไรขึ้นมา กลับจะบอกว่าให้สภายืนร่างเดิมไว้อย่างนี้ อย่างนี้ไม่ไปไหนครับ ก็กลายเป็นออกกฎหมายไปโดยสภามีแง่มีงอนกับรัฐบาล ราษฎรก็จะเดือดร้อน เราอยู่ในฐานะตกลงกันได้ ท่านประธานสภาก็กรุณาแล้ว ถ้าขืนทำอย่างนั้นก็มีมติ ๒ ประเด็นเท่านั้นเองแข็งอย่างนั้นก็ใช้ไม่ได้ คณะกรรมาธิการก็รับอยู่แล้วว่าจะแก้อย่างไรก็แก้ไปเถอะครับ ขอให้ลงจุดนั้นอย่ากลับไปกลับมาชั่วโมงหนึ่งแล้วนะครับ รัฐบาลก็รอกฎหมายอยู่หลายฉบับ กรุณาอย่าน้อยใจหน่อยเลย ขอให้ช่วยกันออกให้เป็นประโยชน์แก่ราษฎร รัฐบาลก็ยอมให้ตั้งครึ่งทางแล้ว ขอบพระคุณครับ

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

นายสานนท์ สายสว่าง (ประธานคณะกรรมาธิการ) : คณะกรรมาธิการไม่ได้น้อยใจหรอกครับ ก็ท่านประธานถามอย่างนั้น ทีนี้ตกลงกันไม่ได้นี่ครับ ถ้าตกลงกันได้คณะกรรมาธิการก็ไม่ได้ว่า และสมาชิกก็ยังค้านอยู่ว่าต่อท้ายอย่างนั้นไม่เอา อย่างนี้ไม่เอา ถ้าท่านประธานถามว่าเอาตามร่างเดิม คณะกรรมาธิการก็ต้องยืนตามร่างที่แก้ไข แต่ถ้าตกลงกันได้ให้ต่อท้ายตามรัฐบาล คณะกรรมาธิการก็ไม่ขัดข้อง ให้ต่อท้าย แล้วไปเติมมาตรา ๑๔๒ เอาสมาชิกก็บอกว่าไม่ได้ใช้อย่างนั้น คณะกรรมาธิการไม่รู้จะทำอย่างไร ก็ต้องเคารพสภา เพราะฉะนั้นจะตกลงกันอย่างไรคณะกรรมาธิการไม่ขัดข้องครับ

นายธรรมนูญ ลัดพลี : กระผมก็ขอเป็นพยานให้ท่านประธานหน่อย ท่านประธานไม่ได้ถามอย่างนั้น ท่านประธานเมื่อกี้นี้ถามว่าคณะกรรมาธิการจะแก้อย่างไร กรุณาแก้มาเลย ขอทบทวนให้อีกหน่อยว่าจะแก้อย่างไร จะได้ขอมติสภาให้แน่ชัด ท่านไม่ได้ถามว่าจะเอาอย่างไรคงตามร่างเดิมของรัฐบาลหรือตามร่างคณะกรรมาธิการ ไม่ใช่นะครับ ท่านต้องเข้าใจ ท่านตามมาถูกทางแล้ว แล้วท่านประธานคณะกรรมาธิการเองก็กลับไปเอา ๒ ประเด็นยืนตามเดิมหรือเอาของคณะกรรมาธิการก็แล้วกัน ก็ไม่ได้ทำอะไรเลย เสียเวลาไปเปล่า ๆ อันนี้ก็มีปัญหาอยู่นิดเดียว ไม่ใช่ทำอะไรไม่ได้ เรามีปัญหาอื่นใหญ่ ๆ เคยผ่านมาแล้ว เคยแขวนไว้ก็ได้ หรือแก้กันสด ๆ ร้อน ๆ ในที่นี้ก็ได้หลายเรื่องแล้วครับ หรือเคยงดใช้ข้อบังคับการประชุมก็เคยมี ก็ทำได้ครับในสภานี้เราหันหน้าเข้าหากันช่วยกันดีกว่า กระผมว่าแก้นิดเดียวให้เติมว่า "บรรทุกได้อีกหนึ่งคน" จะเติมตรงนี้ หรือจะเขียนไปข้างหลังก็ว่าไป ก็มีท่านกรรมาธิการหลายท่านพร้อมที่จะแก้แล้ว ขอความกรุณาครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมขอเรียนก่อนว่าคณะกรรมาธิการพร้อมที่จะแก้นะครับ คือคงร่างเดิมของรัฐบาลไว้แล้วก็ต่อเงื่อนไขออกไป ที่นี้มีสมาชิกบางท่านไม่เห็นด้วยที่จะให้ต่อเงื่อนไข แต่สมาชิกที่ท่านไม่เห็นด้วยนั้นท่านไม่มีสิทธิที่จะยื่นข้อเสนอของท่านเพราะท่านไม่ได้แปรญัตติไว้ เพราะฉะนั้นก็เป็นหน้าที่ของคณะกรรมาธิการว่ากรรมาธิการจะยอมรับแก้หรือไม่เท่านั้นเองเป็นไฟนัล ถ้าคณะกรรมาธิการแก้อย่างไร ก็จะลงมติว่าจะคงไว้ตามร่างเดิมของรัฐบาล หรือจะเอาตามที่คณะกรรมาธิการแก้ไข

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

นายสานนท์ สายสว่าง (ประธานคณะกรรมาธิการ) : คณะกรรมาธิการก็อ่อนน้อมตามที่รัฐบาลต้องการ แต่ท่านสมาชิกท่านบอกคณะกรรมาธิการแก้มานี้ที่ตัดนั้นดีแล้ว ท่านมีสิทธิที่จะยืนตามที่คณะกรรมาธิการแก้มา เพราะว่านี่สู่สภาแล้ว คือหมายความว่า คณะกรรมาธิการตัด (๕) ออก ท่านถึงค้านว่าที่ตัดนี้ท่านเห็นด้วย เรื่องเป็นอย่างนั้น ทีนี้คณะกรรมาธิการก็ฟื้นบอกไม่ตัดละเอาไว้แล้วเติมท้าย "ทั้งนี้ตามเงื่อนไขที่พนักงานจราจรจะกำหนด" คณะกรรมาธิการก็เอาทุกอย่างที่จะเป็นประโยชน์ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คือว่า อันนี้เป็นข้อสุดท้ายของคณะกรรมาธิการนะครับ บอกเติมเงื่อนไข

นายสานนท์ สายสว่าง (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานถามอย่างนี้ คณะกรรมาธิการก็ว่าอย่างนี้ ถ้าเมื่อกี้นี้ท่านประธานบอกว่าจะเอาตามร่างเดิม หรือจะเอาตามที่คณะกรรมาธิการแก้ไขก็ไม่ได้รวมอยู่ในนี้

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คือแก้ไขครั้งสุดท้ายนี้หรือครับ

นายสานนท์ สายสว่าง (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ถ้าอย่างนี้ก็ยืนอย่างนี้ครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ : ท่านประธานครับ กระผมขอเสนอทางสายกลางเพื่อโปรดพิจารณา คือถ้าจะพื้นร่างเดิมไว้ แล้วก็เติมเงื่อนไข อย่างที่ว่าก็จะมีสมาชิกหลายท่านไม่เห็นด้วยอยากจะให้ตัดออก ทีนี้กระผมคิดว่าถ้าจะแก้เป็นเสียอย่างนี้นะครับ เป็นว่า "ขับโดยบรรทุกบุคคลอื่นในลักษณะที่จะเกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สิน" ท่านองเดียวกัน (๖) นี้ กระผมคิดว่าก็จะได้ความชัดขึ้น แล้วก็ไม่เป็นเงื่อนไขที่จะไปรังแกกันได้มากนัก นอกจากนั้นยังจะเป็นประโยชน์สำหรับรถ ๓ ล้อด้วย เพราะเหตุที่เราเขียนไว้ว่า "เว้นแต่รถจักรยานสามล้อสำหรับบรรทุกคน" นั้นเหมือนกับว่ารถจักรยาน ๓ ล้อนั้นบรรทุกคนได้โดยไม่มีขอบเขตจะกี่คนก็ได้ แต่ทีนี้ถ้าเขียนอย่างนี้ก็จะคลุมหมดทั้งระจักรยาน ๒ ล้อและ ๓ ล้อ สำหรับบรรทุกคน แล้วก็บอกอยู่ในตัวว่าถ้าการบรรทุกนั้นจะต้องไม่มีลักษณะที่จะเกิดอันตราย กระผมขอประทานเสนอให้คณะกรรมาธิการกรุณาพิจารณาดูครับ ขอบพระคุณ

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคณะกรรมาธิการว่าจะเอาอย่างไรกันอีกตามที่คุณมีชัยเสนอ

นายสานนท์ สายสว่าง (ประธานคณะกรรมาธิการ) : คุณมีชัยเสนอคณะกรรมาธิการก็รู้สึกว่ามีเหตุผล คณะกรรมาธิการก็ต้องเคารพท่านรองนายกรัฐมนตรีอีกละครับ

นายสมภพ โหตระกิตย์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอประทานกราบเรียนชี้แจงข้อความที่เพิ่มขึ้นว่า "ทั้งนี้ตามเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานจราจรกำหนด" ท่านสมาชิกบางท่านได้ท้วงบอกว่าเรื่องของการขับจะไปวางเงื่อนไขอย่างไร อันนี้ประกาศ ถ้าหากเจ้าพนักงานจราจรจะประกาศกำหนด แล้วต้องเป็นการประกาศกำหนดลักษณะที่ห้าม โดยมีเงื่อนไขซึ่งถือหลักว่าห้ามไม่ให้ขับจักรยานซ้อนท้ายในที่นั้น ๆ ลักษณะการเขียนอยู่ที่ข้อความที่เขียนก็หมายความว่า ห้ามโดยมีเงื่อนไข แต่ถ้าหากจะเติมอย่างท่านสมาชิกคนสุดท้ายบอกว่า ขับโดยบรรทุกบุคคลอื่นในลักษณะที่อาจจะก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตหรือร่างกายต่าง ๆ ท่านองนั้น อันนี้กระผมเป็นห่วงมากกว่า เพราะจะปล่อยให้เจ้าพนักงานใช้ดุลพินิจถ้าเห็นใครซ้อนท้ายบอกนี่เกิดอันตราย ผิด อันนี้ไม่ดีครับ สู้บอกว่าให้เจ้าพนักงานจราจรกำหนดและเจ้าพนักงานจราจรก็บอกห้ามขับขี่ซ้อนท้ายในทางหลวงทำนองนี้เป็นต้น ถ้าเขียนแค่นี้ก็หมายความว่าทางหลวงขี่ไม่ได้ แต่ที่อื่นขับได้ ขี่ได้ ทีนี้ปัญหาท่านสมาชิกบอกว่าอยากจะไม่ให้มีข้อเงื่อนไขนั้น เพราะเหตุว่าไม่ควรที่จะกำหนดอะไรต่าง ๆ เป็นเรื่องของเสรีภาพ เรื่องพระราชบัญญัติจราจรเป็นเรื่องของการวางระเบียบการใช้ถนนต่าง ๆ และระเบียบนั้นเองก็ต้องมุ่งหมายที่จะคุ้มครองความปลอดภัยแก่ชีวิตและบุคคล ความสะดวก ความรวดเร็วในการสัญจรไปมาของรถจักรยานอะไรต่าง ๆ ท่านจะปล่อยให้มีความสะดวกหมดแล้ว เพราะฉะนั้นร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เกือบจะไม่มีความหมาย ปล่อยความสะดวกไปหมดก็จะเกิดความไม่สะดวกและความไม่เป็นระเบียบมากยิ่งขึ้นครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ก็เห็นจะตกลงกันได้ละครับ คณะกรรมาธิการกับรัฐบาลก็มากันคนละครึ่งทางแล้ว จะต้องลงมติหรือไม่ ท่านผู้ใดจะไม่เห็นด้วยบ้างครับ

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

ในการที่คณะกรรมาธิการคงข้อความเดิมของรัฐบาลไว้ทุกอย่าง และก็เพิ่มเงื่อนไขลงไปอีกประโยคหนึ่งตอนท้าย เชิญคุณอนงค์ครับ

นางอนงค์ อิศรภักดี : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉันมีความเห็นว่า สำหรับรถจักรยานจริง ๆ นั้น ที่เกิดอันตราย อย่างที่ท่านรองนายกรัฐมนตรีท่านพูดนั้น ดิฉันว่ามีน้อยมาก เสียดายที่ว่าจะเรียกดูสถิติเวลานี้ไม่ได้ จริงอยู่ ท่านประธานบอกว่าคนที่ไม่ได้แปรญัตติไม่มีส่วน แต่เมื่อมีท่านสมาชิกบอกว่าให้กำหนดช้อนท้ายได้ ๑ คน ดิฉันก็คิดทันทีว่าที่โรงเรียนประชาบาล พ่อเอาลูกไปส่งนั่งข้างหน้า นั่งข้างหลัง พ่อก็คงไม่บรรทุกจนลูกอายุ ๒๐ ๓๐ ปี เพราะพอลูกจะขี่จักรยานได้เมื่ออายุ ๑๑-๑๒ ปี เขาก็จะมีจักรยานขี่ไป มีความจำเป็นที่ไหนที่เราจะเอาประโยคนั้นว่าห้ามซ้อนไว้ แล้วก็ยังไปออกว่านอกจากเจ้าพนักงานจะเห็นเป็นอย่างอื่น เราเห็นได้ทันทีว่าจะห้ามซ้อนไปเลยก็ไม่ถูกต้อง จึงมีการแปรญัตติขึ้นเมื่อมาพูดกันในสภาทั้งทีแล้ว ดิฉันเห็นว่าสำหรับจักรยาน ๒ ล้อนั้น ไม่ควรจะไปเกี่ยวข้องด้วยเลย ท่านสามารถจะยืนยันได้หรือไม่ว่าคนล้มตายกันวันยังค่ำเพราะว่าการซ้อนจักรยานนี้ รถจักรยานยนต์เสียอีก ซึ่งแซงซ้ายแซงขวาในกรุงเทพฯ ดิฉันไม่ทราบในต่างจังหวัด แต่ดิฉันอยู่ต่างจังหวัดมาแต่เล็กเห็นพ่อแม่เขาบรรทุกลูก อย่างว่านี่แหละค่ะนั่งข้างหน้าบ้าง ใส่ตะกร้าใส่ข้างหลังบ้าง แล้วที่ตายกลางถนนเด็กนักเรียนที่อายุ ๑๑-๑๒ ปี ดิฉันว่าถ้าเป็นไปได้อยากจะเอาคำว่า "ไม่ให้ซ้อนท้าย" นั้นออก เอาไว้ทำไมคะ เมื่อเอาไว้แล้วมีเงื่อนไข ไม่เห็นจะดีขึ้นมาที่ตรงไหน ท่านประธานคณะกรรมาธิการก็บอกว่าด้วยความเคารพรัฐบาล ถ้าเราเคารพรัฐบาลเราก็ควรจะให้รัฐบาลทำในสิ่งที่ถูกต้อง มีอย่างหรือบอกห้าม เสร็จแล้วมีเงื่อนไข ก็อย่าไปห้ามเสียเลย เอาประโยคนั้นออกเสียก็หมดเรื่องกันไป สำหรับรถจักรยานนั้นก็ยกเว้นไป รถ ๓ ล้อท่านบอกว่า ให้บรรทุกได้ ๒ คน ๓ คน อะไร ดิฉันก็บอกว่าแปลก เมื่อสร้างกันมาให้นั่งได้ตั้ง ๗-๘ คน แต่ก็ไม่แปลกอะไรนั่นเป็นการหาเงินเลี้ยงชีพ เอาเถอะจะกำหนดลงให้เหลือ ๒ คน เพื่อจะช่วยแท็กซี่หรืออะไรก็สุดแล้วแต่ท่านแต่รถจักรยานสองล้อนี้ดิฉันบอกว่าไม่ควรจะไปแตะต้องด้วยซ้ำไป ใครจะตายจะเป็นดิฉันว่าน้อยที่สุดมีไม่ถึง ๑ เปอร์เซ็นต์หรือไม่เกิดอุบัติเหตุเลยในท้องถนน เพราะรถจักรยานสองล้อ เพราะฉะนั้นรถจักรยานสองล้อ

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

นี้เป็นของคนยากจนอย่างที่ว่า พอมีเงื่อนไขขึ้นมาก็เงื่อนไขเก็บสตางค์เข้ากระเป๋านั่นแหละ เรารู้กันอยู่แล้วเวลานี้ ประชาชนที่ยากจนมาก ๆ จะไปเถียงกับตำรวจนั้นยาก อย่างดิฉันนี้ ง่ายมากพอส่งบัตรให้ ไม่เป็นอะไรครับท่านผ่านไปได้ แต่ถ้าเป็น ตาสี ตาสา ตามี ตามาทำได้ หรือ ท่านจะไปแตะทำไมคะเรื่องรถจักรยานสองล้อ ดิฉันขอเถอะค่ะ ถ้าเป็นไปได้ขอให้เอาข้อห้ามออกเสียเพราะว่ากฎหมายนี้ยังไม่ได้ผ่านนะคะ กรุณาเถอะค่ะ ขอความกรุณาท่านสมาชิกทั้งหลายด้วยว่ารถจักรยานสองล้ออย่าเพิ่งไปห้ามเลย ให้ตามกันมาก ๆ เมื่อไรแล้วค่อยไปแก้ไข ขอบพระคุณค่ะ

ร้อยตำรวจโท เรือง สถานานนท์ : ท่านประธานที่เคารพ ผมขอสนับสนุนคำกล่าวของท่านสมาชิกที่นั่งไปเมื่อกี้นี้ แต่เพื่อให้ท่านสมาชิกทั้งหลายได้ทราบข้อเท็จจริงโดยละเอียด ขอให้ท่านกรรมาธิการได้ชี้แจงเหตุผลที่ตัดออกอีกสักครั้งหนึ่ง เพื่อความแจ่มแจ้ง ขอบคุณครับ

นายสานนท์ สายสว่าง (ประธานกรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ที่คณะกรรมาธิการตัด (๕) ออก คือไม่ห้ามรถจักรยานบรรทุกคนฝ่วงท้ายนี้ ก็เนื่องจากข้อเท็จจริงที่ปรากฏอยู่ในส่วนภูมิภาคมักมีรถจักรยานส่วนใหญ่บรรทุกมีคนซ้อนท้าย โดยมากก็ลูกหลานน้องซ้อนท้ายไปส่งโรงเรียนแล้วขากลับ หรือไปทำไร่ก็บรรทุกคนงานไปคนหนึ่ง อีกคนหนึ่งถีบ โดยข้อเท็จจริงเป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นถ้าห้ามไว้เราเห็นว่าจะขัดต่อสภาพอันแท้จริงที่เป็นอยู่ แต่รัฐบาลร่างมานี้ห้าม เราเห็นว่าสภาพท้องที่ประเทศไทยรถจักรยานนี้ช่วยน้ำมันคือไม่ต้องเสีย และไม่ใช่ขี่คนเดียวบรรทุกคนอื่นได้ เราถึงตัดออกไม่ห้าม รัฐบาลท่านก็บอกว่าไม่ได้หรอก ขอให้ยืนตามร่างเดิมเถอะแต่ว่าท่านให้โอกาส โดยมีเงื่อนไข ถ้าจะให้บรรทุกได้ก็ต้องเป็นไปตามที่พนักงานจราจรกำหนด ก็มีประเด็นอยู่ ๓ ประเด็น คณะกรรมาธิการเห็นว่าควรตัดออก เพราะเหตุว่าไปห้ามซึ่งขัดต่อความเป็นจริงแล้วทำให้เดือดร้อน ลักษณะเป็นอย่างนั้น แต่รัฐบาลบอกว่าตัดออกไม่ได้ เป็นเรื่องทำให้เกิดความเสียหายทำให้เกิดชนเกิดอะไรเกิดตายขึ้น แต่ท่านก็ผ่อนปรนสายกลางว่าอนุญาตก็ได้ แต่เป็นไปตามเงื่อนไขโดยพนักงานจราจร ก็มีประเด็นอยู่ ๓ ประเด็นว่า จะเอาตามร่างเดิมของคณะกรรมาธิการก็ว่าไม่ขัดข้อง จะเติมตามรัฐบาลก็ได้ เพราะอยู่ที่เจรจากับรัฐบาลท่าน คณะกรรมาธิการ

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

ด้วยคนเพียง ๑๑ คนจะมาถือว่าถูกต้องไม่ได้ ก็นำมาเสนอเสียงข้างมากในสภานี้ เหตุผลที่ตัดก็อย่างที่กราบเรียนมาครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีใครจะยกปัญหาอะไรขึ้นมาอีกครับ

ร้อยตำรวจโท ชาญ มนูธรรม : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ปัญหาเรื่องรถจักรยานที่จะให้ซ้อนท้ายนั้นมีปัญหาครับ กระผมเห็นด้วยกับรัฐบาลในการที่จะให้คงร่างเดิมไว้ ทั้งนี้เพราะเหตุว่าในปัจจุบันนี้สถานภาพของท้องถนนและหนทางในชนบทและกรุงเทพมหานครนั้นเปลี่ยนไปจากเดิมตั้งแต่ที่ใช้พระราชบัญญัติจราจรฉบับเก่าแล้ว คนที่เสี่ยงอันตรายที่นั่งซ้อนท้ายนั้น ถ้าคนขับรถจักรยานที่มีความสามารถหรือเก่งก็ไม่เป็นอะไร แต่ถ้าหากว่าคนขับรถ ผู้นั้นไม่ค่อยจะเก่งและกลับให้คนซ้อนท้ายด้วยจะมีอันตรายมากและเสี่ยงอันตรายต่อตนเอง อยากจะตายก็ไม่เป็นอะไร แต่อยากตายหรือเสี่ยงแล้วให้คนอื่นเขาเดือดร้อนนี่ซิครับเป็นปัญหาที่เราจะต้องเป็นห่วง คนที่เดือดร้อนคือใคร คือคนที่ขับรถตามหลังก็ต้องไปทับเวลาที่รถจักรยานล้มหรือคนที่นั่งซ้อนท้ายตกลงมา ต้องถูกดำเนินคดี และโดยเฉพาะอย่างยิ่งขณะนี้กรมทางหลวงหรือกรมโยธาธิการก็ได้ทำถนนหนทางในชนบทมากมายแล้วระหว่างตำบลต่อตำบล อำเภอต่ออำเภอก็มีถนนหนทางมากรถยนต์ก็มาก กระผมเห็นด้วยว่ากรณีที่รถจักรยานสำหรับคนยากจนที่จะต้องมีคนซ้อนท้ายลูกหลานที่จะนั่งไปโรงเรียนนั้นกระผมเห็นด้วย ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์เต็ม แต่ว่าควรจะต้องให้มีความปลอดภัยด้วย รัฐบาลต้องรับผิดชอบในความปลอดภัยของพลเมือง ไม่ใช่จะปล่อยให้พลเมืองตายไปก่อนแล้วค่อยมาแก้กฎหมายตาม กระผมมีความเห็นว่าที่รัฐบาลเสนอนั้นถูกต้องแล้ว กล่าวคือห้ามมิให้ซ้อนท้ายเป็นการทั่วไป แล้วมีข้อยกเว้นไว้เฉพาะท้องที่และบางกรณีที่ให้เจ้าพนักงานจราจรกำหนดให้นั่งซ้อนท้ายได้ ส่วนตามที่ท่านสมาชิกท่านหนึ่งว่าจะเป็นทางในการที่จะหาเงินหาทองหรือคอร์รัปชันถ้าให้เจ้าหน้าที่กำหนดเงื่อนไขนั้น กระผมว่าเรื่องคนครับเป็นปัญหาใหญ่สำหรับประเทศชาติของเรา เราปราบกันจริง ๆ แล้วหรือยัง เราปราบจริงแล้วคนทำดีขึ้นแล้ว เราวางหลักเกณฑ์ให้ดีเถอะครับ กระผมเสนออย่างนี้ ขอบคุณครับ

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

พลโท กานต์ รัตนวราหะ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอทราบความคิดเห็นของคณะกรรมาธิการในขั้นสุดท้ายว่า จะเอาอย่างไรกันแน่ จะได้ลงมติกันเสียทีครับ

นายสานนท์ สายสว่าง (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ คณะกรรมาธิการก็เอาอย่างที่ท่านรองนายกรัฐมนตรีเสนอ คือให้เติมคำต่อท้ายว่า "ทั้งนี้ตามเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานจราจรกำหนด" คือไม่ตัดออกครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เอาละ คณะกรรมาธิการเอาอย่างนั้นนะครับ ก็มีปัญหาอยู่อย่างเดียวที่จะขอมติว่า ถ้าเอาตามร่างเดิมก็ไม่มีเงื่อนไข ถ้าเอาตามที่คณะกรรมาธิการแก้ไขก็คือร่างเดิมนั่นเอง แต่ว่าเพิ่มเงื่อนไขของเจ้าพนักงานจราจร ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้คงเป็นไปตามร่างเดิม โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้เป็นไปตามที่คณะกรรมาธิการแก้ไข โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๘๕ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่ามาตรา ๘๔ นี้ที่ประชุมลงมติให้เป็นไปตามที่คณะกรรมาธิการแก้ไข ขอให้เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไป

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๘๕ มีการแก้ไข

นายอักขราทร จุฬารัตน (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ สำหรับมาตรา ๘๕ นี้ ที่อ้างถึงมาตรา ๓๓ มาตรา ๔๒ มาตรา ๖๑ ที่ตัดไปนั้น ขอฟื้นขึ้นอย่างเดิมเพราะเหตุว่ามาตราเหล่านั้นที่ประชุมได้รื้อฟื้นขึ้นมาใหม่แล้ว ให้คงไว้อย่างเดิม

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าไม่มีการแก้ไขนะครับ ขอให้เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไป

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : ลักษณะ ๑๑ รถราง คณะกรรมาธิการตัดออก มาตรา ๘๖ คณะกรรมาธิการตัดออก มาตรา ๘๗ คณะกรรมาธิการตัดออก ลักษณะ ๑๒ รถบรรทุกคนโดยสาร ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘๘ มีการแก้ไข

นายธรรมนูญ ลัดพลี : ท่านประธานที่เคารพ กระผมอยากกราบเรียนถามท่านประธานคณะกรรมาธิการที่เพิ่ม (๑) มาว่า "เพื่อสินจ้าง" และตัดข้อความร่างของรัฐบาลในตอนท้ายของ (๑) ว่า มีวัตถุประสงค์อย่างไร เพราะว่าตามร่างเดิมของรัฐบาลกระผมอ่านดูก็เข้าใจว่าต้องการควบคุมโรคติดต่อซึ่งไม่ให้รถโดยสารมีส่วนแพร่เชื้อออกไป แต่การที่คณะกรรมาธิการมาเติม "เพื่อสินจ้าง" นี้ แล้วตัดบรรทัดล่างออกรู้สึกว่าจะทำให้ผิดความหมายไปเหมือนกับเกรงว่ารถโดยสารรับจ้างทั่ว ๆ ไป จะมาวิ่งอย่างนี้ ซึ่งในร่างของรัฐบาลตาม (๑) กระผมเข้าใจว่าเป็นเรื่องที่กำหนดเฉพาะกรณีที่จะต้องบรรทุกพวกนี้และจะต้องมีเจ้าหน้าที่ไปด้วย จึงอนุญาตให้บรรทุกเจ้าหน้าที่ไปด้วย แต่ถ้ามาตัดตอนท้าย ออกเลยทำให้ความเขวไปเหมือนกับในกรณีทั่วไป กระผมอยากทราบเหตุผล ขอบพระคุณครับ

นายสานนท์ สายสว่าง (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมคือความประสงค์ของคณะกรรมาธิการคล้าย ๆ ว่ารถบรรทุกคนโดยสารเพื่อสินจ้างกำลังบรรทุกคนโดยสารไปก็ไม่อยากจะให้ไปรับบุคคลที่มีโรคติดต่อกลัวโรคจะไปเผยแพร่ให้คนที่ไม่เป็นอะไรนั่งในรถนั้นเขาจะรังเกียจ แต่ถ้าส่วนมากเห็นว่าควรจะคงร่างเดิมและตัด "เพื่อสินจ้าง" ออกก็ไม่ขัดข้อง แต่ว่าความเห็นของคณะกรรมาธิการเป็นเช่นนั้น แล้วแต่ท่านสมาชิก

นายธรรมนูญ ลัดพลี : กระผมก็ไม่แน่ใจตัวเองเพราะไม่มีเวลาที่จะตระเตรียมถามรัฐบาล ถ้าท่านประธานไม่เห็นเป็นการรบกวนทางรัฐบาลจะกรุณาถามท่านรองนายกรัฐมนตรีได้หรือไม่ครับใน (๑) ในเรื่องซึ่งต้องการบัญญัติไว้อนุญาตให้บรรทุกไปได้ถ้ามีเจ้าหน้าที่สาธารณสุขผู้ควบคุมหรือผู้รักษาพยาบาลไปหรือโดยเฉพาะกรณีเฉพาะเรื่องนำคนเจ็บไปส่ง หรือศพที่เป็นโรคเรื้อนไปส่งมิใช่ในกรณีรับผู้โดยสารทั่ว ๆ ไป แล้วก็ห้ามรถโดยสารทั่วไปว่าไม่ให้รับ

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

คนที่เป็นโรคเรื้อน กระผมรู้สึกจะคนละความหมายกันเลย ถ้าหากว่ารัฐบาลมีเจตจำนงอย่างนั้น เฉพาะเรื่อง กระผมว่าที่ตัดก็คนละเรื่อง และเพิ่มไปก็คนละเรื่อง แต่ถ้ารัฐบาลไม่ขัดข้อง ตามคณะกรรมาธิการก็มีเหตุผลเหมือนกัน กระผมก็ยอมรับได้เหมือนกัน ขอบพระคุณครับ

นายสมภพ โหตระกิตย์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมพิจารณาถึงเหตุผลที่คณะกรรมาธิการเติมคำว่า "เพื่อสินจ้าง" ซึ่งก็ยังไม่เข้าใจกระจ่างแจ้งนักว่ารถบรรทุกคนโดยสาร ถ้าไม่ได้ใช้บรรทุกเพื่อสินจ้างก็จะบรรทุกคนได้ ถ้าใช้บรรทุกเพื่อสินจ้างจะบรรทุกคนไม่ได้อย่างนั้นหรือครับ

นายสานนท์ สายสว่าง (ประธานคณะกรรมาธิการ) : คณะกรรมาธิการว่าถ้ารถบรรทุกคนโดยสารเพื่อสินจ้างแล้วก็ไม่ให้บรรทุก ความเห็นเป็นอย่างนั้น แต่ถ้าเห็นว่าร่างเดิมดี คณะกรรมาธิการพร้อมที่จะยืนยันตามร่างเดิม แล้วแต่ท่านรองนายกรัฐมนตรีครับ

นายสมภพ โหตระกิตย์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมก็เห็นเจตนารมณ์ของท่านประธานกรรมาธิการแต่อาจจะเข้าใจไม่ตรงกัน คือรถบรรทุกคนโดยสารไม่ว่าจะเพื่อสินจ้างหรือไม่ก็ตาม ถ้าในขณะใดไม่ใช้บรรทุกคนโดยสารแล้วจะมาใช้บรรทุกคนนั้นได้ หมายความว่าอย่างนั้นครับ

นายสานนท์ สายสว่าง (ประธานคณะกรรมาธิการ) : คือถ้าไม่บรรทุกคนโดยสารอื่นละก็มาบรรทุกพวกประเภทศพหรือโรคติดต่อได้

นายสมภพ โหตระกิตย์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ครับ ถ้าอย่างนั้นก็ไม่ต้องใช้คำว่า "เพื่อสินจ้าง"

นายสานนท์ สายสว่าง (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ก็ตัดออกครับ ถ้าเข้าใจว่าอย่างนั้น และวรรคสุดท้ายก็คงไว้หรือครับ ท่านรองนายกรัฐมนตรีว่าอย่างไรครับ

นายสมภพ โหตระกิตย์ (รองนายกรัฐมนตรี) : รัฐบาลไม่ขัดข้องครับที่คณะกรรมาธิการตัดออก

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณธรรมนูญว่าอย่างไร รัฐบาลยอมว่าตัดออกไม่ขัดข้องครับ

นายธรรมนูญ ลัดพลี : กระผมว่าถ้าตัด "เพื่อสินจ้าง" ออกก็รู้สึกดีขึ้นและทำให้หายสงสัย และส่วนข้างล่างจะตัดออกคือหมายความว่าเปิดได้ทั่วไปว่ารับคนโรคเรื้อนได้แม้จะไม่มีแพทย์ไปด้วยก็ได้ก็เหมาะแล้ว กระผมเห็นด้วยครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอให้เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไป

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๘๙ คณะกรรมาธิการตัดออก

นายธรรมนูญ ลัดพลี : กระผมอยากกราบเรียนถามท่านกรรมาธิการ เหตุผลที่ตัดออก เพราะเกี่ยวกับกฎหมายแรงงานหรือเปล่าครับ ในกฎหมายแรงงานมีกำหนดเรื่องบุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่า ๑๕ ปีจะมาทำหน้าที่เป็นผู้เก็บค่าโดยสารไม่ได้ เพราะถ้าหากว่าไปโยงดังนั้น กระผมเข้าใจว่า กฎหมายแรงงานก็อยู่ระหว่างพัฒนาอาจจะทำให้ต้องมาแก้กฎหมายฉบับนี้อีกภายหลัง กระผมอยากทราบเหตุผลที่ตัดเรื่องห้ามใช้เด็กอายุต่ำกว่า ๑๕ ปีเป็นผู้เก็บค่าโดยสารครับ

นายสานนท์ สายสว่าง (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพที่คณะกรรมาธิการตัดออกเห็นว่ามาตรานี้ควรไปอยู่ในกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบกเพราะว่ากฎหมายขนส่งทางบกเขาควบคุมทั้งคนขับ พนักงานท้ายรถ พนักงานเก็บเงินอะไรอย่างนี้ก็กำลังอยู่ในการพิจารณาของสภานี้ ควรจะไปอยู่ในกฎหมายนั้น

นายธรรมนูญ ลัดพลี : ขอบพระคุณครับ กระผมบังเอิญเป็นกรรมาธิการกฎหมายการขนส่งทางบกอยู่ก็จำไม่ได้เหมือนกันว่ามีเรื่องนี้อยู่หรือเปล่า ถ้ามีอยู่ก็หมดปัญหาถ้าท่านกรรมาธิการอักขราทรยืนยัน เพราะกระผมเห็นว่าเรื่องนี้เป็นนโยบายของรัฐบาลถ้าหากคณะกรรมาธิการไปบอกว่า เรื่องนี้ควรจะไปอยู่ในกฎหมายนั้น กฎหมายนี้ และบังเอิญกฎหมายนั้นไม่มี รัฐบาลไม่ยอมรับไป แล้วทางนี้ก็หายไปด้วยก็จะไม่เหมาะสม แต่ถ้าหากว่า

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

ท่านกรรมาธิการอัชราทรซึ่งอยู่ในคณะกรรมาธิการกฎหมายการขนส่งทางบกยืนยันว่ามีอยู่ในนั้นแล้ว กระผมก็ไม่ติดใจครับ

นายอักชราทร จุฬารัตน (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ในร่างกฎหมายการขนส่งทางบกที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมาธิการ มีบทบัญญัติที่กำหนดอายุของผู้ที่จะเป็นผู้เก็บค่าโดยสารอยู่แล้ว

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีแล้วนะครับ ไม่ขัดข้อง ขอให้เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไป

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๙๐ มีการแก้ไข

นายธรรมนูญ ลัดพลี : กระผมมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องโทษครับ เพราะว่าคณะกรรมาธิการ ได้นำข้อความซึ่งเดิมอยู่ในมาตรา ๙๖ (๓) ขึ้นมาบัญญัติไว้ต่อท้ายมาตรา ๙๐ ถ้าไม่ปฏิบัติตามนี้โทษเขาน้อยนะครับ ถ้าอยู่ตามมาตรา ๙๖ (๓) นี้ โทษตามมาตรา ๑๕๔ ๑,๐๐๐ บาท แต่ในมาตรานี้มีโทษตามมาตรา ๑๕๑ คือ ๕๐๐ บาท ถ้าคณะกรรมาธิการลืมดูมาตรานี้ กระผมก็เห็นว่าน่าจะเอากลับไปไว้ที่เดิม เพราะว่าเป็นการถูกต้องที่จะมาบัญญัติไว้โดยเหตุผลที่ว่าเรื่องการต้อน ดึง เหนี่ยว หรือยึดยื้อคนหรือสิ่งของของคนนั้นเพื่อให้คนขึ้นรถนี้ในทางกฎหมายอาญาก็เป็นเรื่องทำให้เขาเสื่อมเสียอิสรภาพแล้วเป็นการรอนสิทธิอย่างแรง คนเขาไม่เต็มใจจะขึ้นหรือไม่อยากจะขึ้นเพียงเขามายืนอยู่ริมถนนจะไปธุระที่อื่น กระผมเห็นคาตาเลยหลายครั้งเขามากับเมียกำลังจะข้ามถนนผู้ขับขี่หรือผู้เก็บค่าโดยสารบนรถฉุดผัวขึ้นไปแล้ว เมียหันมาผัวหายไปไหนแล้ว โน้นไปห้อยอยู่รถคันนั้นแล้ว ซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่ดีครับ เพราะฉะนั้นโทษควรจะหนักกว่า ๑,๐๐๐ บาทด้วยซ้ำ ควรจะมีโทษอาญาด้วย ถ้ากฎหมายอาญาไม่เขียนไว้ ควรจะเขียนในนี้ เพราะฉะนั้นการที่คณะกรรมาธิการเอาไปอยู่ในมาตรา ๙๐ กลายเป็นโทษ ๕๐๐ บาทซึ่งเช่นเรื่องการขนส่งเสียงอื้อฉาวก็เหมาะสมอยู่แล้ว ๕๐๐ บาท แต่เรื่องการฉุดขึ้นรถนี้อีกอย่างหนึ่งโทษควรแรงกว่ากระผมเห็นว่าถ้าวัตถุประสงค์เป็นดังกล่าว กระผมก็ขอติงว่าไม่เหมาะ เพราะโทษต่างกันมาก ควรจะกลับไปไว้ที่เดิม ขอบพระคุณครับ

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

นายอักขราทร จุฬารัตน (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ สำหรับมาตรา ๙๐ นี้ก็เอามาจากมาตรา ๙๖ (๓) อย่างที่ท่านสมาชิกกล่าว ส่วนเรื่องโทษนั้นทางคณะกรรมาธิการก็ได้พิจารณาอยู่เหมือนกัน เพราะเหตุว่าที่ได้กำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ความจริงก็เป็นโทษที่ลดหลั่นกันไม่มากนัก คณะกรรมาธิการพิจารณาในลักษณะของการกระทำความผิดที่เกิดขึ้นในมาตรา ๙๐ ที่เพิ่มขึ้นใหม่นี้ก็เป็นในทำนองเดียวกันเป็นเรื่องทำนองเดียวกับในมาตรา ๙๐ และจะทำให้มีลักษณะกว้างขวางกว่า กล่าวคือว่าการที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๙๖ (๓) นั้น การต้อน ดึง เหนี่ยว หรืออะไรต่าง ๆ กระทำโดยบุคคลเพียง ๒ คนเท่านั้น คือผู้ขับกับผู้เก็บค่าโดยสารโดยลักษณะที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันมีมากกว่านั้น มีบุคคลอื่นครับ จะมีส่วนเกี่ยวข้องในเรื่องการขนส่งร่วมเข้าด้วย เพราะฉะนั้นจึงนำมาบัญญัติไว้ในมาตรา ๙๐ ซึ่งจะกว้างขวางกว่า

นายธรรมนูญ ลัดพลี : ถ้าเป็นดังเหตุผลที่ว่า กระผมเห็นด้วยบางส่วนนะครับ ถ้าหากคณะกรรมาธิการมีความเห็นดังนั้นทำไมไม่เอามาตรา ๙๖ มารวมกับมาตรา ๙๐ เสียเลยให้หมด ๆ ไปเพราะว่าเหลืออยู่ ๒ อนุมาตรา ก็ไม่มีน้ำหนักอะไรแล้ว อย่างสูบบุหรี่หรือคุยกันยังโดนปรับ ๑,๐๐๐ บาท กล่าวว่าจาไม่สุภาพเสียดสีก็โดนปรับ ๑,๐๐๐ บาท ถ้าเอามารวมกับมาตรา ๙๐ ซึ่งส่งเสียอื้อฉาวที่แก้เป็นอื้ออึง ลักษณะส่อความรำคาญให้กับคนโดยสาร เพราะการส่งเสียงอื้ออึงทำให้เกิดความรำคาญ การสูบบุหรี่ก็ทำให้เกิดความรำคาญ การกล่าววาจาไม่สุภาพก็ทำให้เกิดความรำคาญ ก็น่าจะมารวมเสียเลย ทำไมคณะกรรมาธิการไปดึงเอามาเพียงครึ่งเดียว นี่แหละครับที่กระผมเห็นว่าเหตุผลของคณะกรรมาธิการก็ครึ่ง ๆ กลาง ๆ ชอบกล แล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านกรรมาธิการจะมาบอกว่าโทษ ๕๐๐ บาท กับ ๑,๐๐๐ บาท ใกล้เคียงกัน ก็น่าจะมารวมกันได้ อย่างนี้ก็เท่ากับไปตีความเจตนารัฐบาลที่เขาแบ่งโทษไว้หลายขั้นตอน ทำเป็นว่าแบ่งไว้ละเอียดก็ไม่มีประโยชน์ ถ้าอย่างนั้นก็ไปเหมาโทษ ๑,๐๐๐ บาท เสียก็หมดเรื่องกัน ในนี้ก็มีตั้งหลายมาตรา คณะกรรมาธิการก็เคยแก้นะครับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท เดี๋ยวต่อไปก็มี ท่านยังอุตส่าห์ไปแก้ขั้นต่ำ ซึ่งความจริงรัฐบาลให้ช่วงกว้างตั้งแต่ ๑๐ บาท ไปถึง ๑,๐๐๐ บาท คณะกรรมาธิการยังไปกำหนดซอยลงไปว่าเป็น ๔๐๐ บาท ถึง ๑,๐๐๐ บาท

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

ยังมีเลย คณะกรรมาธิการทำไมทีเรื่องนั้นไปซอยละเอียด พอเรื่องนี้คณะกรรมาธิการบอกว่าหยุมหยิม น่าจะมารวมกันก็ได้ ไม่ต่างกัน ๕๐๐ บาท ๑,๐๐๐ บาท นี่แหละครับกระผมเห็นว่าเหตุผลบางอยู่ ถ้าจะมีเหตุผลที่ว่าเอามารวมกัน เพราะว่าเป็นเรื่องเดียวกัน กระผมก็เลยขอเสนอว่าจะลองรับแก้ได้หรือไม่ครับ เอามาตรา ๙๖ มารวมกับมาตรา ๙๐ เสีย คือถ้าทำไม่ได้ก็เอากลับไปไว้อย่างเดิมกว่าครับ ขอบพระคุณ

นายสานนท์ สายสว่าง (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ มาตรา ๙๐ นี้เป็นลักษณะนอกรถ ส่วนมาตรา ๙๖ เป็นลักษณะในรถคือบนรถ ที่เอาลักษณะนอกรถคือ (๓) มารวมอยู่ในมาตรา ๙๐ คือลักษณะเกี่ยวกับอยู่นอกรถ เรียกคน ตื๊งคน ทำเสียงอื้ออึงนอกรถ เราก็เลยเห็นว่าลักษณะเดียวกัน การกระทำนอกรถ แบ่งคน ตื๊งคนลักษณะนอกรถ ส่วนมาตรา ๙๖ ในรถหรือการกระทำที่ปฏิบัติในรถ เราก็เห็นว่าเอา (๓) ของมาตรา ๙๖ มารวมกับมาตรา ๙๐ อาจจะตรงกับเป้าหมายครับ

นายธรรมนูญ ลัดพลี : กระผมขอรบกวนอีกนิดเดียวเท่านั้น คือโดยหลักการและโดยที่เกี่ยวกับคุ้มครองประโยชน์สาธารณะกระผมเห็นว่าการต้อน ตื๊ง เหนี่ยว ยื้อยื้อคนหรือสิ่งของนี้เป็นการรอนสิทธิเขาอย่างแรง เป็นการกระทบกระเทือนความสงบสุขของสาธารณชนอย่างแรง ประมวลกฎหมายอาญาก็บัญญัติรับไว้ว่ามีโทษทำให้เสื่อมเสียอิสรภาพ เพราะฉะนั้นไม่น่าจะมาลดโทษ ๑,๐๐๐ บาทลงมาเหลือ ๕๐๐ บาท กระผมอยากจะให้มีโทษจำเหมือนอย่างในตอนหลังซึ่งมีโทษจำ ในบางความผิดซึ่งเบากว่านี้ด้วยซ้ำ คณะกรรมาธิการก็บัญญัติให้มีโทษจำด้วย เพราะฉะนั้นกระผมขอยืนยันว่า น่าจะอยู่ในมาตรา ๙๖ ครับกลับไปที่เดิมของเขาซึ่งมีโทษ ๑,๐๐๐ บาท เหตุผลที่ท่านว่า เกี่ยวกับนอกรถ ในรถจะมาใช้ในเรื่องโทษไม่ได้ เพราะความผิดแรงมาก ควรจะมีบทปรามอย่างแรงไม่ให้กระทำ และเขากระทำบ่อย ๆ ด้วย ยิ่งในต่างจังหวัดเราก็ไม่รู้แน่ว่าการฉุดขึ้นไปเป็นการฉุด เพื่อจะเรียกคนโดยสารหรือการฉุดไปเพื่อฉุดคร่า เพราะบางทีไม่รู้ครับ ฉุดขึ้นไปแล้วทำเป็นหัวเราะเหมือนอย่างกับแย่งคนโดยสารกัน แต่อาจจะฉุดพาไปเข้าป่าไปทำมิดีมิร้ายก็ได้ จะเข้าใจได้อย่างไรครับ เพราะฉะนั้นไม่ควร

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

จะให้เกิดขึ้นเป็นอันขาด กระผมขอว่าบทนี้เป็นบทปราม ควรจะอยู่ในมาตรา ๙๖ ซึ่งโทษหนัก ไม่ควรจะอยู่ในมาตรา ๙๐ ครับ ขอบพระคุณ

นายสานนท์ สายสว่าง (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ มาตรา ๙๖ ห้ามบุคคล ๒ คนเท่านั้น คือผู้ขับขี่กับผู้เก็บค่าโดยสาร ส่วนมาตรา ๙๐ นั้นคนอื่นด้วย ไม่ใช่ผู้ขับขี่ ไม่ใช่ผู้โดยสาร เจ้าของรถ หรือเด็กท้ายรถอะไรต่ออะไร ถ้าเราเอาไปไว้ในมาตรา ๙๖ อาจจะแคบคลุมเฉพาะ ๒ คน ผู้ขับขี่กับผู้เก็บค่าโดยสาร ถ้าคนอื่นไปทำไม่ผิด ทีนี้เราไปไว้ในมาตรา ๙๐ หมายความว่าคนอื่นก็ไม่ได้ ไปถึงคนเพื่อจะขึ้นรถแม้แต่จะไม่ใช่ผู้ขับขี่ หรือผู้เก็บเงินก็ไม่ได้ ป้องกัน ทีนี้รถไม่ได้มี ๒ คนนะครับ เด็กท้ายรถก็มี เก๊าแก่รถก็มี เกิดไปดึงคนขึ้นรถ ถ้าเราไปไว้ตรงโน้นคลุมถึงก็แล้วแต่ครับ

นายธรรมนูญ สัตพลี : กระผมขอรบกวนนิดเดียวครับ คือเกี่ยวกับเรื่องโทษ รัฐบาลได้ซอยโทษมาหลายมาตราซึ่งละเอียด เพราะฉะนั้นอยู่ที่นโยบายของรัฐบาล กระผมก็ไม่ขัดข้องอะไร คือไม่อยากจะให้เสียเวลาโหวต ถ้าหากว่าทางรัฐบาลโดยท่านประธานสภากรุณาถามว่า เรื่องโทษนี้รัฐบาลมีนโยบายพิเศษหรือที่จะปรามอะไรหรือเปล่า ถ้าไม่มีนโยบายกระผมก็ไม่ติดใจ ถ้ารัฐบาลมีนโยบายต้องการปราม โทษบัญญัติไว้โดยเฉพาะก็สุดแต่รัฐบาลครับ ขอบพระคุณ

นายสมภพ โหตระกิตย์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ สำหรับในเรื่องนี้รัฐบาลเห็นพ้องด้วยกับคณะกรรมาธิการที่ไปเขียนไว้ในมาตรา ๙๐ เพราะโดยสภาพของความเป็นจริงแล้วอาจจะมีบุคคลอื่นต้อนหรือดึงหรือเหนี่ยว ก็จะทำให้การกระทำนั้นมีความผิดได้กว้างขวางถูกต้องขึ้น เดิมรัฐบาลคิดในด้านของโทษ ก็เห็นว่าเป็นลักษณะที่ร้ายแรงมาก โทษคงจะสูง แต่เมื่อคำนึงว่าโทษนั้นเป็นโทษปรับประมาณไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท แต่เวลาจริง ๆ แล้วอาจจะเปรียบเทียบไม่ถึง ๑,๐๐๐ บาทก็ได้ เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความเหมาะสมแล้ว รัฐบาลเห็นพ้องด้วยกับคณะกรรมาธิการที่จะเอาไว้ในมาตรา ๙๐

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอให้เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไป

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๙๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๙๒ มีการแก้ไข มาตรา ๙๓ คณะกรรมาธิการตัดออก

นายสมภพ โหตระกิตย์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลขอทราบเหตุผลของคณะกรรมาธิการที่ตัดมาตรา ๙๓ ออกครับ

นายสานนท์ สายสว่าง (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ คณะกรรมาธิการได้ไคร่ครวญแล้วบทบัญญัติบทนี้ควรจะไปอยู่ในร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการขนส่งทางบก แล้วในร่างพระราชบัญญัติขนส่งทางบกก็มีบัญญัติไว้

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอให้เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไป

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๙๔ และมาตรา ๙๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๙๖ มีการแก้ไข มาตรา ๙๗ ไม่มีการแก้ไข ลักษณะ ๑๓ รถแท็กซี่ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๙๘ และมาตรา ๙๙ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๐๐ มีการแก้ไข มาตรา ๑๐๑ มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติและขอสงวน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มาตรา ๑๐๑ พลอากาศตรี จรรยา สุคนธทรัพย์ ขอสงวนคำแปรญัตติไว้ เชิญคุณจรรยาครับ

พลอากาศตรี จรรยา สุคนธทรัพย์ : ท่านประธานสภาที่เคารพ มาตรา ๑๐๑ ผมขอความกรุณาท่านประธานกล่าวถึงมาตรา ๑๐๒ เพราะว่าเป็นเรื่องเดียวกันและผมขอตัดคำว่า "ค่าโดยสารตามราคาที่ได้ตกลงราคากันไว้" ออก คือให้ใช้แต่ราคาที่ปรากฏบนมาตรแท็กซี่ อยู่ประการเดียว ด้วยเหตุผลที่ว่าถ้ายังคงไว้อย่างนี้หรือกฎหมายยังเปิดให้มีการตกลงราคากันได้ จะไม่สามารถแก้ปัญหาการจราจรที่ติดขัดเช่นนี้ได้ ทุกท่านคงจะประสบด้วยตนเองแล้วว่าเมื่อรถแท็กซี่ตกลงราคากับผู้โดยสารนั้นแม้ราคาจะต่างกันเพียงไม่ถึง ๕ บาทก็ดี เวลาที่รถอยู่บนผิวการจราจรเป็นเวลานาน เพราะฉะนั้นจะมีปัญหาอย่างยิ่งและจะไม่สามารถแก้ปัญหาได้เลย

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

ประการที่ ๒ ก็คือว่า ถ้าตราบใดที่ให้มีการตกลงราคากันแล้ว รถแท็กซี่นั้นจะรีบไปส่งผู้โดยสารจะละเมิดกฎจราจรแซงซ้ายแซงขวาหรือปาดหน้าสารพัด ซึ่งเราประสบกันอยู่ก็เป็นปัญหาใหญ่ที่กระผมใคร่จะเรียนเหตุผลให้ทราบ แต่ในกรณีที่คณะกรรมาธิการแก้ไขในมาตรา ๑๐๑ วรรคสอง "ลักษณะวิธีการใช้" และเติมต่อไปว่า "และอัตราค่าโดยสารตามมาตรแท็กซี่ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง" นั้นกระผมเห็นด้วย เพราะฉะนั้นในลักษณะที่มาตรแท็กซี่ที่กฎกระทรวงเติมได้บังให้รถแท็กซี่ติดมาตรอยู่ขณะนี้แทบจะเรียกได้ว่าไม่เคยใช้เลย เพราะฉะนั้นมาตรแท็กซี่เอาไว้ทำไม ถ้ากฎกระทรวงกำหนดให้ความเป็นธรรมต่อผู้ขับรถแท็กซี่ให้เขามีรายได้เหมาะสมกับภาวะปัจจุบัน คือวิกฤติการณ์น้ำมันเชื้อเพลิงและค่าครองชีพแล้ว ผมว่าแท็กซี่จะไม่เกี่ยงงอนเลยที่จะตกลงราคาเพื่อให้ได้ราคามากกว่าราคาที่ปรากฏตามมาตรแท็กซี่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกฎหมายใด ๆ ก็ตามถ้าเปิดช่องว่างเอาไว้แล้วละก็ คนจะหาทางซึ่งสะดวกกว่าและเป็นประโยชน์แก่ตน ถ้าตัดการตกลงราคาออกแล้วนอกจากจะทันสมัยเป็นไปตามสากลแล้ว ผู้โดยสารย่อมต้องรักษาผลประโยชน์ของตัวเองจะเป็นผู้ที่ช่วยเหลือเจ้าพนักงานจราจรได้อย่างดี เพราะฉะนั้นผมเห็นด้วยกับที่คณะกรรมาธิการเติมว่า "และอัตราค่าโดยสารตามมาตรแท็กซี่ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง" ผมขอเรียนเพียงเท่านี้ก่อนครับ

นายสานนท์ สายสว่าง (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ คณะกรรมาธิการเห็นว่าในวรรคแรกที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแปรญัตติขอตัดคำว่า "ค่าโดยสารตามราคาที่ได้ตกลงกัน" ออกนั้น โดยข้อเท็จจริงแล้วอย่างที่ท่านชี้แจงถูกต้อง คือมาตรแท็กซี่จริง ๆ เวลานี้เกือบจะไม่มีการใช้กันเลย และโดยมากก็ใช้ราคาที่ตกลงหรือบางทีขึ้นไปแล้วก็ไปให้ราคากันในอัตราที่เหมาะสม ซึ่งเกือบจะเป็นลักษณะของเมืองไทยว่ามาตรแท็กซี่ไม่ได้ใช้เวลานี้ แต่ว่าเราบัญญัติเอาไว้เพื่อโอกาสหน้ารัฐบาลท่านอาจจะเห็นความเหมาะสมว่ามาตรแท็กซี่ตามที่มีบัญญัติไว้ในเบื้องต้นแล้วว่าควรจะใช้มาตรแท็กซี่โดยเวลาและระยะทางอย่างไรก็เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่เวลานี้ถ้าเราไปตัดตามผู้แปรญัตติเสียแล้ว ใช้มาตรแท็กซี่เท่านั้นที่จะชำระราคากัน ก็ถูกต้องตามลักษณะอันแท้จริงในนานาอารยประเทศ แต่

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

ลักษณะสำหรับเมืองไทยแล้ว ลักษณะตกลงประนีประนอมและขอร้องกันลักษณะที่ใช้เป็นประจำวันอยู่เลย เพราะฉะนั้นคณะกรรมาธิการเห็นว่าถ้าไปตัดออก ใช้แต่มาตรแท็กซี่แล้วความวุ่นวายจะเกิดขึ้นจึงให้เป็นไปตามความประสงค์ของผู้จ้างและผู้ว่าจ้าง ก็เลยต้องคงเอาไว้ตามร่างเดิมว่า แล้วแต่เขาจะตกลงกัน หรือจะใช้มาตรก็แล้วแต่ แต่โดยข้อเท็จจริงเวลานี้เท่าที่กระผมนั่งรถแท็กซี่มา หลายสิบเปอร์เซ็นต์เป็นไปตามข้อตกลงกัน และยิ่งท่านสมาชิกผู้มีเกียรติขึ้น บางทีไม่ค่อยจะต่อราคา บางทีให้เขาไป ๔๐ บาท เขาว่าน้อยก็แถมไปอีก ๑๐ บาท อย่างนี้เป็นลักษณะนิสัยของคนไทย ที่ท่านว่าถูก แต่ในสภาพบ้านเมืองเวลานี้กระผมว่า คงไว้ตามที่รัฐบาลร่างมาวรรคหนึ่งเหมาะสม และเป็นไปตามที่คณะกรรมาธิการเติมด้วย กระผมว่า เหมาะกับสภาพบ้านเมืองทุกวันนี้ครับ

พลอากาศตรี จรรยา สุคนธทรัพย์ : ท่านประธานสภาที่เคารพ เมื่อคณะกรรมาธิการได้เพิ่มเติมที่จะให้กำหนดไว้ในกฎกระทรวงแล้ว ผมไม่เห็นว่ามีเหตุผลประการใดเลยที่จะคงเรื่องตกลงราคาไว้ ก็กฎกระทรวงสามารถกำหนดได้ว่าเมื่อไรเจ้าพนักงานจราจรพร้อมที่จะดำเนินการตามกฎหมายนี้ก็บ่งเอาไว้ได้ แล้วขัดกับเหตุผลของรัฐบาลที่ว่า กฎหมายจราจรนี้ได้ล้าหลังมากว่า ๔๐ ปีแล้ว เราจะคงความล้าหลังเช่นนี้ไว้หรือครับ กรรมาธิการบางท่านได้บ่งว่าเราควรจะคงการตกลงราคาเอาไว้เพราะมีในประเทศไทยแห่งเดียวในโลก ผมอยากจะเรียนถามว่า จะรักษาเอกลักษณ์อันไม่เหมาะสมให้ทั่วโลกเขาประณามกันหรืออย่างไร เพราะขณะนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักท่องเที่ยวที่เข้ามาประสบปัญหาเหลือเกินในเรื่องการตกลงราคา ที่ผมไม่อยากจะใช้คำรุนแรงนักที่ทำให้เขาเข็ดขยาดในการมาเมืองไทยอีกก็มีเป็นอันมาก เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าเมื่อกฎกระทรวงพร้อมเมื่อไรที่จะให้เจ้าพนักงานจราจรได้ปฏิบัติตามกฎหมายนี้ก็ทำไป กำหนดขึ้นมา จึงเห็นว่าไม่สมควรอย่างยิ่งที่จะบ่งการตกลงราคาไว้ ถ้ามีการตกลงราคากันได้แล้ว (๒๗) ในมาตรา ๔ ก็ควรจะเพิ่มลักษณะของมาตรแท็กซี่ลงไปว่า "คนขับและผู้โดยสารใช้มาตรแท็กซี่ด้วย" ขอบพระคุณครับ

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

นางกนก สามเสน วิล : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉันใคร่จะขอสนับสนุนท่านผู้แปรญัตติด้วยเหตุผลซึ่งท่านยังไม่ได้กล่าวอ้างอีกสัก ๒ ประการ ดิฉันคิดว่าการที่เรามีมาตรแท็กซี่นั้นเป็นสิ่งที่ดีแน่ เพราะเหตุว่านอกจากเหตุผลที่ท่านผู้แปรญัตติได้กล่าวอ้างมาแล้ว

ดิฉันใคร่จะขอกราบเรียนอีกประการหนึ่งว่า ขณะนี้เราต้องการที่จะรักษาระดับราคาสินค้าก็ดี หรือว่าค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ก็ดี ให้ต่ำ แต่ขณะนี้การใช้แท็กซี่นั้นผู้ขับบางคนได้ถือโอกาสเรียกค่าโดยสารเกินกว่าราคาที่จำเป็น เวลานี้ขึ้นรถแท็กซี่ไม่ว่าจะไปสักกิโลเมตรหรือ ๒ กิโลเมตรก็เก็บแล้ว ๒๐ บาท แล้วผู้โดยสารไม่มีสิทธิมีอำนาจอะไรที่จะไปโต้เถียงได้เลย เพราะปล่อยไว้ว่าให้ตกลงราคากันได้

อีกประการหนึ่งที่ดิฉันอยากจะกราบเรียนก็คือว่านอกจากผู้โดยสารที่เป็นชาวต่างประเทศเดินทางมาในประเทศแล้ว ดิฉันอยากจะให้คำนึงถึงผู้โดยสารที่เป็นชาวชนบทเข้ามาในกรุงเทพฯ นี้ส่วนใหญ่จำเป็นที่จะต้องอาศัยรถแท็กซี่ เพราะเหตุว่าบางทีเขาไม่สามารถจะนั่งรถเมล์ได้ เพราะเขาไม่รู้รถเมล์สายไหนไปถึงไหนเขาจำเป็นที่จะต้องอาศัยรถแท็กซี่ เมื่อนั่งรถเมล์จากบ้านนอกเข้ามาแล้วหรือนั่งรถไฟเข้ามาแล้วก็จะต้องมาต่อรถแท็กซี่ พวกคนรถแท็กซี่ก็จะถือโอกาสเรียกร้องเอาเท่าไรก็ได้ เพราะเหตุว่าคนเหล่านั้นเขาไม่รู้เลยว่าสถานที่เขาจะไปนั้นใกล้ไกลแค่ไหน หรือไม่รู้ว่าจะเสียค่าใช้จ่ายสักเท่าไร เพราะฉะนั้นคนขับแท็กซี่ก็มักจะถือโอกาสเรียกร้องเอาตามชอบใจ เพราะฉะนั้นดิฉันคิดว่าการที่มีมาตรแท็กซี่นั้นเป็นการที่จะให้ความเป็นธรรมแก่ทั้ง ๒ ฝ่าย คนที่จะเป็นผู้ขับรถแท็กซี่ก็จะได้รับค่าโดยสารตามที่เจ้าหน้าที่จะได้กำหนดไว้ว่าเขาจะได้รับค่าตอบแทนพอสมควร ส่วนผู้โดยสารก็จะได้เสียค่าโดยสารตามอัตราที่เขาควรจะเสีย ดิฉันคิดว่าเพื่อความเป็นธรรมของทุก ๆ ฝ่าย น่าจะกำหนดแต่เพียงให้ใช้อัตราตามมาตร ส่วนว่าถ้าใครจะมีการกระทำนอกเหนือไปกว่านั้นก็ไปตกลงกันเอง ดิฉันคิดว่าเป็นเรื่องซึ่งควรจะปล่อยไป ไม่ควรจะกำหนดไว้ในกฎหมายฉบับนี้ ขอบพระคุณค่ะ

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

พันเอก สมชาย หิรัญกิจ : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ โดยปกติกระผมก็ไม่ค่อยมีโอกาสได้ขึ้นมาพูดชี้แจงในสภานี้ แต่ในเรื่องนี้กระผมเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญมาก เพราะฉะนั้นกระผมก็ใคร่ที่จะขอประทานอนุญาตใช้เวลาสักเล็กน้อยเพื่อกล่าวเกี่ยวกับความเห็นในเรื่องนี้บางประการ กระผมมีความเห็นสนับสนุนท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้แปรญัตติเรื่องนี้ไว้ว่าสมควรที่จะได้มีการเริ่มนำเอามาตรมีเตอร์แท็กซี่เข้ามาใช้อย่างจริงจังในบ้านเมืองเรา และเลิกวิธีการใช้ต่อรองราคาเสียทีหนึ่ง เหตุผลที่กระผมใคร่จะเรียนสนับสนุนก็มีอยู่หลายประการ ซึ่งในหลักการสำคัญเกี่ยวกับการใช้มีเตอร์ และการที่ผู้โดยสารจะใช้แท็กซี่นั้น กระผมคิดว่าควรจะยึดถือหลัก ๓-๔ ประการด้วยกัน

ประการที่ ๑ ก็คือยึดถือหลักในการที่จะอำนวยความสะดวกทั้ง ๒ ฝ่าย คือ ทั้งผู้นั่งและทั้งผู้ขับขี่แท็กซี่ให้มีความสะดวกในการที่จะเจรจาต่อรองกัน ตกลงราคากันได้

ประการที่ ๒ กระผมคิดว่าควรจะถือหลักในความเป็นธรรมในเรื่องราคาให้เป็นไปโดยยุติธรรมทั้ง ๒ ฝ่าย ไม่เอารัดเอาเปรียบกัน

ประการที่ ๓ กระผมคิดว่าควรยึดถือหลักในเรื่องของความปลอดภัยของผู้ขับขี่หรือผู้ที่สัญจรในท้องถนนทั้งปวง

ประการที่ ๔ ก็ควรจะถือหลักเกี่ยวกับความเป็นระเบียบเรียบร้อยของการจราจรในส่วนรวมด้วย

ในเรื่องความสะดวกนั้นกระผมคิดว่าการใช้วิธีการต่อรองอย่างปัจจุบันนี้อาจจะเป็นความสะดวกและความพึงพอใจของคนอีกกลุ่มหนึ่งที่อยู่ในท้องถิ่นซึ่งรู้จักภูมิประเทศนั้นดี รู้ว่าระยะจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งนั้นใกล้ไกลเท่าไร มีความชำนาญในการกำหนดอัตราราคาได้เป็นการประจำ แต่ว่าเรื่องความสะดวกนี้จะไม่สะดวกเลยสำหรับผู้ที่เป็นประชาชนส่วนใหญ่ซึ่งมาจากท้องถิ่นอื่นหรือมาจากชนบทหรือมาจากต่างจังหวัด แม้จะเป็นคนไทยด้วยกันก็ตามในเมื่อไม่รู้ภูมิประเทศแล้วก็ไม่สามารถที่จะตกลงราคากันได้โดยสะดวก ยิ่ง

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

เป็นชาวต่างประเทศแล้ว ซึ่งกระผมก็ใคร่ขอเรียนว่า ในขณะนี้นักท่องเที่ยวได้เดินทางเข้ามาเยี่ยมบ้านเมืองเราประมาณเกือบ ๑,๕๐๐,๐๐๐ คนต่อปี ซึ่งคนเหล่านี้ประสบปัญหาอย่างมากในการที่จะต่อรองราคา เพราะปัญหาเรื่องภาษา ปัญหาเรื่องระยะทางที่ตนไม่ทราบ โดยเหตุนี้กระผมก็คิดว่าไม่สะดวกทั้ง ๒ ฝ่ายทั้งผู้นั่งและทั้งผู้ที่เป็นคนขับรถแท็กซี่ด้วยเช่นเดียวกัน

ประการที่ ๒ เรื่องความเป็นธรรมนั้น กระผมคิดว่าการที่เปิดโอกาสให้มีการต่อรองราคากันได้เป็นสิ่งที่จะก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมเป็นอย่างมาก เพราะผู้ขับรถแท็กซี่นั้น ส่วนใหญ่ก็มักจะต้องตั้งราคาหรือกำหนดราคาในทางที่ปลอดภัยในทางที่เป็นประโยชน์ของตนไว้ก่อน ผู้ที่มาจากต่างจังหวัดลงรถขนส่งที่สถานีขนส่งหรือลงรถที่สถานีรถไฟ หรือนักท่องเที่ยวที่มาถึงสนามบินดอนเมืองที่จะเดินทางเข้ามาในกรุงเทพฯ หรือเข้าไปยังที่พักแรมของตนนั้น ส่วนใหญ่ก็ต่อรองราคาไม่เหมาะสมก็จะต้องอนุโลมตามราคาที่ผู้ขับแท็กซี่ได้ตั้งขึ้น ซึ่งเมื่อภายหลังปรากฏว่าราคานั้นอาจจะสูงเกินไปก็สร้างภาพพจน์หรือสร้างความไม่พึงพอใจติดตัวกลับไป กระผมก็อยากจะเรียนว่าโดยเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศนั้นเป็นผู้ที่ได้มีโอกาสคลุกคลีอยู่กับแท็กซี่เป็นประจำวันและเป็นจำนวนมาก เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเขาได้ทราบหรือมีความรู้สึกว่าเอารัดเอาเปรียบ เช่นจากตอนเมืองซึ่งเป็นข้อเท็จจริงเข้ามาในกรุงเทพฯ บางทีก็เรียกเขา ๒๐๐ บาท ๓๐๐ บาท ซึ่งเขาก็จะเก็บเอาความรู้สึกนั้นไปแล้วพลอยทำให้มีความรู้สึกว่าภาพพจน์ของคนไทย ส่วนใหญ่ได้เริ่มต้นในการคดโกงแทนที่จะเป็นผู้มีมิตรไมตรีดังที่เรากล่าวอ้าง กระผมคิดว่าในเรื่องความเป็นธรรมนี้ ถ้าเราได้มีมาตรมิเตอร์ซึ่งเรากำหนดโดยทางราชการให้ความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่ายนี้ก็จะเป็นมาตรฐานอันสำคัญที่จะให้ประกันแก่ทุกคนทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งผู้ขับขี่แท็กซี่และผู้ใช้ด้วย ในเรื่องความปลอดภัยนั้นกระผมเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติเป็นอย่างยิ่งที่ว่าเมื่อเปิดโอกาสให้มีการต่อรองราคากันได้ผู้ขับขี่ก็มักจะพยายามทำเวลาให้เร็วที่สุดให้ไปถึงที่หมายโดยรวดเร็วที่สุดเท่าไรก็ยิ่งดี ละเลยถึงเรื่องความปลอดภัยไป ถ้าเรามีมาตรมิเตอร์แล้วกำหนดว่าคุณขับขี่ระยะทางไกล คุณติดรถจะต้องรอนานเสียเวลาด้วย คุณก็สามารถที่จะได้ราคาเพิ่มขึ้นก็จะทำให้เขาระมัดระวังมากขึ้น

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

ในประการที่ ๓ เรื่องปัญหาการจราจรซึ่งเป็นหลักการอีกอันหนึ่ง กระผมก็คิดว่าในเรื่องต่อรองราคานี้ทำให้เกิดปัญหาการติดขัดเรื่องการจราจรนี้มาก ท่านทั้งหลายก็คงประสบด้วยตนเองแล้ว ขับรถไปตามถนนบางทีก็มีรถแท็กซี่หยุดจอดตามถนนตื้อ ๆ หรือริมถนนเพื่อต่อรองราคากันเป็นเวลานาน ทั้งที่อัตรานั้นก็อาจจะไม่แพงนัก

ด้วยเหตุนี้กระผมคิดว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญใคร่จะขอกราบเรียนสภานี้ให้พิจารณาเรื่องนี้โดยรอบคอบ อ.ส.ท. นั้นเคยได้รับคำร้องเรียนจากนักท่องเที่ยวจากบริษัทนำเที่ยวอยู่ เป็นประจำที่ไม่ได้รับความสะดวก ไม่ได้รับความเป็นธรรมในการใช้แท็กซี่ในบ้านของเรา เวลานี้อาศัยได้ก็เฉพาะการนั่งแท็กซี่ของโรงแรมไปยังที่ต่าง ๆ แต่ไปถึงที่หมายแล้วตอนจะกลับ กลับไม่ได้ บางทีก็ต้องเดินกลับมายังโรงแรมเป็นระยะทางไกล ทั้งนี้ก็เพราะความไม่สะดวก ความไม่แน่นอนใจในเรื่องความเป็นธรรมดังที่กล่าวไปแล้ว กระผมใคร่จะเรียนยกตัวอย่างฟิลิปปินส์ซึ่งแต่ก่อนก็คล้าย ๆ กับบ้านเราคือความเป็นระเบียบเรียบร้อยในเรื่องแท็กซี่นี้ไม่มี แต่หลังจากการประกาศกฎอัยการศึกเมื่อปี ๒๕๑๖ แล้ว รัฐบาลฟิลิปปินส์ได้ดำเนินการส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างมาก ได้มีการประกาศตั้งศาลการท่องเที่ยวขึ้น กำหนดให้มีการพิพากษาให้เสร็จภายใน ๒๔ ชั่วโมง คดีแรกที่เขาได้ดำเนินการแล้วประกาศออกไปทั่วโลกให้นักท่องเที่ยวมีความมั่นใจก็คือคดีเกี่ยวกับแท็กซี่ คนขับแท็กซี่ได้ล่อลวงนักท่องเที่ยว ได้โก่งอัตราราคาเกินสมควร ก็ตัดสินลงโทษทั้งจำคุกและทั้งปรับด้วย ซึ่งกระผมใคร่จะเรียนยกตัวอย่างว่า เป็นเรื่องที่ถือว่าสำคัญ

เพราะฉะนั้นกระผมก็ใคร่จะสรุปว่าตามที่ท่านรองนายกรัฐมนตรีในฐานะเป็นผู้แทนรัฐบาลได้กรุณาชี้แจงว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ รัฐบาลก็มีความประสงค์ที่จะวางระเบียบแก้ไขความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยเท่าที่มีอยู่ให้เป็นระเบียบขึ้น กระผมเห็นว่าเราก็ควรที่จะได้ร่วมมือกับรัฐบาลในการสร้างความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการจราจรขึ้น ควรจะเริ่มต้นกันใหม่สร้างระเบียบวินัยที่ดีให้กับคนของเราเพื่อสร้างภาพพจน์ที่ดีให้กับบ้านเมืองของเราด้วย กระผมขอขอบคุณครับ

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันทน์ : ดิฉันเห็นว่าในคณะกรรมาธิการชุดนี้ก็มีเจ้าหน้าที่ผู้ใหญ่ทางกรมตำรวจรวมทั้งตำรวจจราจรอยู่ด้วยและท่านก็อยู่ในที่นี้แล้ว เราน่าจะได้ฟังเหตุผลจากท่านว่า ในการที่ทางราชการยังไม่สามารถที่จะจัดให้มีระบบมาตรแท็กซี่ได้นั้นเพราะอะไรเป็นอุปสรรคสำคัญ จึงยังจำเป็นที่จะต้องให้มีการตกลงราคากันอยู่ ดิฉันใคร่ขอกราบเรียนให้ท่านกรรมาธิการซึ่งเป็นผู้แทนจากกรมตำรวจได้ชี้แจง ขอบพระคุณค่ะ

พลตำรวจตรี ผลึก สุวรรณเวช (กรรมาธิการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ในการพิจารณาของคณะกรรมาธิการในมาตรานี้ ในข้อเท็จจริงแล้วคณะกรรมาธิการได้พิจารณากันอย่างกว้างขวางรอบคอบ และโดยเหตุผลที่ท่านสมาชิกทุกท่านได้อภิปรายนั้นเป็นข้อเท็จจริง แต่คณะกรรมาธิการก็ได้พิจารณาถึงร่างของรัฐบาลที่จำเป็นจะต้องยอมรับความเป็นจริงในเรื่องการใช้มาตรแท็กซี่สำหรับประเทศของเรา

ประการที่ ๑ มาตรแท็กซี่นั้นเป็นอุปกรณ์ที่ประเทศไทยยังไม่สามารถที่จะผลิตขึ้นใช้ได้อย่างมีมาตรฐานเป็นที่รับรอง

ประการที่ ๒ การใช้มาตรแท็กซี่นั้นจำเป็นที่จะต้องใช้ห้วงเวลาสำหรับพระราชบัญญัติจราจรทางบกที่กำลังได้รับการพิจารณาอยู่ขณะนี้ได้มีบทเฉพาะกาลที่จะใช้บังคับตูเหมือนประมาณ ๙๐ วัน ควรจะให้เวลาที่จะต้องมีการเตรียมการเตรียมตัวในการที่จะออกกฎกระทรวงตามที่บัญญัติไว้ในวรรคสอง

ประการที่ ๓ สำหรับการใช้มาตรแท็กซี่นั้นมีความจำเป็นที่จะต้องใช้ความรอบคอบเป็นอย่างมากในการที่จะกำหนดอัตราค่าโดยสารที่เหมาะสมตามมาตรว่าสภาวะของการครองชีพ ค่าใช้จ่าย ราคาของน้ำมัน ค่าแรงนั้นจะมีอัตราส่วนสมดุลกันได้ในลักษณะที่ประนีประนอมหาจุดที่เหมาะสมได้แค่ไหนเพียงใด จำเป็นที่จะต้องใช้ระยะเวลาหนึ่ง

ประการที่ ๔ ในเรื่องของการใช้กฎหมายจราจรทางบกนี้เป็นกฎหมายที่จะต้องใช้ทั่วพระราชอาณาจักร ฉะนั้นในบางพื้นที่ในบางกรณีการใช้มาตรแท็กซี่อาจจะไม่เป็นที่

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

พึงประสงค์ทั้งทางฝ่ายของผู้ขับแท็กซี่และผู้โดยสารเอง เช่น ในกรณีที่จะต้องโดยสารเกินออกไปนอกเขตในระยะทางไกล ๆ ฉะนั้นกระผมคิดว่าในร่างของรัฐบาลทั้งวรรคหนึ่งและวรรคสองนั้นน่าจะทำให้เกิดความเหมาะสมในการที่จะใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ในประเทศไทย คือว่า ในกรณีห้วงเวลาใดที่เราเห็นว่าการใช้มาตรแท็กซี่นั้นในเขตใด พื้นที่ใดจะต้องให้ใช้มาตรแท็กซี่เพียงประการเดียว ก็น่าที่จะกำหนดได้โดยกฎกระทรวงและโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ซึ่งมีมาตราที่ได้กำหนดสำหรับรถแท็กซี่และมาตรแท็กซี่เอาไว้ เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าถ้าคงร่างนี้เอาไว้ ข้อขัดข้องใจหรือข้อห่วงกังวลใจของท่านสมาชิกที่มีมานั้นน่าจะหายไปได้หรือว่าพ้นไปได้ กระผมขอเรียนเพียงเท่านี้ครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมนึกว่าหลักการของท่านกรรมาธิการนั้นก็คงจะสอดคล้องกับทัศนคติของสังคมไทยเรา คือทำอะไรได้ตามใจคือไทยแท้ เราบังคับให้มีมาตรแท็กซี่แล้วเราก็มาเขียนกฎหมายบอกว่าจะใช้ก็ได้ไม่ใช้ก็ได้ กระผมนึกว่าถึงเวลาแล้วที่เราจะต้องตัดสินใจกันเสียทีว่าจะเอากันอย่างไร จะให้ใช้มาตร หรือจะให้คิดราคากันโดยประเพณีของเรา กระผมก็เห็นด้วยว่าใครขึ้นแท็กซี่ก็คงอยากจะต่อรองราคา แต่ในสภาพของกรุงเทพมหานครนั้นการจราจรไม่เปิดโอกาสให้ทำกันอย่างนั้นอีกต่อไปแล้ว แต่ว่าในระยะเวลาที่แล้วมาจะด้วยกฎหมายอะไรก็แล้วแต่เจ้าหน้าที่ของรัฐไปบังคับรถแท็กซี่ทุกคันให้ต้องมีมาตร แล้วก็มิได้สนอกสนใจว่าใครจะใช้มาตรนั้นหรือไม่ นั่นก็พอทำเนาอยู่แล้ว มาตรนั้นก็กลายเป็นที่แขวนหมวกแล้วทุกวันนี้ก็จะมีมาตรเก่า ๆ สนิมขึ้นติดอยู่ในรถแล้วก็ไม่ได้ใช้กัน ตอนนี้เราจะมาเขียนกฎหมายรับรองพฤติกรรมอันนั้นขึ้นมาอีก กล่าวคือว่าที่บังคับให้มีมาตรก็บังคับไป ส่วนกฎหมายที่จะใช้มาตรนั้นก็บอกว่าจะใช้ก็ได้ไม่ใช้ก็ได้ กระผมก็คิดว่าควรจะต้องตัดสินใจกันละครับ ว่าจะเอากันอย่างไร ถ้าเห็นว่ายังจำเป็นที่จะต้องต่อรองราคากันอยู่ กระผมก็อยากจะฝากข้อสังเกตว่าขอให้เลิกไปบังคับเขาเสียทีเถอะ เขาจะมีหรือไม่มีก็เรื่องของเขา ถ้าเขาอยากจะใช้มาตรก็ให้เขามีไป ถ้าเขาไม่อยากจะใช้มาตรก็อย่าไปมี แต่ถ้าเห็นสมควรถึงเวลาแก่การที่จะต้องใช้มาตรกันอย่างแน่นอนแล้วว่าที่จริงในกรุงเทพมหานครนั้นรถทุกคันก็ได้บังคับให้มีมาตรอยู่แล้ว เพียงแต่ว่าคอยสอดส่องดูแลกัน

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

ว่ามาตรนั้นใช้กันได้หรือไม่ คงจะเพิ่มเงินขึ้นมาอีกไม่เท่าไรสำหรับมาตรที่เสียอยู่ ซึ่งถ้าทำอย่างนั้นกฎหมายฉบับนี้ก็คงจะบังคับในเรื่องการใช้มาตรให้มีประสิทธิภาพได้ และกระผมอยากจะเรียนเน้นว่า การที่เราปล่อยให้มีมาตรโดยที่ไม่ใช้บังคับนั้น เป็นเรื่องของการทำลายเศรษฐกิจ เพราะท่านกรรมาธิการก็ยอมรับอยู่แล้วว่ามาตรที่ทำขึ้นในบ้านเรานั้นยังไม่มีมาตรฐานดีพอ ทุกอันจะต้องสั่งเข้ามาจากต่างประเทศ และเมื่อเราบังคับให้เขามีแล้วก็ไปสั่งเอามาจากต่างประเทศ ในขณะเดียวกันก็ไม่บังคับให้เขาใช้ แล้วเราจะไปบังคับเขาทำไม ทำให้เสียเศรษฐกิจของประเทศ กระผมอยากจะเรียนปรึกษาว่า ควรจะได้มีการวินิจฉัยกันในหลักการในเรื่องนี้ว่าจะบังคับกันหรือไม่บังคับ ถ้าบังคับ คำแปรญัตติของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติก็อาจจะยังไม่สมบูรณ์ อาจจะยังต้องขอให้คณะกรรมาธิการรับไปพิจารณาต่อเติมเพื่อที่ว่าจะได้มีบทช่วงระยะเวลาหายใจสำหรับการที่จะบังคับกันต่อไป ในวันข้างหน้า ขอบพระคุณครับ

นางแร่ม พรหโมบล บุณยประสพ : ท่านประธานที่เคารพ สำหรับประเทศไทยของเรานี้มีหลักการประนีประนอมอย่างกว้างขวางเกินไป เพราะฉะนั้นในกรณีมาตรแท็กซี่ดิฉันเห็นว่าควรที่จะไม่ถือหลักการประนีประนอมจนเกินกว่าเหตุ เพราะเหตุใด ก็เพราะเหตุว่ามาตรแท็กซี่เป็นส่วนหนึ่งซึ่งจะทำให้การขึ้นรถแท็กซี่นั้นเป็นไปด้วยความเที่ยงธรรมกับทั้ง ๒ ฝ่าย คือหมายความว่าทั้งผู้โดยสารและผู้ที่ขับขี่แท็กซี่ การที่จะใช้มาตรแท็กซี่นั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้อภิปรายไปแล้วว่าควรจะตัดสินใจกันเสียทีหนึ่งว่าจะให้ใช้มาตรแท็กซี่ หรือว่าไม่ให้ใช้ ดิฉันเห็นว่าควรที่จะใช้เป็นอย่างยิ่ง ไม่ใช่แต่เพียงว่ามาตรแท็กซี่ขณะนี้เป็นแต่เพียงที่แขวนหมวกเท่านั้น เป็นเฟอร์นิเจอร์สกปรกชิ้นหนึ่งในรถที่ปล่อยให้เป็นขี้สนิมอย่างที่ท่านว่านั่นเป็นความจริง และนอกจากนั้นก็ยังมีการเกิดอุบัติเหตุเป็นอาวุธซึ่งทำให้ผู้โดยสารคอหักตายมาแล้วก็มี ทางฝ่ายคณะกรรมาธิการซึ่งเป็นนายตำรวจก็คงจะยอมรับความจริงอันนี้ ยิ่งกว่านั้นเราก็ได้ยอมรับกันแล้วว่าการส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในประเทศไทยนั้นเกือบจะว่ามีรายได้เป็นอันดับที่ ๒ ของประเทศแล้ว เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ดิฉันจึงขอเน้นหนักไปในทางที่ว่าขอให้มีการบริการให้กับชาวต่างประเทศที่อยากจะมาเที่ยวในประเทศไทย ซึ่งจะไม่มีการเข็ดขยาดและเกิดความเบื่อหน่ายเริ่มต้นก็ด้วยการที่นั่ง

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

แท็กซี่แล้วก็มีการต่อรองกัน สำหรับในเรื่องเกี่ยวกับฝ่ายคนในชนบทหรือว่าคนในประเทศนั้น ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติก็ได้พูดกันมาหลายท่านแล้ว ดิฉันจึงใคร่จะขอเน้นหนักไปในเรื่องการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เพราะการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวนั้นทั่วโลกก็ได้ใช้มาตรแท็กซี่กันอยู่แล้ว ไฉนเล่าในประเทศของเราจึงจะเป็นประเทศเดียวซึ่งจะไม่ยอมใช้และไม่ยอมมีระเบียบอันแน่นอนด้วย ความปลอดภัยต่าง ๆ ซึ่งเกี่ยวกับการปล้นจี้นักท่องเที่ยวนั้นก็เป็นอยู่เป็นประจำอยู่แล้ว ฉะนั้นถ้าหากว่าเรามีโอกาสที่จะทำให้นักท่องเที่ยวคิดว่าเราเป็นชาติที่มีระเบียบอยู่บ้าง โดยที่ว่าอย่างน้อยที่สุดก็โดยกฎหมายฉบับนี้ให้ติดมาตรแท็กซี่เสียเพื่อที่จะให้ไม่มีการต่อรองราคาหรือเกิดความยากลำบากในการที่เขาจะนึกถึงว่า สิ่งต่าง ๆ ที่ประเทศไทยของเราปฏิบัติอยู่ในขณะนี้เป็นไปด้วยอิสระเสรีเกินไป ดิฉันจึงใคร่ขอกราบเรียนว่า ได้โปรดตัดสินใจใช้มาตรแท็กซี่กันเสียทีหนึ่ง เพราะว่าการที่ใช้มาตรแท็กซี่นี้ถึงหากอย่างที่ท่านประธานคณะกรรมาธิการได้กรุณาชี้แจงว่าเมื่อขึ้นมาแล้วเขาบอกไม่พอก็เพิ่มให้อีก ๑๐ บาท ๒๐ บาทนั้นเป็นเรื่องซึ่งคนอื่นเขาคงทำไม่ได้อย่างท่านประธานคณะกรรมาธิการเสมอไป เพราะเหตุว่า ด้วยฐานะก็ดีหรือด้วยการที่คิดว่าอีกฝ่ายหนึ่งกำลังเอาเปรียบก็ดี เพราะฉะนั้นควรจะเป็นเรื่องซึ่งตัดสินใจกันได้แล้วว่าเราควรจะมีระเบียบวินัยอันสมควรที่จะปฏิบัติต่อไป

ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านหนึ่งได้กล่าวถึงประเทศฟิลิปปินส์ ดิฉันก็เคยได้มีโอกาสไปและรับทราบมาเมื่อสักประมาณ ๗-๘ ปีก่อนประเทศนี้ไม่มีนักท่องเที่ยวเข้าไปเลย บัดนี้ตรงกันข้ามโรงแรมต่าง ๆ ได้เกิดขึ้นอย่างมาก แล้วก็แน่นจนกระทั่งว่าถ้าหากผู้ใดที่จะผ่านประเทศนี้ต้องมีการจองโรงแรมก่อน ถ้าหากจะเปรียบเทียบประเทศนี้กับประเทศไทยเราแล้วจะเห็นได้ว่าประเทศไทย เรามีวัตถุซึ่งเป็นของน่าทึ่งมากสำหรับที่จะให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามา แต่หากว่าการบริการต่าง ๆ ซึ่งเกี่ยวกับการเดินทางของนักท่องเที่ยวที่จะเข้ามาในประเทศไทยนั้นไม่สามารถที่จะให้ความคุ้มครองกับเขาได้เท่าประเทศฟิลิปปินส์ เพราะฉะนั้นเขาจึงเกิดมีความรู้สึกว่าควรจะข้ามประเทศไทยไปสู่ประเทศฟิลิปปินส์ดีว่าที่จะมาประเทศซึ่งถูกจี้ถูกปล้นแล้วก็ยังมีการไม่เป็นระเบียบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการใช้รถแท็กซี่นี้ด้วย ดิฉันจึงใคร่ขอวิงวอนว่า ให้ท่านสมาชิกทั้งหลายได้โปรดพิจารณาโดยรอบคอบว่าเราควรจะตัดสินใจในเรื่องนี้ให้เป็นประโยชน์กับประเทศชาติอย่างยิ่ง ขอบพระคุณค่ะ

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดสนใจให้ความเห็นหรือไม่ครับ เชิญคุณจรรยา เจ้าของคำแปรญัตติ

พลอากาศตรี จรรยา สุคนธทรัพย์ : ท่านประธานสภาที่เคารพ ผมขอกล่าวอีกครั้งหนึ่ง คือที่ท่านกรรมาธิการท่านหนึ่งได้ลุกขึ้นมาชี้แจงว่าเหตุผลที่ยังต้องตกลงราคาอยู่นั้น ประการหนึ่งที่บอกว่าเรายังผลิตมาตรที่มีมาตรฐานไม่ได้ จำเป็นต้องสั่งจากต่างประเทศเข้ามา ผมว่าถ้าเปรียบเทียบกับการสั่งรถยนต์เข้ามาทั้งคันแล้วแทบจะฟังไม่ได้เลยเหตุผลนี้

อีกประการหนึ่งก็คือว่า การใช้มาตรแท็กซี่เพื่อกำหนดราคาให้เป็นธรรมเหมาะสมกับสภาวะของประเทศบ้านเมืองนั้นต้องทำด้วยความรอบคอบ ผมจึงประหลาดใจว่าที่ใช้มาตรกันมาเป็นสิบ ๆ ปีนั้นเหตุใดเจ้าพนักงานจราจรซึ่งมีความรับผิดชอบอยู่จึงไม่ใช้ความรอบคอบทำให้บ้านเมืองดีขึ้น ผมขอเรียนเท่านี้ครับ ขอบพระคุณ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดจะแสดงความคิดความเห็นอย่างไรครับ เชิญคณะกรรมาธิการ

พลตำรวจตรี ผลึก สุวรรณเวช (กรรมาธิการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ข้อเท็จจริงเมื่อสักครู่นี้กระผมอยากจะกราบเรียนว่า กรรมาธิการทุกท่านได้พิจารณาเป็นเรื่องข้อเท็จจริงและก็เป็นเรื่องความกังวลใจของคณะกรรมาธิการเอง เพราะว่าคณะกรรมาธิการก็มีความไม่สบายใจในสิ่งที่แล้ว ๆ มา แล้วก็มีความไม่สบายใจอย่างยิ่งสำหรับกระผม ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้รับปฏิบัติ เพราะเหตุว่าสภาพของการโต้แย้งโต้เถียงหรือความไม่เหมาะสม ในการที่มีมาตรแล้วไม่ใช้นั้นเกิดปัญหาทางด้านการจราจรจริงทุกประการ อย่างที่ท่านสมาชิกทุกท่านได้ทราบ แต่คณะกรรมาธิการก็จำเป็นต้องยอมรับความเป็นจริงว่าการที่จะบัญญัติให้กฎหมายนี้ออกแล้วใช้มาตรมีเตอร์บังคับนั้น คงจะเป็นสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ ฉะนั้นก็น่าที่จะให้มีห้วงเวลา แต่ห้วงเวลานี้ ถ้าหากว่าทางรัฐบาลจะได้ให้ความสบายใจกับสมาชิกว่าจะใช้เวลานานสักเท่าใด อย่าให้เป็นเหมือนที่แล้ว ๆ มา กระผมก็คิดว่าน่าจะเป็นสิ่งที่ควรจะเป็น เพราะเหตุว่าถ้าหากท่านบัญญัติไว้อย่างนี้แล้ว กระผมขอให้ท่านได้

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

พิจารณาว่าเราจะต้องมีมาตรการในการคอนโทรล (Control) ในการควบคุมบังคับไม่ให้คนขับแท็กซี่ใช้วิธีการพลิกแพลงดัดแปลงชิ้นส่วนบางอย่างทำให้ค่าแท็กซี่นั้นผิดไปเหมือนอย่างการโกงตาชั่ง โกงน้ำมันอยู่ในปัจจุบันนี้ ซึ่งกระผมคิดว่าจำเป็นจะต้องหามาตรฐาน และคงจะต้องใช้เวลาพอสมควร ฉะนั้นในสิ่งที่เรายังคงไว้ก็เนื่องจากเรามั่นใจว่าทางรัฐบาลเองก็ได้คิดคำนึงถึงในเรื่องของความไม่ถูกต้อง ความไม่เหมาะสมอื่น ๆ ที่แล้ว ๆ มาอยู่แล้ว ฉะนั้นคณะกรรมาธิการก็ไม่สามารถที่จะไปกำหนดให้ได้ว่าในระยะเวลาเท่าใดการใช้มาตรแท็กซี่จึงจะต้องมีทั่วราชอาณาจักร หรือในพื้นที่ที่ทางรัฐบาลเห็นว่าควรจะต้องใช้ แต่เหตุผลในเรื่องความจำเป็นที่จะต้องใช้นั้น คณะกรรมาธิการเห็นด้วยทุกประการ เหตุผลเดียวกัน สิ่งที่ไม่มีการต่อรองในโลกนี้มีการต่อรองในประเทศไทยก็คือการโดยสารแท็กซี่ต่อราคากันนี่แหละครับเกิดปัญหาการจราจรในบ้านในเมืองซึ่งเป็นปัญหาอยู่ปัจจุบันนี้เป็นเรื่องของความเป็นจริงนะครับ กระผมยังคิดว่าถ้าหากจะได้มีการกำหนด และท่านคิดว่าในร่างมาตรา ๑๐๑ ที่ทิ้งไว้ห้วน ๆ ว่า ให้กำหนดในกฎกระทรวง โดยไม่มีระยะเวลานี้ น่าจะเป็นสิ่งที่ทางรัฐบาลจะเป็นผู้ตกลงใจเองว่าจะภายในระยะเวลาเท่าใด กระผมคิดว่าข้อกังวลใจของท่านสมาชิกกับเหตุผลของคณะกรรมาธิการก็น่าจะไปกันได้ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านรองนายกรัฐมนตรีจะขอชี้แจง เชิญครับ

นายสมภพ โหตระกิตย์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ ทางรัฐบาลขอกราบเรียนถึงนโยบายเกี่ยวกับการบังคับใช้มาตรแท็กซี่ เพื่อความกระจ่างแจ้งของท่านสมาชิก แต่ในเบื้องต้นใคร่ขอประทานกราบเรียนว่า จำเป็นหรือไม่ที่จะต้องแก้มาตรา ๑๐๑ และมาตรา ๑๐๒ ถ้าหากว่ารัฐบาลมีนโยบายที่จะใช้บังคับมาตรแท็กซี่โดยทั่วไป กระผมขอประทานกราบเรียนว่า ไม่จำเป็นที่จะต้องไปแก้มาตรา ๑๐๑ และมาตรา ๑๐๒ ควรจะคงไว้ตามร่างนี้ เพราะเหตุใด เพราะเหตุที่ว่าระบบการใช้มาตรแท็กซี่นั้นไม่อาจจะบังคับแก่รถแท็กซี่ทุกประเภทได้ เพราะรถแท็กซี่นั้นจะมีอยู่ ๒-๓ ประเภท รถแท็กซี่ที่วิ่งอยู่ในเขตเทศบาลในนครหลวงในบริเวณเขตจังหวัด และมีรถแท็กซี่ที่วิ่งข้ามเขตระหว่างจังหวัด ซึ่งรถแท็กซี่ระหว่างจังหวัดนั้นไม่อาจจะบังคับด้วยมาตรแท็กซี่ได้ หรือรถแท็กซี่ลักษณะพิเศษที่ภาษาฝรั่งเขา

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

เรียกว่า ลีมูซีน (Limousine) ที่ใช้บรรทุกคนโดยสารประเภทที่เรียกว่าฟุ่มเฟือย หรือเดอลุกซ์ (Deluxe) อย่างเช่นระหว่างสนามบินมายังโรงแรม เพื่อเอาความสะดวก หรือเกียรติของผู้โดยสาร ซึ่งลักษณะรถแท็กซี่พิเศษนั้น ก็ไม่อาจที่จะบังคับให้ใช้มาตรแท็กซี่ได้ ฉะนั้นเมื่อประเภทของรถอาจจะมีความจำเป็นต้องยกเว้น ไม่ให้ใช้บังคับมาตรแท็กซี่ ก็จะต้องมีการตกลงราคากัน หรือกำหนดราคาโดยวิธีอื่น ๆ ฉะนั้นในร่างนี้ก็ควรจะคงเอาไว้เพื่อให้เกิดความยืดหยุ่นและเหมาะสม

กระผมขอประทานกราบเรียนต่อไปถึงเรื่องนโยบายของรัฐบาลที่เกี่ยวกับการใช้บังคับมาตรแท็กซี่โดยทั่ว ๆ ไป กระผมขอกราบเรียนว่า รัฐบาลได้ตระหนักดีถึงผลดีของมาตรแท็กซี่ ถ้าหากบังคับใช้แล้วจะเกิดความเป็นธรรม เกิดความสะดวกอะไรต่าง ๆ อีกมากมาย แต่สำหรับในประเทศไทยนั้นที่รัฐบาลยังไม่ได้เริ่มดำเนินการใช้บังคับแก่มาตรแท็กซี่อย่างจริงจังก็โดยมีเหตุข้อขัดข้องอยู่บางประการ โดยเฉพาะในเรื่องความเหมาะสม ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคงจะจำได้ว่า ครั้งหนึ่งรัฐบาลสมัยหนึ่งได้บังคับให้รถแท็กซี่ติดมาตรแท็กซี่ แต่เสร็จแล้วก็ไม่สามารถที่จะไปบังคับได้ เพราะมีปัญหาเกี่ยวข้องอยู่มากมาย

ประการแรก ในขณะนั้นความหนาแน่นของจราจรมีอยู่มาก มาตรแท็กซี่ที่ยังบังคับให้ติดนั้น เป็นมาตรแท็กซี่ที่ใช้เกี่ยวกับระยะเวลาที่บรรทุกคนโดยสาร ใช้ระยะเวลาเท่าไรมาตรจะขึ้นไปตามระยะเวลานั้น แต่ถ้าหากว่าสภาพการจราจรในประเทศ หรือของบางท้องที่มีความหนาแน่น มีความติดขัดมาก จะใช้มาตรแท็กซี่เฉพาะในด้านการคำนวณตามระยะเวลานั้นน่าจะไม่เป็นธรรมแก่ผู้โดยสาร เพราะจราจรติดมาก ค่าโดยสารก็จะต้องเพิ่มมาก ซึ่งอาจจะต้องใช้มาตรแท็กซี่ที่ผสมระหว่างระยะทาง และระยะเวลา เมื่อยังใช้ระยะทาง ระยะเวลาเป็นมาตรแท็กซี่ที่เหมาะสมกับสภาพการจราจรในปัจจุบัน ปัญหาว่ามาตรแท็กซี่ที่มีติดอยู่แล้วซึ่งไม่เหมาะสมจะทำอย่างไร อันนี้ประการหนึ่งที่รัฐบาลใคร่ครวญ

ประการที่ ๒ คือ ความพร้อมหรือไม่ของผู้ขับรถแท็กซี่ เจ้าของรถแท็กซี่ที่จะติดมาตรรถแท็กซี่เหล่านี้ ในขณะนี้ภาวะการครองชีพต่าง ๆ ก็ยังมีอยู่มาก พวกขับรถแท็กซี่

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

ถ้าถูกบังคับให้ติดมาตรแท็กซี่และโดยเฉพาะถ้าใช้มาตรแท็กซี่ที่ใช้ทั้งระยะเวลาและระยะทาง ก็จะต้องมีราคาแพงซึ่งเข้าใจว่าในปัจจุบันต้องเป็นราคาเหยียบหมื่นบาทหรือหมื่นกว่าบาท ซึ่งจะเป็นการเพิ่มทุนให้แก่ทั้งสหกรณ์แท็กซี่หรือเจ้าของแท็กซี่และจะเป็นผลกระทบกระเทือนถึงผู้ขับรถแท็กซี่ที่จะต้องเสียค่าเช่าเพิ่มมากขึ้น และโดยเฉพาะในด้านของเทคนิคในการใช้มาตรแท็กซี่ไม่ใช่ว่า ให้ติดมาตรแท็กซี่แล้วก็บังคับว่าต้องใช้มาตรแท็กซี่นั้น ยังมีปัญหาสำคัญอีกอย่างหนึ่งก็คือการป้องกัน การขัดแย้งกันทะเลาะกันระหว่างผู้โดยสารกับคนขับรถแท็กซี่ เพราะเหตุที่ว่าระยะทางที่จะไปจากจุดหนึ่งไปอีกจุดหนึ่งนั้นถ้าหากใช้มาตรแท็กซี่แล้วหลักก็มีอยู่ว่าต้องใช้ระยะทางที่ไม่ใช่ทางอ้อมหรือรถเลี้ยวไป ดังนั้นประเทศที่เขาบังคับให้ใช้มาตรแท็กซี่นั้นเขาจะกำหนดทางมาตรฐานขึ้นจุดต่อจุด จากตำบลไหนไปตำบลไหนต้องใช้ทางมาตรฐานอย่างไร ผู้ขับรถแท็กซี่ผู้ใดขับรถออกนอกทางมาตรฐานกำหนดแล้วจะถูกลงโทษ ปัญหาการกำหนดจุดต่อจุดที่ไปนั้นเองไม่ใช่ของที่ทำง่าย เป็นเรื่องของเทคนิคในทางจราจรและการใช้บังคับมาตรแท็กซี่ เพราะถ้าไม่กำหนดจุดต่อจุดว่าต้องใช้ทางมาตรฐานใดแล้ว ปัญหาความขัดแย้งระหว่างผู้ขับรถแท็กซี่กับคนโดยสารจะมีมากขึ้นเป็นภาระแก่ตำรวจที่จะต้องรับแจ้งความทำการสอบสวนอะไรต่าง ๆ ลักษณะซึ่งเป็นข้อที่ยังไม่พร้อมอยู่เช่นนี้ รัฐบาลยังต้องรออยู่จนกว่าสภาพการจราจรจะคล่องตัวหรือสามารถขจัดปัญหาความหนาแน่นของจราจรออกได้เบาบางลง

ประการที่ ๓ ทางฝ่ายเจ้าพนักงานจราจรทางเทคนิควิศวะการจราจรสามารถจะคำนวณและสร้างได้ว่าจุดจากตำบลหนึ่งไปอีกตำบลหนึ่งนั้นใช้ทางมาตรฐานอะไรบ้าง ถ้าพร้อมเมื่อไรกระผมคิดว่าทุกรัฐบาลคงจะต้องบังคับใช้มาตรแท็กซี่เพราะมีประโยชน์มีผลดีอย่างที่ท่านสมาชิกได้กล่าวเอาไว้แล้ว

สำหรับรัฐบาลชุดนี้ก็ขอรับในเรื่องนี้ไว้ที่จะเริ่มดำเนินการในการที่จะหาทางให้มีการใช้มาตราแท็กซี่ตามความเหมาะสมกับสภาพของถนน ตามความเหมาะสมกับสภาพการลงทุนของเอกชนที่จะต้องไม่เป็นการทำให้เกิดความเดือดร้อนมากเกินไปครับ

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

นางกนก สามเสน วิล : ท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉันได้ยินท่านรองนายก-รัฐมนตรีชี้แจง ดิฉันก็ขอขอบพระคุณเป็นอันมาก ดิฉันอยากจะกราบเรียนถามว่า จะต้องใช้เวลาสักกี่สิบปีเพื่อจะศึกษาการจราจรนี้ เพราะเหตุว่าเรื่องมาตรนี้เราติดมาตั้งสิบกว่าปีแล้ว และกองบังคับการตำรวจจราจรนั้นก็มีอยู่ตลอดเวลายังไม่เคยเลิกกองบังคับการตำรวจจราจรเลย จริงอยู่ถึงแม้ว่าที่เขาเรียกผู้บังคับการหรืออะไรก็ตามที่เป็นใหญ่ที่สุดนั้นคนอาจจะเปลี่ยนไปบ้าง แต่กองนั้นก็ยังอยู่เรื่อยมา แล้วก็ตั้งสิบกว่าปีจนมาตรผุไปหมดแล้วท่านก็บอกว่าจะต้องศึกษาต่อ ก็อยากจะกราบเรียนถามว่า กิจการพรรค์อย่างนี้จะต้องใช้เวลาอีกกี่สิบปีถึงจะแก้ไขได้ และท่านก็กล่าวถึงว่าท่านมีความเห็นอกเห็นใจเจ้าของรถ ดิฉันก็ยินดีที่ท่านมีความเห็นอกเห็นใจประชาชน แต่ดิฉันอยากจะกราบเรียนถามท่านว่า ท่านมีความเห็นอกเห็นใจประชาชนบ้างหรือไม่ที่เขามีรายได้น้อย แล้วท่านเห็นอกเห็นใจคนที่เป็นผู้ขับรถยนต์บ้างหรือเปล่าคนที่ไปเช่ารถแท็กซี่มา รถแท็กซี่บางคันหักเป็น ๒ ท่านแล้วเอามาต่อกันยังเก็บค่าเช่าวันละ ๑๒๐ บาท แล้วคนขับรถแท็กซี่นั้นมาขูดรีดเอากับประชาชนแล้วเขาจะอยู่ได้อย่างไร เพราะฉะนั้นดิฉันว่าถึงคราวหรือยังที่เราอย่าเห็นอกเห็นใจนายทุนกันนักเลยค่ะ เจ้าของรถแท็กซี่ดิฉันว่าควรจะกดให้มาก ๆ หน่อย เพราะว่าเวลานี้เอาเปรียบเหลือเกิน เอาเปรียบคนขับเอาเปรียบประชาชน ประชาชนนั่งรถแท็กซี่ไม่ได้มีความปลอดภัยเลยเพราะไม่ทราบว่ารถจะหลุดออกเป็น ๒ ท่านตั้งแต่เมื่อไร นั่ง ๆ ไปเก้าอี้ก็หกคะเมนเพราะเอาลวดผูกไว้ บางคันประตูเอาลวดผูกไว้พอรถเลี้ยวไปเลี้ยวมาประตูหลุดออกไปก็มี ดิฉันคิดว่าน่าที่เราจะคำนึงถึงประโยชน์ของคนส่วนใหญ่มากกว่าประโยชน์ของคนส่วนน้อย แล้วคนส่วนน้อยนั้นความจริงท่านพูดถึงเรื่องสหกรณ์ ดิฉันก็เลยถือโอกาสกราบเรียนท่านเสียเลยว่า ขอท่านได้โปรดศึกษาเรื่องสหกรณ์แท็กซี่เสียด้วยว่า เวลานี้ใครที่เป็นเจ้าของสหกรณ์แท็กซี่ ไม่ใช่คนขับรถแท็กซี่ซึ่งเป็นสมาชิกสหกรณ์อยู่ เจ้าของรถซึ่งมีรถเป็น ๑๐๐ คันเป็นเจ้าของสหกรณ์ แต่อาศัยมือแท็กซี่ซึ่งยากจนแล้วไม่มีปัญญาต้องไปยอมเซ็นให้เขาอย่างนี้ดิฉันขอกราบเรียนว่า ขอท่านได้โปรดช่วยเขาด้วยเถอะค่ะ ส่วนเจ้าของรถแท็กซี่นั้น ท่านไม่ต้องเป็นห่วงเขามีเงินมากมายเขาได้มาเยอะแยะแล้วจนกระทั่งบัดนี้รถที่เสียไม่มีราคาแล้ว แต่พอเวลาไปขายป้าย

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

ก็ยังขายเป็นหลาย ๆ หมื่นนั่นเอง เพราะฉะนั้นแล้วอย่าลืมกรุณาแจ้งให้เขาทราบด้วยว่าจะใช้เวลาสักเท่าไรในการที่จะแก้ไขในเรื่องมาตรานี้เราจะได้รู้ว่าเราจะลงมติอย่างไร ขอบพระคุณค่ะ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เรื่องนี้จะถามผู้บังคับการจราจรหรือจะถามรัฐบาล

นางกนก สามเสน วิล : ท่านรองนายกรัฐมนตรีท่านเป็นคนชี้แจง ดิฉันก็เลยถามท่านรองนายกรัฐมนตรีเพราะท่านเป็นรัฐบาล

นายสมภพ โหตระกิตย์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเรียนชี้แจงเรื่องมาตรแท็กซี่ว่า ท่านสมาชิกสงสัยว่าจะใช้เวลาอีกกี่สิบปี สำหรับรัฐบาลชุดนี้ก็มีเวลาอยู่ในระยะจำกัดตามที่ท่านสมาชิกได้ทราบแล้ว โดยเฉพาะเมื่อกระผมได้รับทราบตามความคิดเห็นจากท่านสมาชิกกระผมจะนำไปประเมินและอาจจะมีการเริ่มต้นที่จะกำหนดวิธีการต่าง ๆ หรือเริ่มที่จะวางมาตรการหรือหาวิธีการที่จะใช้บังคับแท็กซี่โดยเร็ว แต่จะสำเร็จในรัฐบาลนี้หรือไม่ กระผมยังไม่ขอรับรอง เพราะดังที่กล่าวว่าการใช้มาตรแท็กซี่นั้นก็มีผลกระทบกระเทือนต่อบุคคลเหมือนกันอย่างเช่นผู้เช่ารถ เจ้าของรถที่เขาจะลงทุนเป็นจำนวนมาก เจ้าของรถติดได้อาจจะเป็นนายทุนแต่ผลักภาระให้แก่ผู้เช่ารถ ความเดือดร้อนของผู้เช่ารถก็มีอยู่เป็นจำนวนไม่น้อยเป็นจำนวนหมื่นเกือบหลายหมื่นอยู่เหมือนกัน นี่ประการหนึ่งที่รัฐบาลต้องคำนึง

ประการที่ ๒ เมื่อผู้เช่ารถต้องถูกเพิ่มค่าเช่า ภาระนั้นจะถูกผลักมาสู่ประชาชนอีกเหมือนกัน เพราะการกำหนดว่ากิโลเมตรละกี่บาทนั้นเองนี่แหละครับเป็นปัญหาสำคัญถ้าหากว่าการกำหนดโดยใช้มาตรมีเตอร์แล้วการคำนวณต้นทุนค่าแรงในการขับอาจจะสูงกว่าการต่อรองราคาเจ้าของรถอาจจะใช้ระบบของการแข่งขันลดราคาลงได้ ลักษณะเหล่านี้ที่กระผมนำมากราบเรียนนั้นเอง ไม่ใช่ของที่จะทำได้ง่ายและโดยรวดเร็ว และโดยเฉพาะในรัฐบาลแต่ละรัฐบาลกระผมคิดว่าต้องคำนึงถึงผลทางการเมืองอยู่มากเหมือนกัน อะไรที่เหมาะสมทำในกาลเวลาใดกระผมคิดว่ารัฐบาลนั้นอยากจะทำทั้งสิ้น ในเมื่อผลดีของการใช้

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรมีเตอร์มีอยู่ เพราะฉะนั้นด้วยเหตุนี้กระผมจึงอยากจะได้รับฟังความคิดเห็นของท่านสมาชิกเพื่อจะได้มาประเมินและมาเริ่มต้นในการใช้มาตรแท็กซี่ ก่อนนั้นกระผมก็ยังสังเลโดยเฉพาะเมื่อได้ฟังเรื่องรถจักรยานท่านก็ห่วงความเดือดร้อนของประชาชน พอถึงมาตรแท็กซี่ท่านก็เร่งที่จะให้ทำ แต่ท่านได้คำนึงถึงความเดือดร้อนว่าจะมีการถ่ายและผลักกันออกไปกี่ทอดถึงประชาชนหรือไม่ เหล่านี้รัฐบาลในฐานะผู้รับผิดชอบที่จะกำหนดการบังคับมาตรแท็กซี่ก็ต้องคำนึงอยู่บ้างเหมือนกัน เพราะฉะนั้นกระผมยิ่งดีใจถ้าหากท่านสมาชิกเห็นว่าเราควรจะเริ่มต้นเสียทีกระผมจะรับภาระนี้ไปเริ่มต้นแต่จะสำเร็จในรัฐบาลนี้หรือไม่ กระผมยังไม่รับรองดังที่จะเห็นได้ว่าความยุ่งยากความละเอียดอ่อนต่าง ๆ มีอยู่มาก ถ้าจะบังคับรถแท็กซี่ให้ใช้มีเตอร์แล้ว ก็แก้กฎหมายรถยนต์ ใครจะตีทะเบียนรถยนต์ประจำปีต่อทะเบียนต้องติดมาตรแท็กซี่ อันนั้นบังคับได้ ออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๑๐๑ วิธีการใช้ทำได้ แต่ผลต่าง ๆ ความพร้อมของเจ้าหน้าที่ การกำหนดเส้นทางเพื่อป้องกันการขัดแย้งการทะเลาะระหว่างผู้โดยสาร เราสามารถขจัดได้หรือไม่ ลดได้หรือไม่ เหล่านี้รัฐบาลต้องคำนึงถึงทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นกระผมขอรับว่าจุดเริ่มนั้นรัฐบาลจะวางจุดเริ่มต้นขึ้น แต่จะเสร็จเมื่อใดนั้นก็สุดแล้วแต่

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เจ้าของญัตติพอใจหรือยังครับ

พลอากาศตรี จรรยา สุคนธทรัพย์ : ท่านประธานที่เคารพ ผมขอกราบขอบคุณที่ท่านรองนายกรัฐมนตรีได้ชี้แจงให้สภานี้ทราบ แต่อย่างไรก็ตาม ผมยังมีความเห็นว่าถ้ากฎหมายปล่องเอาไว้ให้ตกลงราคากันได้นั้นกว้างเกินไปและเป็นช่องโหว่อย่างยิ่ง กฎกระทรวงจะออกหลังจากพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ประกาศใช้แล้ว ๙๐ วัน การกำหนดในกฎกระทรวงนั้นผ่อมสามารถกำหนดประเภทของรถแท็กซี่หรือรถโรงแรมหรือรถลีมูซีนอย่างใดก็ได้กำหนดแยกกันเอาไว้ เพราะฉะนั้นถ้าไม่เริ่มต้นเอาไว้แล้ว ไปเปิดช่องโหว่ของกฎหมายให้ผู้ที่แสวงหาผลประโยชน์จากกฎหมายฉบับนี้ ผมว่าไม่มีการสิ้นสุดครับ จะเริ่มด้วยอย่างไรก่อนก็เริ่ม อย่างที่ท่านรองนายกรัฐมนตรีได้กรุณาชี้แจงว่ามาตรจำเป็นที่จะต้องใช้มาตรทั้งระยะทางและเวลานั้น ที่จริงจำเป็นมานานแล้ว ถ้าใช้ตั้งแต่เดี๋ยวนี้จะลดปัญหาการจราจร สำหรับในเรื่องการ

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

จัดหามาตรแท็กซี่ที่ได้มาตรฐานมาใช้นั้นจะเป็นราคาก็พันกี่หมื่นก็ตาม ถ้ารัฐบาลสามารถจะดำเนินการได้โดยเป็นผู้ซื้อมาเสียเอง แล้วให้แท็กซี่หรือสหกรณ์หรือนายทุนผ่อนส่งก็ยังได้ รัฐบาลยังมีรายได้พิเศษเสียอีก เพราะฉะนั้นการแก้ปัญหาสามารถจะกระทำได้ กฎกระทรวงสามารถจะออกให้ความสะดวกแก่นายทุน แก่แท็กซี่ และแก่ประชาชนที่จะไม่เดือดร้อนได้ ผมจึงขอยืนยันว่าที่ผมได้แปรญัตติขอตัด "การตกลงราคา" ไว้นั้น ผมยังขอยืนยันอยู่เช่นเดิมครับ

นายปรีดี หิรัญพฤกษ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมมีความเห็นสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของท่านผู้แปรญัตติที่สงวนและท่านผู้ที่เสนอความเห็นสนับสนุน เพียงแต่มีความรู้สึกว่า เรื่องนี้นอกจากจะเป็นเรื่องหลักการแล้ว ยังเป็นปัญหาในทางปฏิบัติซึ่งจะต้องใช้เวลาในการพิจารณาดำเนินการพอสมควร ถ้าหากว่าเราสามารถปล่อยร่างนี้ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมาธิการเสนอ แล้วความคิดเห็นต่าง ๆ ที่ได้เสนอต่อรัฐบาลก็คงจะเป็นเหตุให้ทางรัฐบาลได้รีบพิจารณาดำเนินการในเรื่องนี้ต่อไป การที่จะแก้ไขมาตรานี้ลงไปให้ชัดเจนในทันทีทันใดก็จะทำให้เป็นปัญหาฉุกละหุกในการดำเนินการมาก กระผมใคร่จะเรียนเพิ่มเติมว่า ในเรื่องที่บ้านเมืองของเรามีหลักการประนีประนอมกันจนเกินขอบเขต อย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเสนอนั้นเป็นสิ่งที่เราควรจะแก้ไขจริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องความมีระเบียบวินัยประเทศชาติ ประชาชนของเราถูกตำหนิติเตียนอยู่ และเราก็ตำหนิตัวเราเองตลอดมา ฉะนั้นถ้าหากเรามีหนทางที่จะแก้ไขในสิ่งเหล่านี้ได้ โดยเฉพาะในสิ่งซึ่งกระทบกระเทือนความเป็นอยู่ ชีวิต ความเป็นไปของประชาชน รวมทั้งชาวต่างประเทศที่เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศของเราปีละมาก ๆ นั้นสมควรแล้วและถึงเวลาที่เราจะเรียกร้องขอให้ทางราชการได้พิจารณาเรื่องนี้อย่างจริงจัง แต่ถึงกระนั้นก็ดีกระผมคิดว่าเราควรจะต้องมีเวลาบ้าง เพื่อที่จะให้รัฐบาลได้เตรียมการ แม้ว่ามาตรแท็กซี่ที่ได้ติดอยู่กับรถมา กระผมเข้าใจว่าตั้งแต่ปี ๒๕๐๔ ที่มีกฎกระทรวงออกมาจนถึงบัดนี้ก็เป็นเวลาประมาณถึง ๑๗-๑๘ ปีแล้ว ไม่แน่ว่ามาตรแท็กซี่ที่มีอยู่นั้นจะสามารถใช้ได้ ในการที่จะบังคับใช้ในทันทีนั้นอาจจะไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติ กระผมยังมีความเห็นไกลไปกว่าที่ท่านผู้แปรญัตติและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติบางท่านในแง่ที่ว่าแท็กซี่เป็นสิ่งซึ่งมีความจำเป็นต่อชีวิตประจำวันของประชาชนในนครหลวง

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

อย่างกรุงเทพฯ และนครหลวงหรือนครใหญ่ ๆ ของโลกอย่างขาดไม่ได้ กระผมมีความรู้สึกตรงกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่กล่าวว่าผู้ขับรถแท็กซี่และประชาชนผู้ใช้รถแท็กซี่ถูกเอารัดเอาเปรียบอยู่โดยบุคคลบางกลุ่มจริง และกระผมใคร่จะกราบเรียนต่อที่ประชุมอันทรงเกียรตินี้ว่าน่าจะถึงเวลาที่เราจะทำการปฏิรูปแท็กซี่กันเสียทีหนึ่ง รัฐบาลได้ออกกฎหมายและดำเนินการปฏิรูปที่ดินเป็นผลไปไกลพอสมควรถึงบัดนี้ที่ให้ผู้ทำกินในที่ดินแท้จริงเท่านั้นที่จะเป็นเจ้าของที่ดินได้ กระผมมีความเห็นว่าถึงเวลาถ้าหากเราจะแก้ปัญหาแท็กซี่ให้เป็นผล ก็ถึงเวลาที่เราจะปฏิรูปแท็กซี่ให้ผู้ขับรถแท็กซี่ผู้เหน็ดเหนื่อยอาบเหงื่อต่างน้ำทำมาหากินกับรถแท็กซี่เท่านั้นที่จะเป็นเจ้าของรถแท็กซี่ได้ ไม่พึงสมควรที่จะให้บุคคลอื่นซึ่งมิได้ประกอบอาชีพในการนี้ซึ่งเกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนจำนวนมาก ได้ประโยชน์แสวงประโยชน์จากกิจการรถแท็กซี่ต่อไป เราได้มีสหกรณ์แท็กซี่เกิดขึ้นมาเป็นเวลานานและมีความมุ่งหมายที่จะดำเนินการเพื่อให้คนขับรถแท็กซี่เป็นเจ้าของรถแท็กซี่ แต่ไม่สามารถจะกระทำได้ด้วยเหตุผลที่เกี่ยวโยงกันหลายประการ กระผมไม่ได้ตั้งใจจะกล่าวหาผู้ซึ่งเป็นเจ้าของรถแท็กซี่ซึ่งความจริงก็ได้เสียสละลงทุนได้มีความตั้งใจประกอบกิจการอย่างอาบเหงื่อต่างน้ำในแง่ของผู้ลงทุนเช่นเดียวกัน แต่กิจการนี้ดังที่กระผมกล่าวแล้วไม่ค่อยแตกต่างจากที่ดินเท่าใดนัก เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่ากรรมกรผู้อาบเหงื่อต่างน้ำในฐานะเป็นผู้ขับรถควรจะได้สิทธิได้ประโยชน์จากงานของเขาอย่างแท้จริง จึงอยากจะเสนอความคิดเห็นไว้ ณ ที่นี้ว่า ถ้าหากเป็นไปได้นอกเหนือไปจากการแก้ไขในเรื่องมาตรแท็กซี่ในเวลาอันสมควรแล้ว น่าที่จะได้มีการพิจารณาในด้านการปฏิรูปรถแท็กซี่เพื่อให้เจ้าของรถแท็กซี่คือคนขับที่แท้จริง และกระผมใคร่สรุปว่าในมาตรานี้สมควรที่จะยืนตามความเห็นของคณะกรรมาธิการเพื่อประโยชน์ในการที่จะดำเนินการให้เป็นไปได้โดยความราบรื่นไม่มีปัญหา แทนที่จะรีบแก้เสียในทันทีทันใดครับ ขอบพระคุณ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เนื่องจากในมาตรา ๑๐๑ นี้คณะกรรมาธิการไปแก้ไขจากร่างเดิมของรัฐบาลด้วย เพราะฉะนั้นผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะคงไว้ตามร่างเดิมของรัฐบาล หรือจะให้มีการแก้ไข ถ้าจะให้มีการแก้ไขจะแก้ไขตามคณะกรรมาธิการ

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

หรือจะแก้ไขตามที่พลอากาศตรี จรรยา สุคนธทรัพย์ ขอสงวนคำแปรญัตติไว้ ในขั้นนี้ผมขอมติว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรให้ยืนตามร่างเดิมของรัฐบาล โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้มีการแก้ไข โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๗ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้มีการแก้ไข ต่อไปผมก็จะขอมติว่าจะให้แก้ไขตามคณะกรรมาธิการ หรือแก้ไขตามคำแปรญัตติของพลอากาศตรี จรรยา สุคนธทรัพย์ ท่านผู้ใดเห็นควรให้เป็นไปตามความเห็นของคณะกรรมาธิการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓๒ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้เป็นไปตามที่คุณจรรยา สุคนธทรัพย์ ขอแปรญัตติไว้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๙ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่ามาตรา ๑๐๑ นี้ที่ประชุมลงมติให้แก้ตามที่พลอากาศตรี จรรยา สุคนธทรัพย์ แปรญัตติไว้

ต่อไปมาตรา ๑๐๒ ก็ทำนองเดียวกัน คุณจรรยาไม่ต้องแถลงนะครับ คณะกรรมาธิการยอมหรือไม่ครับ

นายอักษราทร จุฬารัตน (กรรมาธิการ) : เมื่อแก้มาตรา ๑๐๑ เป็นอย่างนั้นแล้ว มาตรา ๑๐๒ ก็ต้องแก้ แต่ขอหารือเรื่องถ้อยคำ เพราะเหตุว่า "คนโดยสารต้องชำระค่าโดยสาร

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

ตามราคาหรือตามอัตรา" รู้สึกว่า "ตามราคา" นี้ควรจะแก้เป็น "คนโดยสารต้องชำระค่าโดยสารตามอัตราที่ปรากฏจากมาตรแท็กซี่" เท่านี้พอหรือไม่ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : พอหรือไม่ครับ คุณจรรยา

พลอากาศตรี จรรยา สุคนธทรัพย์ : พอครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เจ้าของญัตติบอกพอนะครับ เชิญท่านรองนายกรัฐมนตรี

นายสมภพ โหตระกิตย์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ ด้วยความเคารพต่อมติของสภาเป็นอย่างยิ่ง รัฐบาลขอประทานกราบเรียนว่า ถ้าแก้ตามมติของสภาแล้วความยุ่งยากจะเกิดขึ้นมากขณะนี้ รถแท็กซี่นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ ประกาศใช้ ถ้าหากรถแท็กซี่ใดไม่มีมาตรมีเตอร์ หรือถ้าหากว่าผู้โดยสารเกิดต่อรองตกลงราคากัน มีความผิดนะครับ ท่านจะกำหนดระบุความผิดไว้เช่นนั้นหรือ ยอมให้เป็นความผิด จะไม่มีบทเฉพาะกาลหรืออย่างไร หรือจะทำประการใด จะต้องใช้กันไม่มีข้อยกเว้นหรืออย่างไร กระผมขอให้ครบถ้วนด้วย

นายธรรมนูญ ลัดพลี : ความจริงกระผมได้เคยเสนอบทเฉพาะกาลไปแล้วในตอนท้ายเกี่ยวกับเรื่องหมวกน็อคอะไรด้วยและในเรื่องสัญญาณเครื่องหมายจราจรก็คิดว่าเจ้าพนักงานจราจรคงทำไม่ทัน แต่คณะกรรมาธิการไปตัดออก และบอกว่าจะทำเป็นข้อเสนอแนะไปให้ ข้อสังเกตไปให้ กระผมก็ดูตอนท้ายไม่มีเหมือนกัน อย่างไรก็ตามกฎหมายฉบับนี้ในตอนแรกมีอยู่ว่ามิให้มีผลใช้บังคับตั้ง ๙๐ วัน แต่ไม่รู้ ๙๐ วันจะทันหรือไม่สำหรับในเรื่องมีเตอร์ ข้างหน้ามีครับ เมื่อใช้บังคับ ๙๐ วันแล้ว แต่มีปัญหาอยู่อย่างเดียวว่าเจ้าพนักงานจราจรเวลา ๙๐ วัน จะทำทันหรือไม่แล้วก็เรื่องมีมาตรมีเตอร์เนื่องจากมาตรที่มีอยู่ก็เสียไปแล้วก็มี และอาจจะไม่พอจำนวน อาจจะเป็นช่องทางให้ห้างร้านต่าง ๆ ขูดรีดกับแท็กซี่ได้ เจ้าพนักงานจราจรก็อาจจะไปหากินได้ กระผมคิดว่าให้เจ้าพนักงานจราจรแถลงยืนยันได้

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

หรือไม่ว่าจะกี่วัน และสภาหาทางตกลงกันว่าจะแก้เวลา ๙๐ วันยืดออกไป หรือว่าตอนท้ายจะมีบทเฉพาะกาลไว้เฉพาะเรื่องนี้ ขอบพระคุณ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมได้พยายามยกมือตั้งแต่ตอนก่อนที่ท่านประธานจะขอให้ลงมติว่าจะเอาร่างของคณะกรรมาธิการ หรือเอาร่างของผู้แปรญัตติที่กระผมพยายามยกมือเพื่อที่จะขอเสนอข้อคิดเห็นกับท่านผู้แปรญัตติว่า ในกรณีที่สภานี้รับตามร่างของท่านผู้แปรญัตติ จะขอให้เป็นลงมติโดยมีเงื่อนไขว่า ให้คณะกรรมาธิการกับผู้แปรญัตติไปตกลงกันร่างขึ้นมาใหม่ เพื่อให้ใช้บังคับได้ จะได้หรือไม่ท่านประธานไม่เห็นก็โหวตเลยกันไป กระผมอยากจะกราบเรียนว่า ในหลักการนั้นกระผมเห็นด้วยกับท่านผู้แปรญัตติ ดังที่กระผมได้ขึ้นมาสนับสนุนแล้ว แต่โดยวิธีการที่กระทำอยู่ร่างแก้ไขกันมานั้นจะเป็นไปไม่ได้ในทางปฏิบัติ เพราะแท็กซี่มีหลายประเภททั้งแท็กซี่ระหว่างต่างจังหวัด แท็กซี่ป้ายดำ แท็กซี่ป้ายเหลืองอะไรต่ออะไรมากมายแล้วรวมทั้งทั่วประเทศด้วย ซึ่งบางกรณีไม่สามารถที่จะบังคับให้ใช้มาตรได้ เพราะฉะนั้นที่กระผมจะขึ้นมาเสนอนั้นก็เพื่อที่จะให้ไปตกลงกันว่าในที่ใดที่ประกาศบังคับให้ใช้มาตรแล้วต้องตกลงราคากันด้วยมาตรอย่างเดียว ถ้าเป็นวิธีนั้นก็จะแก้ปัญหาข้อขัดข้องในทางปฏิบัติไปได้ โดยจะร่างเติมเข้าไปหรือจะไปเติมในบทเฉพาะกาลก็เป็นเรื่องที่ควรจะไปตกลงกัน กระผมขอประทานหารือว่าจะทำอย่างนี้ได้หรือไม่ มิฉะนั้นแล้วที่ผ่านมาตรา ๑๐๑ กับมาตรา ๑๐๒ ไปนั้น ทางปฏิบัติเป็นไปไม่ได้ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านรองนายกรัฐมนตรี ขอให้มีบทเฉพาะกาลและคุณธรรมนูญก็สนับสนุน คณะกรรมาธิการจะเห็นเป็นอย่างไรครับ

นายสานนท์ สายสว่าง (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ด้วยความเคารพมติของสภาก็จำเป็นต้องหาทางออกเมื่อแก้ตามผู้แปรญัตติแล้ว คณะกรรมาธิการเห็นจะต้องไปยกมาตราบทเฉพาะกาลขึ้นเพื่อให้เป็นประโยชน์ในทางที่จะปฏิบัติให้สอดคล้องกับมาตรา ๑๐๑ กับมาตรา ๑๐๒ ที่สภานี้ลงมติไปตามผู้แปรญัตติ อยากจะถามว่า บทเฉพาะกาลนี้ท่านผู้แปรญัตติจะขัดข้องหรือไม่ คือมีเงื่อนเวลาพอสมควรที่จะให้ปฏิบัติตามมาตรานี้ เดี๋ยว

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

ร่างมาอีกก็บอกว่าไม่ได้ต้องเริ่มต้นตามนี้ จริงจังเสียที อยากจะเรียนถามขัดข้องหรือไม่ บทเฉพาะกาล

พลอากาศตรี จรรยา สุคนธทรัพย์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมไม่ขัดข้องครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คณะกรรมาธิการพอจะทำได้หรือไม่ครับ

นายสานนท์ สายสว่าง (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ทำได้ครับ เพราะเข้าใจว่าวันนี้ก็คงจะไม่หมด แล้ววันหลังก็ร่างบทเฉพาะกาลเพิ่มเข้ามา ถ้าวันนี้หมดก็ร่างได้

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : อาจจะหมดก็ได้ ลองร่างเตรียมไว้ครับ

นายสานนท์ สายสว่าง (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ครับ

นายกนต์ธีร์ ศุภมงคล : กระผมเห็นว่าบทเฉพาะกาลมีหรือไม่นี้ไม่น่าจะมีความจำเป็นเท่าไร เพราะเหตุว่าวรรคสองของมาตราที่เราเพิ่งลงมติกันเมื่อกี้นี้ ได้กำหนดแล้วว่า "ลักษณะและวิธีการใช้มาตรแท็กซี่ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง" เพราะฉะนั้นกฎกระทรวงนี้รัฐบาลจะต้องเป็นผู้ออก จะออกภายในเวลา ๙๐ วัน ๑๘๐ วัน หรือ ๒ ปี ๓ ปี ก็เป็นอำนาจของรัฐบาลอยู่แล้ว จำเป็นหรือครับที่จะต้องไปเขียนบทเฉพาะกาล กระผมเชื่อแน่ว่าเมื่อสภานี้ได้ผ่านมตินี้ไปแล้ว ทางรัฐบาลก็คงเร่งที่จะให้ใช้มาตรแท็กซี่นี่ไม่ไปแกล้งถ่วงไว้ ทีนี้จำเป็นหรือไม่ที่จะต้องมาเขียนเป็นบทเฉพาะกาล ซึ่งในเมื่อตอนสุดท้ายนี้ก็ต้องอาศัยกฎกระทรวงอยู่แล้ว ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านรองนายกรัฐมนตรีให้ความเห็นหน่อยครับ

นายสมภพ โหตระกิตย์ (รองนายกรัฐมนตรี) : คือโปรดอย่าลืมว่าตามมติของที่ประชุมนั้นได้เห็นพ้องด้วยกับท่านผู้แปรญัตติทั้งมาตรา ๑๐๑ และมาตรา ๑๐๒ กระผมขอเอ่ยถึงมาตรา ๑๐๒ ไปเลยนะครับ โดยเฉพาะมาตรา ๑๐๑ นั้นมีความว่า "ห้ามไม่ให้ผู้ขับขี่รถแท็กซี่เรียกเก็บค่าโดยสารเกินอัตราที่ปรากฏจากมาตรแท็กซี่ ลักษณะวิธีการใช้

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรแท็กซี่ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง" จริงอยู่ในข้อนี้ถ้าหากมาตราใดยังไม่มีกฎกระทรวง วิธีการใช้มาตรแท็กซี่ก็อาจจะยังไม่มีผล แต่ความก็จะขัดกันว่า ผู้ขับขี่รถแท็กซี่ที่เรียกเก็บค่าโดยสารเกินอัตราที่ปรากฏก็อาจจะมีโทษ แต่เป็นโทษที่เรียกว่าอาจจะไม่เป็นความผิดหรือเป็นความผิดที่เป็นไปไม่ได้ เพราะยังไม่มีการบังคับ แต่กระผมห่วงมาตรา ๑๐๒ "คนโดยสารต้องชำระค่าโดยสารตามอัตราที่ปรากฏจากมาตรแท็กซี่" ถ้ารถแท็กซี่บางคันเขามีมาตรอยู่แล้ว ถ้าเป็นเช่นนั้นแล้วจะเกิดปัญหาว่าถ้าหากไม่ปฏิบัติตาม อาจจะมีการถูกลงโทษได้ เพราะเป็นบทบัญญัติที่เรียกว่ามีบทกำหนดโทษ แต่การบัญญัติในลักษณะความผิดเช่นนี้ไม่กลมกลืนกับหลักการ ที่ท่านสมาชิกผู้แปรญัตติท่านต้องการเอาไว้ และโดยเฉพาะในด้านของการปฏิบัติ กระผมอยากจะขอเรียนฝากไว้ว่า รัฐบาลได้ชี้แจงถึงความเหมาะสมถึงเหตุอะไรต่าง ๆ อยู่บ้างแล้ว เพราะฉะนั้นถ้าหากจะออกกฎกระทรวงคิดว่าง่ายนั้น ก็ขอได้คำนึงถึงว่ายังมีปัญหาอยู่มาก กระผมในฐานะรัฐบาลไม่อยากจะถ่วงเวลา ถ้าออกกฎกระทรวงที่ทำได้แล้วจะไปถ่วงออกไปทำไม ๕ ปี ๑๐ ปี อย่างท่านสมาชิกท่านว่า การใดที่ควรจะทำได้เร็ว กระผมคิดว่ารัฐบาลนี้จะต้องรีบทำและกระผมได้เรียนแล้วว่าจะทำกันโดยจุดเริ่มต้นจะเริ่มขณะนี้ให้เร็วที่สุดที่จะเร็วได้ แต่ถ้าการแก้กฎหมายในลักษณะเช่นนี้ซึ่งไม่มีบทเฉพาะกาลแล้ว กระผมเห็นว่าเป็นการแก้กฎหมายที่ไม่งดงาม คือมีผลเสียเกิดปัญหาได้มาก แสดงให้เห็นว่าสภานั้นไม่ได้คำนึงถึงอะไรต่าง ๆ มากมายเลย มองแต่เพียงด้านเดียว ด้วยความห่วงใยและความเคารพในมติ กระผมจำเป็นที่จะต้องขอให้พิจารณาถึงบทเฉพาะกาลอะไรต่าง ๆ ให้เรียบร้อยให้เหมาะสม จะเร่งรัดให้ภายในกี่ปี รัฐบาลนี้ไม่ว่า ไม่ขัดข้อง แต่ใจจริงว่าเอากฎกระทรวงและรัฐบาล กระผมก็เชื่อว่ารัฐบาลอื่นก็ไม่ทำ กฎกระทรวงก็เป็นหมันอีก ไม่สมเจตนารมณ์ของท่านสมาชิก กระผมไม่อยากให้เป็นเช่นนั้น ถ้าจะกำหนดอะไรให้เห็นระยะขั้นตอนที่เหมาะสมที่ทำได้แน่ต้องทำ อย่างนั้นจะเหมาะสมกว่าครับ

คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันทน์ : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉันใคร่ขอร้องท่านประธานได้กรุณาเลื่อนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปเพื่อให้เวลาแก่คณะกรรมาธิการได้

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

ไปพิจารณาปรับปรุงแก้ไขให้รอบคอบแล้วนำมาเสนอสภาในคราวหน้า และการพิจารณาก็ขอให้ดำเนินการตามระเบียบวาระที่ยังค้างอยู่ต่อไป ขอบพระคุณค่ะ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คณะกรรมาธิการจะมีความเห็นอย่างไรครับ

นายสานนท์ สายสว่าง (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ความจริงมติก็ลงไปแล้ว ทีนี้ก็ไปบทเฉพาะกาล ความจริงบทเฉพาะกาลก็จะร่างผู้แปรญัตติก็ไม่ขัดข้องแล้ว เพราะฉะนั้น มาตราอื่นไม่มีปัญหาก็ควรจะพิจารณาไป ทีนี้มติลงไปแล้วจะเป็นอย่างอื่นไม่ได้หรอกครับ มาตรา ๑๐๑ มาตรา ๑๐๒ ก็ไปเขียนบทเฉพาะกาลเข้ามาเท่านั้น ถ้าวันนี้พิจารณาหมดบทเฉพาะกาลกำลังร่างอยู่แล้วครับ เพราะฉะนั้นขอให้ว่าเรียงตามมาตรา ๑๐๓ ไปเลยครับ

พันเอก สมชาย หิรัญกิจ : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมใคร่ที่จะขอสนับสนุนข้อเสนอแนะของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านหนึ่ง กระผมขอประทานโทษขอเอ่ยนามคือคุณมีชัย ที่ได้เสนอให้ท่านผู้แปรญัตติได้ไปหารือกับท่านกรรมาธิการเพื่อพิจารณาแก้ไขร่างให้รอบคอบขึ้น กระผมมีข้อเรียนเสนอว่า ประเด็นที่จะพิจารณานั้น นอกจากเรื่องปัญหาทางด้านเวลาที่จะให้กฎหมายนี้มีผลใช้บังคับแล้ว ยังมีประเด็นอื่น ๆ เกี่ยวข้องอยู่ด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งก็คือประเภทของรถแท็กซี่ ซึ่งในคำนิยามตามกฎหมายฉบับนี้ "รถแท็กซี่" หมายความถึงรถยนต์ที่ใช้รับจ้างบรรทุกคนโดยสารไม่เกินเจ็ดคน" เพราะฉะนั้นรถทุกประเภทที่เป็นรถเก๋งหรือจะเป็นรถเช่า หรือรถวิ่งต่างจังหวัดอะไรก็ตามจะเข้าอยู่ในข่ายของคำจำกัดความว่าเป็นรถแท็กซี่ทั้งสิ้น และจะต้องมีการใช้มีเตอร์ด้วยกันทั้งสิ้น แต่กระผมก็เข้าใจว่าท่านผู้แปรญัตติคงจะมิได้มีความมุ่งหมายที่จะให้รถประเภทรถเช่าหรือพวกคาร์เรนท์ (Car rent) ซึ่งในขณะนี้ก็มีขึ้นเป็นอันมาก เช่น รถของบริษัทเฮิกซ์ บริษัทเอวิส อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ เข้ามารวมอยู่ในประเภทรถแท็กซี่ที่จำเป็นจะต้องใช้มีเตอร์ด้วย เพราะฉะนั้นเพื่อความรอบคอบเพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของสภานี้ที่ได้มีมติไปแล้ว และเพื่อที่จะให้กฎหมายที่เราเขียนขึ้นได้เป็นไปโดยพิจารณาถึงทุก ๆ ด้าน กระผมก็ใคร่ที่จะขอสนับสนุนว่า ขอให้ท่านผู้แปรญัตติร่วมกับท่านกรรมาธิการได้หารือกันอีกครั้งหนึ่ง และนำข้อเปลี่ยนแปลงเข้ามาสู่สภาเพื่อพิจารณาในวันหลัง ขอบคุณครับ

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ในมาตรานี้ก็เห็นจะไม่มีปัญหาหรอกครับ ในเรื่องบทเฉพาะกาล คณะกรรมาธิการก็รับว่ากำลังร่างอยู่ครับ

ร้อยตำรวจโท ชาญ มนูธรรม : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นด้วยกับคณะกรรมาธิการ คือพิจารณาต่อไป ส่วนบทเฉพาะกาลก็คงจะร่างไม่ยากนัก และอีกประการหนึ่ง บทเฉพาะกาลก็ควรจะมีเวลากำหนดไว้ เพราะเหตุว่ามีบางมาตราที่กำหนดให้ผู้ที่นั่งซ้อนท้ายจักรยานสวมหมวก การหาหมวกบางทีก็หาไม่ได้ภายในเวลา ๙๐ วัน ก็จะยุ่งยากในการปฏิบัติตามกฎหมายนี้เช่นเดียวกัน ใคร่เรียนฝากไว้ด้วย กระผมขอเสนอว่า พิจารณาต่อไปครับ

นางแร่ม พรหโมบล บุณยประสพ : ท่านประธานที่เคารพ สำหรับเรื่องเกี่ยวกับการที่เราได้ลงมติไปแล้วในมาตรา ๑๐๑ นั้น และคณะกรรมาธิการกำลังพิจารณาที่จะร่างบทเฉพาะกาลใหม่ ดิฉันใคร่จะขอประทานกราบเรียนถามท่านประธานว่า ในมาตรา ๔ (๒๗) คำนิยาม "มาตรแท็กซี่" และมาตรา ๑๐๑ ก็มีผู้แปรญัตติ สภาได้ลงมติผ่านไปแล้วจะกลับมาพิจารณาใหม่อีกได้หรือไม่

นายอักขราทร จุฬารัตน (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ สำหรับข้อสงสัยของท่านสมาชิกนั้นคงไม่จำเป็นจะต้องย้อนกลับไปพิจารณา เพราะเหตุว่าในมาตรา ๔ (๒๗) การกำหนดถึงลักษณะของมาตรแท็กซี่ อันนี้พ้นขั้นตอนไปแล้ว ที่เราว่านี้ต้องมีการใช้มาตรแท็กซี่ เมื่อใช้มาตรแท็กซี่แล้วก็ต้องใช้ตามที่กำหนดไว้อย่างลักษณะตามมาตรา ๔ (๒๗) คือมีทั้งระยะทางกับเวลา หรือทั้งระยะทางและเวลาอะไรต่าง ๆ นั่นครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอให้เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไป

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๑๐๓ มีการแก้ไข มาตรา ๑๐๔ มีการแก้ไข

ร้อยตำรวจโท ชาญ มนูธรรม : ท่านประธานครับ กระผมอยากเรียนถามท่านคณะกรรมาธิการว่า ที่ตัด (๔) (๕) (๖) และ (๗) ออกไปนั้น โดยเหตุผลอะไรครับ

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มาตรา ๑๐๓ ใช้หรือไม่ครับ

ร้อยตำรวจโท ชาญ มนูธรรม : มาตรา ๑๐๓ ครับที่คณะกรรมาธิการแก้ไข เพราะอะไรครับ

พลตำรวจตรี ผลึก สุวรรณเวช (กรรมาธิการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ เหตุผลที่คณะกรรมาธิการได้ตัด (๔) (๕) (๖) และ (๗) ของมาตรา ๑๐๓ ออกนั้นก็เนื่องจากว่าใน (๔) นั้นเราได้มีการบัญญัติไว้แล้วในมาตรา ๑๔ ในเรื่องการใช้เสียงสัญญาณทั้ง (๔) กับ (๕) นี้ ส่วนใน (๖) นั้นเราได้มีอยู่ในหมวด ๑ ว่าด้วยการขับรถ และหมวด ๒ ว่าด้วยการขับแซง ส่วนใน (๗) นั้นเราเห็นว่าเป็นการบัญญัติที่หยุมหยิมไม่มีความจำเป็น เพราะเหตุว่าขับรถเข้าไปในบริเวณบ้านของผู้อื่นก็เป็นสิ่งที่ไม่ได้มีการปฏิบัติกันอยู่แล้ว ก็เป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้นะครับ

นายธรรมนูญ สัตพลี : ท่านประธานสภาที่เคารพ ตามมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง กล่าวว่า "การใช้เสียงสัญญาณ ผู้ขับขี่จะใช้ได้เฉพาะเมื่อจำเป็นหรือป้องกันอุบัติเหตุเท่านั้น แต่จะใช้เสียงยาวหรือซ้ำเกินควรไม่ได้" นี่เป็นเรื่องทั่วไป แต่เมื่อจำเป็นก็ใช้ได้ตามมาตรา ๑๔ ถ้าตีความอย่างนั้น ส่วน (๔) ของมาตรา ๑๐๓ นี่คนละเรื่อง อันนี้เราห้ามเพราะเกี่ยวกับสถานที่เฉพาะ เช่น โรงพยาบาล สถานที่ทำงาน หรือสถานที่ศึกษา ซึ่งเห็นว่าไม่ควรจะต้องใช้แตร และไม่มีเหตุจำเป็นใด ๆ ที่จะต้องใช้แตรแถวนี้ ถึงมีเหตุจำเป็นก็จะใช้ไม่ได้ ถ้าตามเจตนารมณ์อันนี้ พูดกันง่าย ๆ ผ่านโรงพยาบาลมีเด็กวิ่งตัดหน้ารถ ธรรมดาเราควรจะใช้แตรเพื่อให้เด็กวิ่งหนีออกไปโดยเร็ว แต่ถ้าเป็นโรงพยาบาลเราอาจจะไม่ใช้แตร เราต้องเบรคเพื่อให้เขาข้ามไปทั้งที่ไม่ใช่ทางข้าม ซึ่งไม่ใช่สิทธิของเขาที่จะข้าม เป็นทางของรถ แต่เราก็ต้องเบรคให้ เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าที่ใส่ไว้นี้มีเหตุผลเฉพาะนอกเหนือจากมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง คือที่โรงพยาบาลนี้ไม่ให้ใช้แตรเลย แม้แต่จำเป็นก็ใช้ไม่ได้ กระผมเข้าใจอย่างนั้น ถ้าท่านตัดออกโดยอนุโลมว่ามาตรา ๑๔ นี้มีแล้วจะไม่ให้ผลสมเจตนารมณ์ตามกฎหมายฉบับนี้และโทษก็ต่างกันด้วย โทษตามมาตรานี้หนักกว่าโทษตามมาตรา ๑๔ เพราะว่าการใช้เสียงสัญญาณตาม

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๑๔ มีโทษตามมาตรา ๑๕๑ ปรับไม่เกิน ๑๐๐ บาท แต่นี่ผิดกันเป็น ๑,๐๐๐ บาท และมาตรา ๑๔ เป็นเรื่องใช้แตรสัญญาณยาว ๆ ซ้ำกัน ตรงนี้แม้แต่จะบีบปี๊นเดียวก็ไม่ได้ ไม่ต้องยาวก็ไม่ได้ เพราะฉะนั้นผิดกันคนละเรื่องเลย กระผมขอทราบเหตุผลลึกครั้งครับ ในลักษณะนี้

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : การที่คณะกรรมาธิการไปโต้ตร่างเดิมนี้ก็ต้องขอเรียนถามความเห็นรัฐบาลด้วยว่าจะขัดข้องอย่างไรหรือไม่ครับ

นายสมภพ โหตระกิตย์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ เหตุที่รัฐบาลนำ (๔) (๕) (๖) และ (๗) มาบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๐๓ นั้น รัฐบาลได้คำนึงถึงมาตรา ๓๔ เช่นเดียวกัน จะเห็นว่าการใช้เสียงสัญญาณแตรหรือการกระทำใน (๖) (๗) นั้นมีความสำคัญอยู่มาก ซึ่งควรจะห้ามอย่างเด็ดขาด และอัตราโทษควรจะต่างกันกับมาตรา ๑๔ อย่างที่ท่านสมาชิกได้กล่าวไว้แล้ว ด้วยเหตุนี้รัฐบาลจึงจำเป็นต้องไปบัญญัติเอาไว้ในมาตรา ๑๐๓ สำหรับใน (๗) นี้รัฐบาลก็ไม่ติดใจเท่าใดนัก เพราะในสมัยหนึ่งทางฝ่ายเจ้าหน้าที่ที่มาชี้แจงบอกว่ามีปัญหาอยู่สำหรับเคยได้รับแจ้งความจากทางบ้านว่า เขาเปิดประตูบ้านทิ้งไว้ ไม่ได้ปิดอยู่เสมอ มีรถแท็กซี่เข้าไปในบ้าน แล้วปรากฏว่าถ้าเห็นปลอดคนก็หยิบเอากระถางต้นไม้อะไรต่าง ๆ มีค่าใส่รถแล้ววิ่งถอยหลังออกไปเลย นั่นเขาก็บอกว่าถ้าหากจำเบอร์ได้จับแล้วควรจะต้องลงโทษปรับเพราะเข้าไปในบ้านเขา ทางฝ่ายรัฐบาลเห็นว่าเมื่อเป็นเช่นนั้นก็เลยบัญญัติเอาไว้ แต่รัฐบาลไม่ติดใจสำหรับ (๗) แต่ขอกราบเรียนถึงเหตุที่บัญญัติ (๗) เอาไว้ เพราะมีผู้ที่ไปแจ้งความร้องทุกข์โดยลักษณะเช่นนี้ก็มีอยู่บ้างเหมือนกันครับ

นายสานนท์ สายสว่าง (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ คณะกรรมาธิการมองเห็นไปในแง่มาตรา ๑๔ ใช้ทั่ว ๆ ไป ส่วนมาตรา ๑๐๓ ใช้เฉพาะรถแท็กซี่ สมมติว่าในโรงพยาบาลถ้าเกิดรถแท็กซี่เข้าไปแล้วมีกรณีจำเป็นที่จะต้องใช้เสียงใช้ไม่ได้ ใช้แล้วผิด (๔) เพราะฉะนั้น ทั้งหลายแหล่นี้ก็มองในแง่ว่าใช้ทั่วไป แต่เมื่อรัฐบาลมีความประสงค์อย่างนั้น คณะกรรมาธิการก็ไม่ขัดข้อง ยืนไว้ตามร่างเดิม ไม่ขัดข้องครับ

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

นายธรรมนูญ ลัดพลี : ขอบพระคุณมากครับท่านกรรมาธิการ ถ้าจะยืนตามร่างเดิมของรัฐบาล ยืนมาตราไหนครับ เพราะว่าที่กระผมข้องใจ ข้องใจ (๔) และความจริงก็ (๕) ด้วยที่ใช้สัญญาณแตรไปเร่งรถอื่น ห้ามเฉพาะรถแท็กซี่ แต่เมื่อกี้นี้ทางรัฐบาลท่านบอกว่า (๖) (๗) ท่านไม่ติดใจ ท่านติดใจ (๔) ความจริง (๕) ก็ไม่รู้ท่านติดใจหรือไม่ แต่อย่างไรก็ตามท่านบอกว่า (๗ ไม่ติดใจ แต่ท่านได้กรุณาให้รายละเอียดว่ามีตัวอย่างมาแล้ว เพราะฉะนั้นกระผมนึกว่าถ้าท่านกรรมาธิการยอมยืนตามร่างเดิมหมด และเนื่องจากเรื่องนี้เป็นเรื่องห้ามเฉพาะรถแท็กซี่ไม่ได้ห้ามรถอื่นก็ไม่ได้เป็นการตัดสิทธิของเขาโดยตรงเกินไป เราต้องการควบคุมรถแท็กซี่ซึ่งไม่ดีพอ กระผมก็นึกว่าทางรัฐบาลจะขัดข้องหรือไม่ครับถ้าคณะกรรมาธิการยอมรับกลับไปหาร่างเดิมของรัฐบาลหมด ก็รับไว้ทั้งหมดเลย ไม่ต้องไปเลือกเอาบางข้อ เดี๋ยวจะเป็นปัญหาอีก คณะกรรมาธิการเกิดจะไม่ยอมขึ้นมาอีก กระผมคิดว่ายอมไปเสียเลยได้หรือไม่ครับทั้ง ๔ อนุมาตราก็ยอมรับไปอย่างเดิม ขอบพระคุณครับ

นายสมภพ โหตระกิตย์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ยินดีครับที่จะยืนตามร่างเดิมของรัฐบาลทั้ง ๔ อนุมาตรา

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คณะกรรมาธิการก็ไม่ขัดข้องนะครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นว่าคณะกรรมาธิการตัดออกเป็นการชอบแล้ว สำหรับ (๔) (๕) (๖) นั้นข้อสำคัญจะต้องดูว่ามาตรา ๑๐๓ เป็นเรื่องของผู้ขับขี่รถแท็กซี่ที่จะกระทำก่อให้เกิดความรำคาญกับผู้โดยสาร ซึ่งเป็นเรื่องถูกต้องที่เราจะต้องป้องกันเอาไว้ แต่กรณี (๔) (๕) (๖) นั้นเป็นเรื่องของวิธีการขับขี่รถและวิธีการใช้เครื่องอุปกรณ์ของรถแท็กซี่ กระผมก็นึกว่ารถแท็กซี่ก็คือรถยนต์คันหนึ่งซึ่งใช้วิ่งบนท้องถนน เพราะฉะนั้นมาตรการอะไรที่ใช้กับรถยนต์ทั่ว ๆ ไปก็ควรจะใช้กับรถแท็กซี่ด้วย ไม่น่าจะมีเหตุอะไรที่เราจะไปบังคับรถแท็กซี่ให้ นอกเหนือไปกว่ารถยนต์ธรรมดา เช่นกระผมยกตัวอย่างถ้าสมมติตามมาตรา ๑๔ เจ้าพนักงานกำหนดให้เขตโรงพยาบาล สถานที่ทำงาน หรือสถานศึกษาเป็นเขตที่ห้ามใช้แตร รถแท็กซี่ก็ต้องถูกห้ามอย่างนั้นด้วย แต่ถ้าหากกำหนดแต่เพียงว่าโรง-

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

พยาบาล สถานที่ทำงานกับสถานศึกษานั้นไม่กำหนดไว้ ทำไมเราจะยอมให้รถเอกชนทั่วไปใช้แตรในสถานที่เหล่านั้นได้ โดยแท็กซี่ไม่สามารถจะใช้ได้ในกรณีจำเป็น ทั้ง ๆ ที่เงื่อนไขมีอย่างเดียวกัน สำหรับใน (๕) ใช้เสียงสัญญาณแตรเพื่อเร่งรถอื่น ถ้ารถยนต์ธรรมดาใช้เสียงสัญญาณแตรเพื่อเร่งรถอื่นได้ รถแท็กซี่ก็ควรจะใช้ได้เหมือนกันโดยเฉพาะอย่างยิ่งรถแท็กซี่ควรจะได้มากกว่าด้วยซ้ำไป เพราะเหตุที่ว่ารถแท็กซี่นั้นจำเป็นที่จะต้องหาเงินแข่งกับเวลา ซึ่งต่างกับคนที่นั่งในรถยนต์ธรรมดาที่ไม่จำเป็นจะต้องเร่งถึงขนาดนั้น ส่วนใน (๖) นั้นเป็นเงื่อนไขที่สำคัญเพื่อให้เกิดความปลอดภัยและความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการใช้ถนน เพราะฉะนั้นถ้าจำเป็นที่จะต้องห้าม ก็ต้องห้ามรถทุกคันไม่ให้แซงหรือตัดหน้ารถอื่นในลักษณะที่ฉวัดเฉวียน ทำไมเราจึงจะมาห้ามแต่เฉพาะรถแท็กซี่ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ามาตราอื่นสามารถห้ามรถทั่วไปมิให้กระทำการใน (๔) (๕) (๖) ได้อย่างไร กระผมก็นึกว่าควรจะห้ามรถแท็กซี่ในลักษณะอย่างเดียวกัน ที่คณะกรรมาธิการตัดออกกระผมจึงเห็นด้วย ส่วนใน (๗) นั้นกระผมก็คิดว่าเป็นเรื่องที่อาจจะมีเหตุเป็นครั้งคราวอย่างที่เจ้าหน้าที่ชี้แจงกับรัฐบาลไว้ว่ามีคนขับรถแท็กซี่เข้าไปในบ้านของคนอื่น ความจริงแล้วเหตุที่เกิดนั้น กระผมเชื่อว่าส่วนใหญ่มิได้ใช้รถแท็กซี่ ส่วนใหญ่เป็นรถป้ายดำ บ้านกระผมเคยถูกงัดมาแล้วใช้รถป้ายดำไปงัด ถ้าเราเขียน (๗) เอาไว้ว่า "ห้ามมิให้รถแท็กซี่ขับรถเข้าไปในบริเวณบ้านของผู้อื่น" เป็นการห้ามทั่วไปโดยไม่มีขอบเขต ถ้าเราไม่สบายจนกระทั่งไม่สามารถเดินออกมาเรียกรถแท็กซี่ได้หรือรอรถแท็กซี่นอกบ้านได้ เราทำอย่างไร รถแท็กซี่ก็เข้าบ้านไม่ได้ เพราะถ้าเข้าบ้านก็จะผิดกฎหมาย กระผมนึกว่าในสังคมปัจจุบันนี้เราต้องดูแลตัวเราเองบ้างเหมือนกัน ถ้าเราห้ามใน (๗) ซึ่งในที่สุดก็จะเป็นไปไม่ได้และจะก่อให้เกิดความเดือดร้อน แล้วก็ไม่สามารถจะป้องกันโจรผู้ร้ายได้ ด้วยความเคารพต่อท่านรองนายกรัฐมนตรีเป็นอย่างยิ่ง กระผมเห็นว่าคณะกรรมาธิการตัดออกถูกแล้ว ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คณะกรรมาธิการยอมแล้วนะครับให้เป็นไปตามร่างเดิมของรัฐบาล เพราะฉะนั้นมาตรานี้ก็ไม่มีการแก้ไข ขอให้เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไป

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๑๐๔ มีการแก้ไข มาตรา ๑๐๕ และมาตรา ๑๐๖ ไม่มีการแก้ไข ลักษณะ ๑๔ คนเดินเท้า ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๐๗ มีการแก้ไข มาตรา ๑๐๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๐๙ มีการแก้ไข มาตรา ๑๑๐ มีการแก้ไข มาตรา ๑๑๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๑๒ มีการแก้ไข

นายธรรมนูญ สัตพลี : ขอบพระคุณครับท่านประธานที่เคารพ กระผมอยากกราบเรียนถาม ก็คือว่าใน (๑) ที่มีคำว่า "ลูกเสือ หรือนักเรียน" เป็นแถวก็ตัดออกไป เหมือนกับว่าพวกนี้จะต้องขออนุญาต เพราะฉะนั้นเฉพาะแถวทหาร หรือตำรวจเท่านั้นที่เดินขบวนไม่ต้องขออนุญาต ซึ่งตามร่างเดิมของรัฐบาลกระผมเห็นว่าแถวทหารหรือตำรวจ ลูกเสือ หรือนักเรียนที่มีผู้ควบคุมตามระเบียบแบบแผนนี้ก็คงไม่ต้องขออนุญาต ดังนั้นการที่ตัดออกนี้กระผมก็ไม่เข้าใจเหตุผล ส่วนตอนท้ายนั้นกระผมเห็นว่าตัดออกดีแล้วที่ว่า "การเดินแถวหรือเดินขบวนตามมาตรานี้ ต้องเดินให้ชิดขอบทางด้านใดด้านหนึ่งและต้องไม่เป็นการกีดขวางการจราจร" เพราะถ้าไปเขียนไว้จะขัดข้างบน เพราะว่าข้างบนบอกว่า ห้ามมิให้เดินในลักษณะที่เป็นการกีดขวางการจราจร เพราะฉะนั้นถ้าเดินไม่กีดขวางก็ไม่ต้องห้ามข้างบน เพราะฉะนั้นเมื่อตัดข้างล่างออกก็ถูกต้อง คือให้เห็นว่ามาตรานี้ห้าม แต่ทีนี้อย่างที่กระผมกราบเรียน เมื่อกี้นี้คำว่า "ลูกเสือ หรือนักเรียน" นี้ตัดออก เพราะอะไรครับ ถ้าลูกเสือ หรือนักเรียนที่ออกมาเดินตามถนนโดยมีผู้ควบคุมตามระเบียบแบบแผนต้องได้รับอนุญาตก่อนอย่างนั้นหรือ หรืออย่างไร และเป็นประเพณีว่าทหารหรือตำรวจออกมาเดินแถวแล้วไม่ต้องขออนุญาตอย่างนั้นใช่หรือไม่ครับ ขอบพระคุณ

นายสานนท์ สายสว่าง (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเข้าใจถูกต้อง เหตุผลที่ตัด "ลูกเสือ หรือนักเรียน" ออก เพราะเหตุว่าทหารก็ดี ตำรวจก็ดี นั้นเป็นไปตามระเบียบวินัยเข้มงวด แล้วอยู่ในระเบียบวินัย ส่วนนักเรียนลูกเสือนั้นการฝึกก็ดี ระเบียบวินัยก็ดี ยังไม่เหมือนกับทหาร ตำรวจ ถ้าหากจะอนุญาตเปิดไว้เลยให้ลูกเสือกับนักเรียนเดินได้แล้วอาจจะเป็นอันตราย จึงมีเงื่อนไขไว้ว่าต้องขออนุญาต

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

เพื่อจะได้ดูเป็นแต่ละโรงเรียน ดูความเหมาะสมแต่ละที่แต่ละถนนไป เพราะว่าวินัยของเด็กไม่เหมือนกับผู้ใหญ่ ไม่เหมือนกับทหาร ตำรวจ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดสงสัยอะไรอีกหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกสงสัย)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี ขอให้เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไป

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๑๑๓ และมาตรา ๑๑๔ ไม่มีการแก้ไข ลักษณะ ๑๕ สัตว์และสิ่งของในทางเท้า ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๑๕ มีการแก้ไข มาตรา ๑๑๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๑๗ มีการแก้ไข มาตรา ๑๑๘ มีการแก้ไข

นายธรรมนูญ ลัดพลี : ขอบพระคุณครับท่านประธานที่เคารพ การแก้ไขของคณะกรรมาธิการนี้กระผมก็เข้าใจในเรื่องนี้ แต่ที่แก้ไขแล้วอ่านไม่เป็นภาษาไทย คือสะดุด ๆ ร่างของรัฐบาลนี้คืออย่างที่ว่า "เว้นแต่มีเหตุอันสมควร" คณะกรรมาธิการได้ตัด "มีเหตุอันสมควร" ออก ถ้าอ่อนแล้วไม่ได้ใจความ "เว้นแต่และได้รับอนุญาตเป็นหนังสือ" ก็เลยไม่รู้เรื่อง "เว้นแต่และได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานจราจร" และยิ่งกว่านั้นที่ไปเติมตอนท้าย กระผมก็เข้าใจความหมายคือเติมตอนท้ายโดยเอาข้างบนมาเขียนข้างล่างแล้วแก้ "เหตุอันสมควร" เป็น "เหตุจำเป็น" ดูฟุ่มเฟือย ถ้าอ่าน หมายความว่า "และได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานจราจร แต่เจ้าพนักงานจราจรจะอนุญาตได้ต่อเมื่อมีเหตุอันจำเป็นและเป็นการชั่วคราวเท่านั้น" เพราะฉะนั้นกระผมขอการบเรียนดังนี้ได้หรือไม่ครับ คือถ้าคณะกรรมาธิการมีเหตุผลแต่เพียงว่าจะทำให้สละสลวยแล้วก็ตัดรัตกุมและคำว่า "เว้นแต่" ที่แก้มาเป็นว่า "เว้นแต่มีเหตุอันสมควรเป็นการชั่วคราวและได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานจราจร" คือคงร่างเดิมของรัฐบาล "เว้นแต่มีเหตุอันสมควร" คงไว้ แล้วเอาคำว่า "เป็นการชั่วคราว" ตามที่คณะกรรมาธิการต้องการต่อเลย อ่านว่า "เว้นแต่มีเหตุอันสมควรเป็นการชั่วคราวและได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานจราจร" และข้างหลังตัดทิ้งหมด เพราะมิฉะนั้น

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

ที่ท่านเอามาเติมจะซ้ำซ้อนและฟุ่มเฟือยครับ "เจ้าพนักงานจราจร" กับ "เจ้าพนักงานจราจร" มาติดกัน และข้างบนเป็นว่า "เว้นแต่ และได้" ไม่เป็นภาษาไทย ขอบพระคุณครับ

นายสานนท์ สายสว่าง (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ขอขอบพระคุณท่านสมาชิกครับ คณะกรรมาธิการอยากจะขอความกรุณาตัดคำว่า "และ" ออก ถูกต้องของท่านครับ เมื่อตัด "และ" ออกก็คงได้ความ ไม่ต้องไปแต่งใหม่หรอกครับ คงได้ความว่า "เว้นแต่ได้รับเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานจราจร" และเป็นข้อยกเว้น "แต่เจ้าพนักงานจราจรจะอนุญาตได้ต่อเมื่อมีเหตุอันจำเป็นและเป็นการชั่วคราวเท่านั้น" คือมัดไว้อีก ไม่ใช่ว่าอนุญาตแล้วนานเกินไปหรือยืดเกินไปครับ

นายธรรมนูญ ลัดพลี : ขอบพระคุณครับ ถ้าอย่างนั้นตอนแรกก็ได้ใจความแต่ว่าตอนท้ายนี้ กระผมอ่านแล้วก็สะดุดอยู่ แล้วก็ดูเหมือนไปดูถูกเจ้าพนักงานจราจร คือกฎหมายเขียนไว้ว่า "และได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานจราจร" นี่ก็พอแล้ว เมื่อมี "แต่" "แต่เจ้าพนักงานจราจรจะอนุญาตได้ต่อเมื่อมีเหตุอันจำเป็นและการชั่วคราวเท่านั้น" ตกลงกฎหมายฉบับนี้เขียนมาไม่ได้ห้ามผู้ใดวางอย่างเดียว กลายเป็นว่ากลัวเจ้าพนักงานจราจรจะอนุญาตให้โดยไม่มีเหตุจำเป็น ฉะนั้นเลยผูกมัดไว้ด้วยว่า ห้ามไม่ให้คนวางโดยไม่จำเป็น และห้ามเจ้าพนักงานจราจรอนุญาตโดยไม่จำเป็นด้วย แต่เจ้าพนักงานจราจรจะอนุญาตได้ต่อเมื่อมีเหตุอันจำเป็น ประโยคนี้ไม่สวยครับ เพราะฉะนั้นกระผมนึกว่าถ้าเราเขียนไปอย่างที่ว่า ท่านลองกรุณาอ่านดูอีกทีนะครับ อย่างที่ท่านแก้ใหม่แล้ว แต่กระผมอยากจะยืนตามร่างเดิมของรัฐบาล คือ "เว้นแต่มีเหตุอันสมควรเป็นการชั่วคราว และได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานจราจร" คือรวมอยู่ในนี้ "เว้นแต่มีเหตุอันสมควรเป็นการชั่วคราว" เป็นเงื่อนไข "และได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานจราจร" คือหมายความว่าเงื่อนไขนี้เกิดขึ้นในตัวของเขา คือตัวคนที่ขออนุญาตและเจ้าพนักงานจราจรอนุญาต แต่ไม่ใช่มาผูกเงื่อนไขว่าเจ้าพนักงานจราจรอนุญาต ต้องมีเหตุผลอันนี้ เห็นหรือไม่ครับกลายเป็นดูถูกเจ้าพนักงานจราจรไปว่าเจ้าพนักงานจราจรอาจจะอนุญาตโดยไม่มีเหตุจำเป็น เหตุจำเป็นควรจะมีในตัวคนขออนุญาต แล้วเจ้าพนักงานจราจรก็อนุญาตไป ควรจะให้สมศักดิ์ศรี เจ้าพนักงานจราจร

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

อนุญาตตามเหตุจำเป็นเหล่านั้น ไม่ใช่เจ้าพนักงานจราจรจะอนุญาตได้เมื่อมีเหตุจำเป็น ฟังดูแล้วชอบกล มาผูกเจ้าพนักงานจราจรอีกทีหนึ่ง ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณธรรมนูญจะให้แก้เป็นอย่างไร

นายธรรมนูญ ลัดพลี : คือยืนตามร่างเดิมของรัฐบาล "เว้นแต่มีเหตุอันสมควร" แล้วเติมตามเงื่อนไขที่ท่านกรรมาธิการอยากเติม คือ "เป็นการชั่วคราว" เข้าไป "เว้นแต่มีเหตุอันสมควรเป็นการชั่วคราว" และต่อไปก็ใช้ร่างของรัฐบาลตามเดิม "และได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานจราจร" นอกนั้นตัดทิ้งหมดเลย ก็สั้น ๆ ไม่อย่างนั้นของท่านมีคำว่า "เจ้าพนักงานจราจร" ต่อกัน ๒ เจ้าพนักงานจราจร ฟุ่มเฟือยนะครับ ประธานมาต่อท้ายกรรม ซึ่งเป็นบุคคลคนเดียวกันไม่น่าเป็นไปได้ "รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานจราจร แต่เจ้าพนักงานจราจรจะอนุญาตได้ต่อเมื่อมีเหตุอันจำเป็น" นี้มัดเจ้าพนักงานจราจรอย่างหนักคล้าย ๆ ว่าไม่ไว้ใจเจ้าพนักงานจราจร แต่ถ้าเราเขียนข้างบนนี้อ่อนกว่า "เว้นแต่มีเหตุอันสมควรเป็นการชั่วคราว และได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานจราจร" จบกันเท่านี้ก็ดูนุ่มนวลกว่า

นายอักษราทร จุฬารัตน (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ความจริงในคณะกรรมาธิการชุดนี้ก็มีข้าราชการตำรวจซึ่งรับผิดชอบเกี่ยวกับเรื่องนี้อยู่เป็นจำนวนมาก อย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้เสนอแนะให้แก้นั้น ก็คงจะเป็นประโยชน์แก่เจ้าพนักงานตำรวจ แต่ทางคณะกรรมาธิการได้พิจารณาว่าถ้าเขียนอย่างนั้นแล้วก็พิจารณาตามข้อเท็จจริงว่ามีเหตุอันสมควรเป็นการชั่วคราวหรือไม่ แต่ว่าที่เป็นไปตามร่างที่คณะกรรมาธิการแก้ไขนั้น เราต้องการที่จะบังคับเจ้าพนักงานในการที่จะอนุญาตให้ทำได้ คือปกติแล้วการวาง ตั้ง ยื่น หรือแขวน สิ่งต่าง ๆ นี้ ในลักษณะที่เป็นการกีดขวางการจราจรนั้นเป็นสิ่งที่ไม่พึงกระทำอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นถ้าหากเจ้าพนักงานจราจรจะอนุญาตได้เพื่อไม่ให้มีข้อครหาต่าง ๆ ก็ควรที่จะบังคับเจ้าพนักงานจราจรให้อนุญาตได้ต่อเมื่อมีเหตุจำเป็นจริง ๆ และการอนุญาตนั้นเป็นการอนุญาตให้ทำเป็นการชั่วคราวไม่ใช่ตลอดไปเป็นเวลานาน ๆ อะไรต่าง ๆ จึงได้เขียนแก้ใน

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

ลักษณะอย่างนั้น แต่ถ้าเป็นอย่างที่ท่านสมาชิกขอแก้ให้เป็นไปตามร่างของรัฐบาลก็หมายความว่าพิจารณาตามลักษณะของการกระทำนั้นว่ามีเหตุสมควรและชั่วคราวหรือไม่ ซึ่งคณะกรรมาธิการมีความเห็นอีกแนวหนึ่ง อันนี้ก็สุดแล้วแต่ที่ประชุมจะพิจารณา

นายธรรมนูญ ลัดพลี : ขอบพระคุณครับ ท่านกรรมาธิการก็ชี้แจงตรงกับที่กระผมเข้าใจ เพราะฉะนั้นประเด็นอยู่ที่ว่าถ้าตามของคณะกรรมาธิการเพื่อต้องการบังคับเจ้าพนักงานจราจรด้วย นี่แหละครับกระผมไม่อยากให้ใส่ไว้ เพราะกฎหมายนี้เราเขียนในนามรัฐบาล เขียนในนามเจ้าหน้าที่จราจรเพื่อไปบังคับคนที่ใช้รถใช้ถนน แต่มาตรา ๑๑๘ ก็เห็นอยู่แล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดวางอะไรต่าง ๆ แต่พอเขียนไปเขียนมากลายเป็นว่ากฎหมายนี้ออกไปเพื่อบังคับเจ้าพนักงานจราจรด้วย ก็กลายเป็นเสียศักดิ์ศรีเจ้าพนักงานจราจรไปเปิดโปงให้ชาวบ้านเขาเห็นหมด แล้วใครเขาจะเชื่อถือเจ้าพนักงานจราจรต่อไปจะกลายเป็นว่าสภานี้ออกกฎหมายไปเพื่อไปบีบเจ้าพนักงานจราจรด้วย กลายเป็นไม่เชื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลเสียแล้ว กระผมนึกว่าถ้าจะให้สวยโดยเฉพาะมาตรานี้ก็เป็นมาตราว่าด้วยสัตว์และสิ่งของ ในทาง ลักษณะ ๑๕ ห้ามมิให้ผู้ใดวางอะไรต่าง ๆ เป็นการกีดขวางจราจร เพราะฉะนั้นถ้าจะได้รับผ่อนผันก็มีเหตุผลสมควรเป็นเรื่องชั่วคราว คือในตัวของมันเอง เจ้าหน้าที่ก็อนุญาตไปเหมือนกับเจ้าหน้าที่กรมตำรวจอื่น ๆ สถานบริการ เจ้าหน้าที่สรรพสามิต เจ้าหน้าที่อะไร ไม่เห็นจะต้องไปผูกมัดให้เขาดูถูกว่านายอย่าไปทำรุ่มร่ามฉันมัดนายไว้อีกทางหนึ่ง เขาก็คงไม่ออกกฎหมายแบบนั้น อันนี้ก็สุดแล้วแต่คณะกรรมาธิการ กระผมก็เสนอความเห็นไว้ ฟังดูแล้วชาวบ้านไม่สบายใจ ขอบพระคุณครับ

นายสานนท์ สายสว่าง (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ก็พยายามที่จะให้เจ้าพนักงานได้ใคร่ครวญในเหตุอันจำเป็นและชั่วคราว ทีนี้มีกรณีร้านขายอาหารซึ่งอยู่ริมถนนปกติก็ตั้งร้านตั้งโต๊ะอาหารในห้อง พอตกเย็นกลางคืนก็มาตั้งที่ถนนเลยฟุตบาธตามริมถนนตั้งแต่เวลา ๑๙.๐๐ นาฬิกาถึง ๒๔.๐๐ นาฬิกา นี้ถือว่าชั่วคราว แล้วก็จำเป็นเพราะว่าให้คนได้อากาศเพราะในห้องแน่น อากาศไม่ดี เจ้าพนักงานจราจรก็เห็นว่าจำเป็นและชั่วคราวก็อนุญาตกีดขวางทางจราจร ตั้งแต่เวลา ๑๙.๐๐ นาฬิกา กระทั่ง ๒๔.๐๐ นาฬิกา

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

เพราะฉะนั้นถึงเขียนว่าเจ้าพนักงานจราจรจะอนุญาตได้ต้องจำเป็นและชั่วคราว เช่นว่าเขาจะมีงานศพ ในห้องคับแคบ ต้องกางเต็นท์ ขออนุญาต ๗ วันชั่วเฉพาะสวด อย่างนี้จำเป็น เราไม่ให้เขาตั้งเต็นท์ที่หน้าห้องเพื่อรับแขก หรือพิธีแต่งงาน ห้องเขาคูหาเดียว ก็ชั่วคราวชั่วงานเท่านั้น แต่ร้านอาหารชั่วคราวตลอด ๔ ชั่วโมงทุก ๆ คืนก็อนุญาตเรื่อย ๆ เราจึงเขียนบังคับเจ้าพนักงานจราจร แต่ทั้งนี้ก็แล้วแต่สภาครับ เอาข้อเท็จจริงมาว่า ถ้าเป็นอย่างท่านสมาชิกว่านี้ก็เปิดช่องทางให้เจ้าพนักงานจราจรอนุญาตไปเรื่อย ๆ ถ้าเขียนอย่างนี้บังคับเจ้าพนักงานจราจรไม่ใช่ใครมาขออนุญาตก็อนุญาตไปเรื่อย ๆ ไม่ได้จะต้องใช้ดุลพินิจครับ

นายธรรมนูญ ลัดพลี : กระผมไม่ติดใจครับ

ร้อยตำรวจโท ชาญ มนูธรรม : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นด้วยกับคณะกรรมาธิการ เพราะว่าการกีดขวางการจราจรเป็นเรื่องสำคัญมาก ถ้าหากว่าไม่บังคับหรือกำหนดกฎเกณฑ์ไว้ว่ามีความจำเป็นหรือเป็นการชั่วคราวแล้ว ก็จะทำให้เกะกะ อย่างที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน คำที่ว่า "แต่เจ้าพนักงานจราจรจะอนุญาตได้ต่อเมื่อมีเหตุจำเป็นและเป็นการชั่วคราว" เป็นการขยายความเท่านั้น ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านได้ถอนไม่ติดใจแล้ว กระผมก็ขอผ่านครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอให้เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไป

พันเอก สงวน ดำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๑๑๙ ไม่มีการแก้ไข ลักษณะ ๑๖ รถม้าและเกวียน มีการแก้ไข มาตรา ๑๒๐ มีการแก้ไข มาตรา ๑๒๑ มีการแก้ไข มาตรา ๑๒๒ มีการแก้ไข ลักษณะ ๑๗ เหตุปลอดภัย ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒๓ ไม่มีการแก้ไข ลักษณะ ๑๘ เบ็ดเตล็ด ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒๕ มีการแก้ไข

นายธรรมนูญ ลัดพลี : มาตรานี้คณะกรรมาธิการได้ตัดคำว่า "คร่อม" ออกไปแล้วตัดคำว่า "ทั้งนี้ต้องไม่เกินหนึ่งคน" กระผมเข้าใจว่าก็เป็นเพราะคณะกรรมาธิการได้ฟังเสียงวิพากษ์วิจารณ์จากสื่อมวลชนตอนรับหลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ว่าการนั่งคร่อมกับไม่นั่งคร่อมมีประโยชน์อย่างไร ซึ่งตามนโยบายรัฐบาลเท่าที่กระผมจำได้ตอนนั้นที่แถลงมาก็ไม่อยากจะให้นั่งซ้อนท้ายแบบไขว้ขา เพราะว่าจะเกิดอันตราย ก็คือให้นั่งคร่อม แต่ก็มี

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

เสียงวิจารณ์กันว่าการนั่งคร่อมที่บังคับนี้กลับเป็นการสะดวกที่จะทำอาชญากรรม แล้วผู้ที่เป็นอาชญากรรมก็ฉวยโอกาสนั่งคร่อม เพราะอ้างว่าปฏิบัติตามนี้แล้วก็ทำได้คล่องแคล่ว แล้วในมุมกลับก็ไม่ดีกับผู้หญิงที่นุ่งกระโปรง นุ่งสเก๊ต ถ้านั่งคร่อมก็จะถลกขึ้นมา รถราต่าง ๆ ก็จะขับชนกันไปหมด ก็เข้าใจว่าคงจะเป็นเหตุผลดังนี้ แต่ส่วนเหตุผลที่ว่า "ทั้งนี้ต้องไม่เกินหนึ่งคน" นั้นคล้าย ๆ กับคณะกรรมาธิการเห็นว่าควรจะนั่งกี่คนก็ได้ กระผมก็เกรงเดี๋ยวรถจักรยานอย่างเมื่อกี้นี้ที่เราพูดกันเขานั่งข้างหน้าคนหนึ่ง ที่ถังน้ำมันอีกคนหนึ่ง คนขับคนหนึ่ง และตอนท้ายนั่งอีก ๒ คนเป็น ๕ คน ก็เท่ากับเป็นรถแท็กซี่เราดี ๆ นี่เอง แล้วตำรวจก็จับไม่ได้ เพราะฉะนั้นก็จะเกิดปัญหา ถ้ากฎหมายนี้ออกไป ก็จะเห็นออกมา ๕ คน ๖ คน หรือถ้าคนเก่ง ๆ อาจจะขี่คออีกคนหนึ่งแบบกายกรรมก็จะเป็นเรื่องที่น่าหวาดเสียว กระผมอยากทราบเหตุผลว่าที่ตัดอย่างนี้มีเหตุผลที่ว่าหรือเปล่า คือต้องการจะให้เขาบรรทุกได้โดยเสรีไม่ควรจำกัดหรืออย่างไร หรือจะไปออกกฎกระทรวงที่ไหน กระผมก็อยากขอทราบเหตุผล ขอบพระคุณครับ

นายสานนท์ สายสว่าง (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ที่นั่งคร่อมนั้นก็ได้ฟังคำอภิปรายในสภานี้และให้เป็นไปตามความเหมาะสมกับสภาพของผู้ที่จะพ่วงท้าย ส่วนที่ตัดคำว่า "ทั้งนี้ต้องไม่เกินหนึ่งคน" ออก ก็เนื่องจากในสมุดจดทะเบียน เรียกว่า "สมุดคู่มือจดทะเบียน" คู่มือไม่ว่ารถอะไรเขาจะจดไว้เลยว่าบรรทุกได้กี่คน ถ้าสมมติว่ารถจักรยานบอกให้พ่วงได้ ๑ คน ถ้าพ่วงเกินก็ผิด ในสมุดคู่มือว่าด้วยการจดทะเบียน เขาจะใส่ไว้ว่ารถคันนี้จะบรรทุกได้เท่าไร รถจักรยานจะพ่วงได้เท่าไร เพราะฉะนั้นสมุดคู่มือบังคับนี้ต้องติดไปกับรถด้วย เพราะฉะนั้นอันนี้ให้ไปอยู่ในสมุดคู่มือครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณธรรมนูญติดใจหรือไม่ครับ

นายธรรมนูญ ลัดพลี : กระผมไม่ติดใจ ขอบพระคุณครับ

นางแร่ม พรหโมบล บุณยประสพ : ท่านประธานที่เคารพ สำหรับมาตรานี้ดิฉันเห็นว่าควรจะเป็นไปตามร่างเดิม ตามที่ท่านประธานคณะกรรมาธิการชี้แจงคำว่า "คร่อม"

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

ที่ตัดออกไปนั้น เพราะเหตุว่ามีการอภิปรายในสภานี้ ซึ่งดิฉันคิดว่าถ้าหากกฎหมายฉบับนี้ออกไปแล้ว ท่านผู้ที่จะนั่งท้ายเขาจะต้องหาวิธีของเขาเองโดยไม่จำเป็นจะต้องนุ่งกระโปรงเสมอไป เขาจะต้องมีกางเกงของเขาเพื่อความปลอดภัย เพราะการที่นั่งไขว้และก็ทิ้งเท้าออกมาบางทีบางคนใช้แต่เพียงรองเท้าแตะ รองเท้าแตะก็ยื่นออกมา ในขณะที่ขับขี่ไปนั้นรองเท้าแตะเกิดหลุด รถจักรยานก็ต้องหยุดเพื่อจะกลับมาเก็บรองเท้าแตะผู้ซึ่งนั่งไขว้ไปทางรถคันนั้น เพราะฉะนั้นดิฉันจึงคิดว่าถ้าหากเป็นไปตามร่างเดิมจะเป็นการเหมาะสมกว่าและยิ่งกว่านั้นที่ท่านประธานคณะกรรมาธิการได้ชี้แจงว่าจะต้องนั่งได้ไม่เกิน ๑ คนจะอยู่ในสมุดคู่มือนั้น ดิฉันเห็นว่าถ้าปรากฏในกฎหมายฉบับนี้ตามร่างของรัฐบาลแล้วจะเป็นผลดีกว่า เพราะในขณะนี้ท่านก็คงจะได้เคยเห็นแล้วบนรถจักรยานยนต์บางคัน มีลูกข้างหน้า มีลูกข้างหลังอีก ๒ คน และก็มีแม่นั่งอีก ๑ คน เป็นการปลอดภัยดีแล้วหรือ เพราะฉะนั้นดิฉันจึงใคร่ขอประทานกราบเรียนว่า บุคคลนั้นเป็นทรัพยากรของประเทศชาติ ถ้าหากว่าเราให้เขาใช้รถจักรยานยนต์ โดยไม่มีความปลอดภัยแล้ว เราไม่เสียดายหรอกหรือ ดิฉันจึงใคร่ขอความกรุณาให้เป็นไปตามร่างเดิมของรัฐบาลค่ะ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดมีความเห็นอย่างไรบ้างครับ

นายสานนท์ สายสว่าง (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ มาตรานี้ที่ตัดคำว่า "คร่อม" ออก เนื่องจากมีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแปรญัตติ และคณะกรรมาธิการเห็นด้วย แล้วเป็นปัญหาที่เราเคยถามท่านผู้ที่เคยผ่านต่างประเทศมา บางประเทศก็ห้ามนั่งคร่อม ดูเหมือนเขาจะอ้างว่าที่เวียดนามในญวนในไซ่ง่อนห้ามนั่งคร่อม การนั่งคร่อมนี้เป็นภัยที่จะทำให้คนนั่งคร่อมท้ายรถไปทำอาชญากรรมได้ ปัญหาเรื่องเกินกว่า ๑ คนนี้ในข้อเท็จจริง ถ้าเราใส่ไว้ความจริงที่เขาจดทะเบียนในใบอนุญาตอย่างที่ได้กราบเรียนมาแล้ว ทีนี้ถามเจ้าหน้าที่โดยเฉพาะแต่ท่านบอกว่าใส่ไว้ในนี้ก็จริงให้ชัดเจน แต่ว่าในข้อเท็จจริงที่กระผมเห็นบ่อย ๆ แม่พ่วงท้ายแล้ว อุ้มลูกไปอีกคนหนึ่ง ลูกยังเล็ก ๆ ซึ่งคล้าย ๆ จะไปหาหมอหรือจะไปไหนก็ไม่ทราบแน่ แต่พบบ่อยเหลือเกิน แม่อุ้มลูกไปด้วย ถ้าเราเขียนไว้ในกฎหมายนี้ชัดเจนไปอะไรไปอาจจะขัด แต่ทั้งนี้ก็แล้วแต่ครับจะให้คงไว้ตามร่างเดิมก็ไม่ว่า แต่เจ้าหน้าที่ยืนยันว่าอย่าไป

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

เขียนไว้เลย คนที่จดทะเบียนเขาขออนุญาตไว้ ลักษณะเป็นเช่นนั้นก็ไม่จำเป็นต้องซ้ำซ้อน เจ้าหน้าที่ได้ชี้แจงอย่างนั้น ส่วนคำว่า "คร่อม" เอาตามท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านบอกพอใจถ้าแก้ตามท่านแล้วคณะกรรมาธิการก็เห็นด้วย

นางแร่ม พรหโมบล บุณยประสพ : ท่านประธานที่เคารพ ความจริงเรื่องนี้ดิฉันก็ไม่ทราบว่าท่านไปแก้ตามผู้แปรญัตติไว้ แต่ถึงกระนั้นก็ตามดิฉันใคร่จะขอประทานกราบเรียนว่า สำหรับการนั่งคร่อม อย่างที่ท่านยกตัวอย่างมาที่เวียดนามไปห้ามการนั่งคร่อม ถ้าหากว่าเราเขียนไว้เป็นเช่นนี้ก็หมายความว่า ไม่นั่งคร่อมก็ได้ นั่งคร่อมก็ได้ จะกลายเป็นเช่นนั้นไป เพราะฉะนั้นผลที่จะได้รับตามตัวอย่างของท่านนั้นก็ไม่ใช่เกิดจากร่างมาตรานี้ เพราะฉะนั้นดิฉันขอยืนยันว่า ควรจะใช้ตามร่างเดิมของรัฐบาล ส่วนคำว่า "ไม่เกินหนึ่งคน" มีอยู่ในสมุดคู่มือนั้น ถึงหากว่าจะเก็บไว้ในที่ที่ควร แต่ถ้าเขียนไว้ในกฎหมายนี้ก็ไม่ได้ทำให้เสียหายอะไร กลับจะดีเสียอีก พออ่านกฎหมายแล้วจะรู้ได้ทันทีเลยว่า รถจักรยานยนต์นั้นจะต้องบรรทุกได้ไม่เกิน ๑ คน ดีเสียอีกไม่จำเป็นจะต้องไปเปิดสมุดพกหรือสมุดคู่มือดู ดิฉันจึงขอยืนยันว่า ให้คงเป็นไปตามร่างเดิมค่ะ

พันเอก กมล เรืองวุฒิ : ท่านประธานสภาที่เคารพ สำหรับมาตรานี้กระผมมีความเห็นอยู่นิดหนึ่งว่า รถจักรยานยนต์ตามที่จำกัดความไว้ รวมทั้งถ้ามีพ่วงข้าง มีล้อเพิ่มอีกไม่เกิน ๑ ล้อ คราวนี้ตามกฎหมายที่จะออกไปนี้บอกว่า "คนโดยสารจะต้องนั่งซ้อนท้ายผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์" ถ้าเขานั่งพ่วงข้างไปก็ผิดนะครับ กระผมให้ข้อสังเกตไว้เท่านี้ครับ

นายสานนท์ สายสว่าง (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ด้วยความเคารพ และก็อย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวเมื่อกี้นี้ คณะกรรมาธิการลืมชี้แจงไป คือมีพ่วงท้าย ถ้าเราไปเขียนไว้ ๑ คน ถ้าเกิดมีพ่วงข้างอีก นั่งข้างท้ายอีก ก็ไปขัดกัน เพราะฉะนั้นที่อยู่ในใบอนุญาต ถ้าพ่วงข้างให้นั่ง พ่วงข้างอีก ๑ คน หรือท้ายอีก ๑ คน มีอยู่ในสมุดคู่มือจดทะเบียนว่ารถชนิดไหนควรจะบรรทุกคนได้เท่าไร แต่ทั้งนี้ก็แล้วแต่มติข้างมาก คณะกรรมาธิการแก้ตามผู้แปรญัตติ "คร่อม" ตัดออก และตัด "ทั้งนี้ไม่เกินหนึ่งคน" ออก เพราะว่าไปบังคับไว้ในการจดทะเบียนจะให้นั่งได้เท่าไรครับ

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

นายแสวง พุทธสถิตย์ : ท่านประธานที่เคารพ เรื่องที่คณะกรรมาธิการตัดคำว่า "คร่อม" ออกไปนั้น กระผมก็เป็นผู้หนึ่งซึ่งได้ขอแปรญัตติขอให้ตัด เหตุผลที่ขอให้ตัดเนื่องจากเราเห็นว่าบรรดาสตรีทั้งหลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่างจังหวัดหรือว่าในเมืองซึ่งข้าราชการผู้หญิงเวลาไปทำงานจะนุ่งกางเกงก็ไม่ได้ เพราะเป็นสถานที่ราชการ หรือไปสถานที่เกี่ยวกับงานเอกชนต่าง ๆ บริษัทห้างร้าน โดยปกติเขาก็ต้องนุ่งกระโปรง ฉะนั้นการที่จะเอาคำว่า "คร่อม" ไว้นี้รู้สึกว่าไม่เป็นการสะดวกอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นกระผมจึงเป็นผู้หนึ่งที่ได้ขอแปรญัตติ และคณะกรรมาธิการได้แก้ไข กระผมก็รู้สึกพอใจ ในการที่จะเอาคำว่า "คร่อม" ไว้นี้รู้สึกว่าจะเป็นการยากลำบากอย่างยิ่ง กระผมจึงเห็นว่าควรตัดคำว่า "คร่อม" ออกครับ

นายโอสถ โกศิน : ท่านประธานที่เคารพ กระผมผู้หนึ่งที่ได้ขอแปรญัตติให้ตัดคำว่า "คร่อม" ออก เพราะเหตุผลหลายประการ อย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติซึ่งได้อภิปรายเมื่อกี้นี้ ประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่งก็คือว่าสำหรับผู้ที่มีความจำเป็นซึ่งจะไปส่งเด็กนักเรียนซึ่งเป็นผู้หญิงระดับมัธยมนี้ มีความจำเป็นในการครองชีพแล้วจำเป็นต้องใช้พาหนะซึ่งจะไปอย่างอื่นก็ไม่สะดวก เพราะฉะนั้นการนั่งคร่อมก็ทำให้เด็กนักเรียนซึ่งเป็นระดับมหาวิทยาลัยหรือว่าอุดมศึกษา หรือว่าระดับ ม.ศ. สูงนี้เป็นเด็กสาว ถ้าจะไปบังคับให้นั่งคร่อมแล้วอันตรายจะเกิดขึ้นจากคนขับขี่จากอุบัติเหตุของรถคันอื่นซึ่งจะไปมองขาเด็ก ๆ ซึ่งไม่สมควร อันนี้ก็เป็นเหตุผลอันหนึ่งครับ ขอประทานกราบเรียนด้วย

นางแร่ม พรหโมบล บุณยประสพ : ท่านประธานที่เคารพ การที่เราจะออกกฎหมายฉบับใดนั้น เราจะต้องออกกฎหมายเพื่อความปลอดภัย สำหรับในเรื่องจราจรทางบกนี้ เรามีวัตถุประสงค์ในการที่เราจะกระทำเพื่อความปลอดภัยของประชาชนที่จะใช้ยวดยานพาหนะในท้องถนน เพราะฉะนั้นดิฉันจึงขอประทานกราบเรียนว่า ถ้าหากเราไปคำนึงถึงเรื่องนั้นบ้างเรื่องนี้บ้าง เป็นเหตุให้เกิดความยุ่งยากแก่การจราจรซึ่งจะเป็นไปเช่นเดิมนั่นเอง คือในกรณีที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ชี้แจงไปว่านักเรียนซึ่งนุ่งกระโปรงหรือนักศึกษาที่นุ่งกระโปรงไปโรงเรียนเราก็อาจจะเอากางเกงสวมไปได้ และก็ไปเปลี่ยน เพราะมีที่ที่จะเปลี่ยนได้ที่พูดอย่างนี้ เพราะเหตุว่าต้องการให้ทุกอย่างมีระเบียบและวินัยที่ดี มิฉะนั้นแล้วถ้าหากว่าเป็นเรื่องการนั่งไขว้จะ

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

ทำให้การทรงตัวในการขี่รถจักรยานยนต์นั้นเป็นไปด้วยความยากลำบาก อย่างเช่นรถจักรยานยนต์ที่รถยนต์จอดอยู่ก็จะไปกระทบได้ รถยนต์ที่มีช่องทางเล็ก ๆ ในขณะที่รถติดกันซึ่งเราจะได้เห็นอยู่ตลอดเวลา ดิฉันจึงคิดว่าในฐานะที่เป็นผู้หญิงคนหนึ่ง แล้วก็มีท่านกรรมาธิการหรือท่านผู้มีเกียรติซึ่งเป็นผู้ชายได้กรุณาคิดถึงขาของผู้หญิงต่าง ๆ เหล่านี้ ดิฉันก็ขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง แต่ถ้าในทางปฏิบัติแล้วดิฉันใคร่ขอประทานกราบเรียนว่า ผู้หญิงถ้าหากมีกฎหมายฉบับนี้ เขาต้องเตรียมพร้อมเสมอที่จะกระทำได้โดยที่ไม่ต้องคำนึงถึงเรื่องกระโปรงเสมอไป และเมื่อกี้นี้บอกว่าในมาตรานี้ได้เกี่ยวไปถึงรถจักรยานยนต์ที่ติดเครื่องยนต์ และที่มีเครื่องพ่วงท้ายด้วยนั้น คือว่าพ่วงข้างมีล้ออีกไม่เกิน ๑ ล้อนั้นเห็นจะเป็นคนละประเด็น เพราะอันนี้หมายความแต่เฉพาะนั่งซ้อนท้ายผู้ขับขี่ รถจักรยานยนต์ เพราะฉะนั้นดิฉันจึงใคร่ขอกราบเรียนว่า น่าจะยืนตามร่างเดิมค่ะ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมว่าขอมติได้แล้วนะครับ เราพูดกันมานานแล้ว

พลโท กานต์ รัตนวราหะ : คืออยากจะเรียนถามคณะกรรมาธิการว่า ข้อความในมาตรานี้ จะขัดกับมาตราอื่น ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้พูดไว้หรือไม่ เพราะว่าในมาตรานี้บังคับไว้โดยแน่นอนว่า คนโดยสารจะต้องนั่งซ้อนท้าย คือรถจักรยานยนต์ที่มีพ่วงท้ายจะไปขัดกัน หรือไม่ครับ

นายสานนท์ สายสว่าง (ประธานคณะกรรมาธิการ) : รถจักรยานยนต์มี ๒ ประเภท คือประเภทที่ไม่มีพ่วงข้าง อีกประเภทหนึ่งก็เป็นรถจักรยานยนต์ แต่ในบทบัญญัติไม่ได้ใช้คำว่า "ซ้อนท้าย" ใช้คำว่า "บรรทุก" และนั่งบนอานที่จัดไว้สำหรับคนโดยสาร ทั้งนี้หมายความว่าในเรื่องซ้อนท้ายที่เขียนไว้นี้ แต่ไปเขียนว่าพ่วงข้างก็เป็นประเด็นเป็นปัญหาว่าพ่วงข้าง เป็นการซ้อนท้ายหรือไม่ก็เป็น ๓ คน คนขี่คนหนึ่ง คนซ้อนท้ายคนหนึ่ง คนพ่วงข้างอีกคนหนึ่ง ทีนี้เราตัดปัญหาว่าให้ไปอยู่ในใบสมุดคู่มือทะเบียนเถอะลักษณะก็เลยเป็นเช่นนั้น ทีนี้ก็แล้วแต่เราจะไปบอกเอาตามร่าง ก็ต้องไปตีความไม่เกี่ยวกับคนพ่วงข้างตามข้อสังเกต แต่ถ้าไป

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

อยู่ในใบอนุญาตว่าบรรทุกได้กี่คน ก็หมดปัญหาไป ไม่ต้องมาบัญญัติไว้ให้เป็นปัญหา ทั้งนี้ก็แล้วแต่สภาครับ

พลโท กานต์ รัตนวราหะ : ที่กระผมเรียนถาม ค่าจำกัดความของรถจักรยานยนต์นั้นอาจจะมีรถพ่วงข้างได้ แต่ในมาตรา ๑๒๕ นี้บังคับไว้ว่าคนโดยสารจะต้องนั่งซ้อนท้าย ทีนี้รถพ่วงข้างจะนั่งอย่างไร บอกว่าคนโดยสารจะต้องนั่งซ้อนท้าย

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมจะขอมติจากที่ประชุมนะครับว่าจะเอาตามร่างเดิมของรัฐบาล หรือว่าจะเอาตามที่คณะกรรมาธิการแก้ไข ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้เป็นไปตามร่างเดิมของรัฐบาล โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒๕ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้เป็นไปตามที่คณะกรรมาธิการแก้ไข โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๕๒ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่ามาตรา ๑๒๕ นี้ที่ประชุมลงมติให้แก้ไขตามคณะกรรมาธิการ สำหรับเรื่องที่เหลือขอเลื่อนไปในการประชุมคราวหน้า ขอปิดประชุม ขอขอบพระคุณครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๒.๑๐ นาฬิกา

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

ผู้จดรายงานการประชุม

สมชาย ดาวอุดม
มาลี เต่าพาลี
เปรมจิต บุญหล่อ
พัชนี คล้ายสุวรรณ
รัชนี ขันธิโชติ
พรรณบุบผา วิไลวงษ์
กรองกาญจน์ เผ่าจินดา
ชลอลักษณ์ ธรรมผล
สรรพศิริ อรรถวุฒิวงศ์
กรุณา พิมพ์สุวรรณ
สมศรี ใจอ่อนน้อม
อาภรณ์ พงษ์นาค
อุทุมพร แก้วสถิตย์
สายสุนีย์ พันธุนะ
กัลยา สำราญศิลป์
เรณู อรัญญิก
สัมฤทธิ์ คงเลิศ
กรรณิการ์ สิงหะผลิน
ภุชชงค์ เอกบุตร

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๖๘/๒๕๒๑

<u>คณะกรรมาธิการตรวจรายงานการประชุม</u>

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ตรวจแล้ว วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

สภารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่...../.....(.....)

วันที่.....

.....

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand

<u>รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</u>

(กรรมาธิการยังมิได้ตรวจ)

รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งนี้ คณะกรรมาธิการตรวจรายงานการประชุมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ยังมิได้ตรวจ เนื่องจากสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ได้สิ้นสภาพไปในวันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๒๒ ตามความในมาตรา ๑๙๕ และมาตรา ๒๐๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราช-อาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๒๑

จึงขอบันทึกไว้เป็นหลักฐาน และขอรับรองความถูกต้องของรายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งนี้ ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ข้อ ๒๕ วรรคสอง

(ลงชื่อ) **สงวน คำวงษา**

(พันเอก สงวน คำวงษา)

เลขาธิการรัฐสภา

LIRT
Legislative Institutional Repository of Thailand